பரிபூரணானந்த
போதம்
1897

உ

ஓம் தத்ஸத்ப்பிரம்மணே நம:.

பரிபூரணாநந்தபோதம்.

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமாரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது.

இஃது

திருமூலர் மரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷ்யவர்க்கத்து ளொருவராகி

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி

1897.

ஓம்.

குஹப்பிரம்மணே நம:

DASAN'S LIBRARY
NO
VEPERY, MADRAS

முகவுரை

அநாதிமுத்த சித்துருவாகியபதி, அநாதிபெத்த சித்துருவாகிய பசுக்களிடத்துக் கருணையிருந்தவாறு பொதுநூலாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கட்குப் பாஷியமாக விளங்குஞ் சிறப்புநூல்களாகிய ஆகமங்களின் சாரமான சிவஞானபோதமாதி மெய்கண்டசாத்திரங்களானவை இலக்கிய விலக்கணங்க ளுணர்ந்தோர வித்துவான்களுக்கும் எளிதாக விளங்க விரிந்துவிட்டதலின் அவ்வரிய சாத்திரங்களின் உண்மைகளை எளிதிலுணரத், திருவிராமேசுரத்தினையடுத்த பாம்பனில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமரகுருதாச ரெனுஞ் சிவானுபூதிமானொருவர் சோபானக்கிரமமாக விந்நூலில் சற்சீடனொருவன் வினாக்களுக்குச் சற்குரு விடையளிக்கும் விதமாக, வஸ்துநிச்சயம், மூர்த்திபேத நிராகரணம், கன்மத்திரயவாசங்கை வாதந்து முதலியவடங்கிய பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கத்தினைக் கரதலாமலகம்போறகாட்டி, இடையிடையே முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களில் முக்கியமானவற்றைப் பூர்வபட்சஞ்செய்து, துறவறவிளக்கத்தினைப் பற்பலவுபாயங்களாற்கூறிப் பரிபூரணாநந்தபோதமெனப் பெயர்சூட்டினார்.

இச்சாத்திரத்தி னருமையினைக்கண்ட சிலவடியார்கள் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தின மிகவுலோகோபகாரமாயிருக்குமெனப் பன்முறை கேட்டுக்கொள்ள அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணைந்து இதனை முதலில் மூலரூபமாகவுங் கருமொழிகட் குரையகராதியுடனும் வெளிப்படுத்தினேன். கிரமத்தில் விரிவுரையுடன் வெளிப்படுத்த வுத்தேசமுண்டு.

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிற் கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவர்களிடஞ் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வால்யூபேயபில் போஸ்டிலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

			ரூ அ. பை
க.	பரிபூரணாநந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
உ.	தகராலயரகசியம் ஷை	க-க்கு	0—2—0
௩.	கந்தர் ஒலிபலந்தாதியுஞ் சுப்பிரம வருட்பந்தம ஷை	க-க்கு	0—1—0

இவைகளை சென்னை, சிந்தாதிரிப்பேட்டை சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி உஅ-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் கொ-மாணிக்கமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குச்சிலி கந்தசாமிகோவில் கோடிக்கடுத்த ஷை யார் புத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச.	சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வது வியாசம ௩-படங்களுடன்புத்தக	க-க்கு	0—3—0
ரு	ஷை-உ-௩-வது வியாசங்களடங்கிய து புத்தகம	க-க்கு	0—3—0
சு.	சிவஞானதீபம் தமிழ்வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தால்	அணா-1-முதல 6-வரைக்கும்	
எ.	இராமசேதுமான்மியம ஷை வசனம புத்தகம	க-க்கு	0—4—0
அ.	திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத்தில கக-பாட்டுமட்டும ஷை	க-க்கு	0—2—0
கூ	திருத்தொடையல் ௩0-செய்யுள் ஷை	க-க்கு	0—0—9
க0.	சண்முகசகஸ்திரநாமம தமிழ் ஷை	க-க்கு	0—3—0
கக.	அகராதிஷண்முகக்கவசம ௩0- ஷை-	க-க்கு	0—0—9
கஉ-	பரபரிபூரணபஞ்சாமிர்தவண்ணம் ஷை	க-க்கு	0—0—9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பபிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை மனோன்மணிவிலாசம அச்சுக்கூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

DASANS LIBRARY NO VEPERY, MADRAS

இஃது

மஹாவித்வான்-புரசை

அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரும்,

சென்னைத்தொண்டைமண்டலக் கலவிச்சாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திருமழிசை- வீரசிம்மாசனமடம்

ஸ்ரீமத்ஸ்ரீ - சாந்தலிங்கஸ்வாமிகளாதீனம்

வித்வான் - சிவப்பிரகாசையரவர்களியற்றிய

ஏகத்தாளொத்துகையாசிரியப்பா.

பொன்னணியற சரோருக மன்னிய நான்முகப்
பண்ணவ னருளுமிக் கண்ணகன் ஞாலத்
தோவறு வளஞ்சா லுவலந் தீவி
னென்பான் கண்டத் தின்பா னுயரிய
பொற்பமா சிமய வெற்பெனு மேருவின்
றக்கணத் தனமவுறு மக்க ளுயிர்க்கே
யுருவமுஞ் செயலு மருவுநல் லுணவு
மாயுளு மொருசேற் றியையுற் தவரவ
ராற்றுறு மிருவினைக் கேற்றவா நிலவிய
புண்ணியப் படவியென் றெண்ணிவா னவருள
வரதமும் விழைதரு பாரதக் கண்டத்தினு
ளாகியா னாத வத்துவாம் ... சிவ

மூவகை யணுக்கட காவலி னருளவான
சகளத திருவாயது திகழுற றிலஙகும்
பொற்றளி யேழிரண் டுறறவெள ணிததிலங
திரைக்கையின முகநது கரைககணிற கொழிககும்
வையைப பெருநதி யுயயப பூநத
செனமதி கடநத நீணமதிற பாண்டி
நனனாட டின்க ணெநநாட் டீவரு
மாவலிற பராவ மேவிய தேவைப
புரமெனு மிராமேச சுரநகாக் கணிததாயச
சொனமாளன புறுபாம் பனமா நகரிற
சிறறயளி யுகள நறைவிரி வெள்ளடா
மரை மலாச செலவித திருவுரு வெனவே
யநதுற டவிதத செநதமிழக் கவிஞன
அணபரு ளீகை யினபுறு மொழுகக
பின்னஞ வருவமென றுன்னுவோா நாண
வுருவுற றமைநதென வருசற குணவான
மனனு ணீழ லநால வருகுதும்
முப்பொ ருட்டிறத தைபபக ரிருவிர ற
கொண்டறி வுறுதது மின்னடைச சடைமுடி
பிறைபவாக கநாண மறைமுதற் பொருளாம்
பிரணவாாத தம்புகல சரவணேற பவனருட்
பெறறவ னிருதாட் குறறமெய் யன்பன்
புததியே முதலாந் ததததுவா திகளை
வததுவெள் றுன்னி யுவத்தைபி னுறுவோா

நித்தியா னந்த வத்து வின்விவே
கத்துவம் பெறவொரு காட்டுடன் நின்றோன்
காயடை யருந்தியைந் தீயிடை வதிந்துப்
பற்பல ரருந்தவ மூற்பயின் றறியாப்
பொருணிலை யனைத்து மருளற வுணர்ந்தோன்
மற்றும் பெரும்புகழ் முற்றுற வமைந்தே
மருவிய குமர குருபர தாசன
நிகமா கமங்கள் புகன்றப் பொருளி
னுண்மை யனைத்தும் வன்மையி னுணர்ந்து
தன்னனு பவமிம் டனனுயி ரடைவா
ஞூரண மனபரி பூரணா னந்த
போதசாத் திரமீன் றோதுற வதனை
வானளாஞ் சோலைத் தேனிறு லினைபயின் றுக
கூனவொள் வெள்வாட் டானுடைத் திடவீழ்
புதுமது வருந்திக் கதுமெனச் சங்கினங்
கண்ணுறுங் கமலத் தண்பணை நிலவி
வண்மைப் பலவுறு மணாணிப் பாகை
செங்குவ ளைத்தா தங்கிய மார்பன
கங்கைமா நதிகுலோத் துங்கமா லெனவே
யிப்பார் புகழுறு மப்பா துரைவே
ளொன்று யிரமா நின்றீண் டிலக
மெச்சியே கவிவலோ ருச்சியிற் கொள்ளா
விச்சையி னுவந்தே யச்சிட் டளித்தன
னத்தகு மெய்ந்நூ லித்தனை யதனில்
வாழி வாழி வாழிவா ழியவே.

இஃது
திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்
சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் மருகரும்,
சமரசவேதசன்மார்க்கசங்கத்து வித்துவான்களுள் ஒருவரும்,
சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குருத்வமுறு பரிபூர ஞானத போதனுற
　　பெயருனை குறிக்கின்னென்றுங்
குறைவில்பொருள் காட்டுமொருபரிசொரூப சாக்கமே
　　கொண்டபூ ரணம்யாதெனி
னருள்பக்க மானந்த மின்பமே யதனினுறு
　　மபபோத மறிவதாகு
மவ்விருசொல் விட்டும் விடாதோங் கிலக்கணை
　　யுறும்பொருள் விளக்கமாம்ற
றெருளோங்கு மபபொருளி னுண்மைகண் டேகிதந
　　திகழுண்மை யறிவின்பமே [ற
றின்மையப் பொருடேர்ந்த மூர்த்தியருண் மூர்த்திசொ
　　பொருளின்ப நிவபமுறுநற
பருமணி யெனத்திகழுங் குமரகுரு தாசநற
　　ப்ரமகுரு வைதீகர்சிற
பரிபூர ஞானத போதனு றன்னையே
　　பாடினே னுலகுய்யவே.

இஃது
மஹாவித்வான்
காஞ்சீபுரம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
கா - பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய
எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

பததர்க டுதிக்குநற சேதுவைச் சார்ந்திலகு
பாம்பன்மா நகருண் மேவும்
விததகத் துரியநிலை கண்டுபர மானந்த
வியனமிர் துண்டறிவு ருவமாஞ்
சித்தியுறு குமரகுரு பரதாச மெய்யறிஞன்
செந்தமிழ்ப் பாவி னாற்செய்
முத்திவிளை பரிபூர ணாநந்த போதமெனு
முறைபுகழச் சொல்வ ரெவரே.

Dr. U V S. IYER LIBRARY ★ 23237 ★

இஃது
இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி
தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,
வாயிலாநாயனார் நேர்பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய
அஷ்டாவதானம்
பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய
இரட்டையறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

நிசம்பாசம் பசுபதியென் றெனவுள்ளி ஞானநா
னிலையைச் சூழ்ந்து

நீடகிலத் தேயடியர் கண்கூடாக் காண்டோறு
நேரி லெவ்ரை
வுசிதமுறும் பத்தியத்திற பரிபூர ணாந்த
முவப்பாச் சொறரு
னுயர்சிததாங் தப்பனுவல களுக்கிநுகோர் சோபான
வுறவி யென்னத்
தசரதகு மாரனருட் சிவலிங்கம் பூசிக்கச்
சாப நீதத
தனித்தேவை யம்பதியின் னாயகருள பாம்பனகா
தக்க வைபபாய்க
நாலநிலை ற யப்பாவு பிள்ளையென வவவூரர்
குலவி வாழ்த்துங்
குண சநுணிநே ரறிவுடையோன்குமரகுரு பரதாசக்
கோமான் றனே.

இஃ து
சென்னைபுரநகர்
அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்மருகா
சூளை - அப்பன்செட்டியாரவர்களியற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருததம.

செங்கமலத் தடஞ்செறிசே துவினை யண்மித
திகழ்பாம்ப னகராளன் சிறைவண் டார்க்குங
கொங்கலர்பூங் கடம்பனருட் பெற்றி லங்குங
குமரகுரு பரதாச ரூக மாரதங்

தங்குபரி பூரணா நந்த போதச்
சமரசசாத் திரம்புகல வதைக்கற் றந்தப
புங்கவரு மெய்ஞ்ஞான போத மேவிப்
புலவரொனும் பெயராக்குறுதி புனைந்திட் டாரால்.

இஃது
வேதாந்த சமரசசுத்த
சமரசகவித்வான்களுளொருவராகிய
வள்ளறபாக்கம் - சமரசபஜனை
ச. மு. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நானமறையா கமமுடிவின் வாய்மை யெல்லா
நன்குணர்ந்து ஞாலத்தோர் மோக்க மெய்த
மேனமுறையிற சிவஞான கோசம் யாவும்
விளம்புமுறை சுவானுபவ விளக்கி னோர்தே
கான்மலியும் பொழிறசேது வின்பா லோர்சார்
கவின்பாம்ப னகரிலருங் கருணை யாளன்
வான்மலிசீர்ப் பரிபூரணா நந்த போதம்
வழங்கிமிகு புகழுறநீ னிலங்கி னானால்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம்.

உ

ஓம்சரவணபவாயநமஃ

பரிபூரணாநந்தபோதம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தந்திரமு
மேரேறு நூலபலவு மேசறவே—நாரே
துணர்ந்தா ருளத்திலெ கோங்கார தேவின்
றணந்தா ளிணைநினைவாஞ் சார்ந்து (க)

கலிவிருத்தம்

சத்தெ னச்சொலுந் தாவில் சிவத்தினுஞ்
சித்தெ னச்சொலுந் தேவி யிடத்தினும
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில காந்த
வத்து வின்கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம. (உ)

துஷப்பிரம்மவணக்கம்.

ஒன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதொணு மூகமாய
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மிளிர
பொன்றி டாக்கப் பிரமக்கைப் போற்றுவாம். (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற றநகடிந்து
சாம மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யறவே யுய்ததுணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறும்பேருச
சிறியேற கருளுந் தெய்வதமா
யோமெய்ப் பொருளாங் குகப்பிரமந்
தன்னை யுள்ளத துளவைபபாம். (௪)

மரணஞ சனனங் குறுகாநல்
மதிசே ராக்கம் பெறுவாரையப்
பொருணன் கார்ந்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யருட் கடலா
மருண கிரியா னகத்தமர்ந்த
வகண்ட பெரிய குகப்பிரமப
புரண வடியை யெஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம். (௫)

பரமகுருவணக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐந்துகுறிப் பதின்மூன்றை நீத்தி ரண்டை
யகலாது சேர்த்தறுவ ருணரக் காட்டி
யைந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
யுன்றருளி யின்றெனையு மாண்டுளாரையு

பைந்தவிரார் கூச்சிரங்கொண் மொய்ம்பு துன்றும்
பரமவடி விலங்கிடவே யம்பி கைக்கு
மைந்தனெனுங் குமரகுரு வெனது நீர்த்தன்
மலரடியைப் பரசியிதை வழுத்த லுற்றேன். (௬)

நூலநுவியகாரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கெனு மொழியைத் தானே யிரும்பஞ்ச தாரை யென்று
ஈக்கிய நினைவைப் போலு ஞானநூ லோதித் தேயந்த [மன்
பொக்காகள புகறுங் கூறறை கணித்துநான் பொருக்கா திங
நிக்கெலாஞ் சுடர விந்த திருமுறை விளம்பா நின்றேன் (எ)

நூற்பொருள்.

முந்திய நூல்க ளென்று மொழியரு மறைக்கும் யாணர்த்
தந்திரந் தனக்கு முள்ள சமரச பொருளைக் கூறி
யுந்தமி லாத மோக்க மடைகின்ற மார்க்க மெல்லாஞ்
சுந்தர மாக விந்தத் துகளினூல விளக்கா நிற்கும். (அ)

நூற்பயன்.

அங்கியை யணுகி னோர்க்குக் குளிருமா வம்பன் மாறிக்
கங்குலிற் சென்றா ருக்குக் கதிரவன் றேறுறத் தாலே
பங்கமூ மருட்டு மாய்ந்த பண்புபோ லிந்த நூலை
மங்கிடா மதியாற் றேர்வூர் மனமய நீர்ந்துய் வாரே. (௯)

நூற்சிறப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச் சிறையளி பருகு மாபோ
லிலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள் பலவுண மெடுத்த சாரஞ்
சொலுமுறை பொலிந்து சிறபச் சுருக்கமாய்ச் சொறற தாலே
மலர்மடற் கைதை யாகா வகுளமென் றுரகு மிந்நூல. (க0)

நூற்பெயரும் நூற்கதிகாரியும்.

ஷை வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம பூராணமிரு
திகளாதி முறைகளோரற
கேர்பெற்ற வுலகிலுள மக்களி லபேதநிலை
யெய்தமுயல வார்த்தத்துவப்
போர்பெற றுறுங்களி விளக்கலா லீதுபரி
பூரணா நந்தபோதப்
பேர்பெறற தாகுமிது பெத்தருட் டீவிரம்
பெருகறி வுளர்க்காகுமே. (கக)

அவையடக்கம்.

ஷை வேறு.

இந்நூலுக் கறிவிலிக ளேசுவாக்க வொவ்வாதுள்
வீடு ளோராய்ப்
பன்னூலுந் தேரறிஞர் களும்பழுது பகரார்கள்
பாலர் தாமுந்

தங்கேயத தந்தைமுன்னர் வழுவுடைய குதலைமொழி
சாற்றுஞ் செவ்வி
யின்னேறு மமுதமெனக் கொள்வார்க ளதுபோலு
மிதையுங் கொள்வார். (௧௨)

ஆக்கியோன்பெயர்.

சமரநெடு வேறடக்கை வேந்தரொலாந்
தன்னடியைத் தாழ்ந்து போற்ற
வமரர்தவா வாழ்த்தெடுப்பப் பெருஞ்சீர்த்திப்
பெருந்தகையா யமர்கா குத்தன்
மமதையிலா ரகம்போல வனைந்ததிருச்
சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
குமரகுரு தாசனிதைக் குயிற்றினன்
குமரகுரு தகவான் மன்னோ. (௧௩)

பாயிர்ம முற்றிற்று.

நூல்.

க-வது பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கம்.

சற்சீடன் வினவுக்குச் சற்குருவிடைசொலத் தொடங்கல்.

எண்சீரகழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருமலிந்த மகிதலத்தின் மனுக்க ளுள்ளே
சிறப்புடைய வொருமனுடன் முன்னை நோன்பாற்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல
கல்வியொடு தவப்பேறு முதிர்ந்து மின்னு
மருண்மலிந்த வோரிறைவன் றன்னைக் கண்டெம்
மையமொழி லண்டநிரை களையு மூத்தை
யுருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தே ரேவ
ருரைத்திடென வக்குரவ னுவந்து கூறும்.

வஸ்துநிச்சயம்.

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூறு
முடம்பினுக்கு ளோருயிரோ யிருத்தன் மான
மட்பொலிவி னுணிறுவு முலகுக் கெல்லா
மகத்தாய பரம்பொருளொன் றுளதே யஃது
நிட்களநி ராலம்ப நிருவி கார
நிரதிசய தத்துவமா யீறி லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞானக்
ககனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

இப்பெரிய பரம்பொருட் கஞ்தி யென்று
மீசனென்றும் பரமபதி யென்றி மியாருஞ
செபபரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந
தேவனென்றும் பூரமசிவ மென்று மொன்றை
யொப்பிடற்கொ ணுதபர் தெய்வ மென்று
முணாவான பரமான்மா வென்று ஞான
விப்பிராக ளகததிலொளிர் சுப்ர மண்ய
மென்றுமினும் பலபேரும் விளங்கா நிறகும் (௩)

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பே ரிருததல் போன்றவ
வொருபொருட கே யளப்பிலாப பெயர்கள் காண் உ
வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
மார்ததாண்ட னுழியொளிபோ லருளொன றுண்டு
பிரிதலிலா வவவருளுக் கபினை யென்றும்
பிறங்குசிவ சததியென்று ஞான மென்றுங
கருதரிய சித்தென்றும் பலபே ராகக்
கழறும்வகை தனையுணே மகனே யோர்தி, (௪)

அப்பொருளை யகன்டமென நுவலுங் காலே
யாருயிரு மாயையுந்தா மிருபப தெங்ஙன்
செபபிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை யிங்கே
செனிக்குமது திருமா றுமைக்சக் கேட்டி
துப்புடைய வக்கினிபோ லான்மா வான்டுச்
சூடுபோற சிவந்தேசு போலுமாயை

யொப்புமுறை யாமிவற்றுட் கூடா யுள்ள
துளும்புறமும் பிரிவற்லே செறியா நிற்கும். (ரு)

அக்கினியாந் தேசாகக கணிக்கி லந்த
வழலுக்ுப் பூரணமெவ் வாறே யென்று
* தர்க்கமிடு வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத
தாபிதமாஞ் சூடருவ மாத லாலே
சக்கதனுக் கெட்டினவை களினு நீக்கந்
தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்சூ டின்றி
யக்கினியு மதனொளியுந் துளங்கா திருத
வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே. (சு)

பதிபசுபாசங்கட்கு வேதாகமாந்த வொப்பு.

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யீது
மகண்டமென வமையாது சகள மான
வுருவனைததுங் கண்டமென வமைந்த நிண்ண
முறைத்தவழ லாதியொரு மூன்று மொன்றாய்
மருவியது போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே
வளருயிரு மாயையது முள்ள தாக
விருவகைக்கு மொவ்வுவதா லனுதி யென்றீண்
டியம்புவது சாதமென வுணர லாமால். (எ)

கயிறதனி லரவுதான் றோன்றல் போலக்
கனபிரம மதின்மூன்று மீம் பொய்யென் றாலுங்

* ஆசெதனை.

கயிறுன பிரமமது வுள்ள போழ்தே
காணவுள வரவான ஜகஜீ வேச
நியதிகளு முண்டென்று தேர்த லாலிந்
நேர்மைநவின் மறைமீறும் பதியு மாசா
ருயிரோடு பாசமு மனுதி யென்றே
யுணர்த்தாக மத்திறு மொன்றே யன்றே. (அ)

ஆன்மாவுக் கஞ்ஞான மனுதி யென்று
மதுதானே யவித்தையென்று மாயை யென்றும்
நான்மறையின் முடிவுரைப்ப தானு நன்கார்
ஞானநவி லாகமங்க ளுயிர்க்க மூக்காய்த்
தான்புகலு மலமதுதா னனுதி யென்றும்
தவிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்
பான்மையுடை யம்மலமே மாயை யென்றும்
பாசமென்றுஞ் சொலலானு மிரண்டு மொன்றே. (கூ)

சொற்றவிந்த மாயையையான் றிரண்டு மூன்றுய்ச
சொலினும் விகற்பின்றிக் * கருத்தொன் றேயாம்
பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த வஸ்தாய்ப்
பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தாந்த
முற்றுறுநன் முத்தியினி லொக்கு மன்றி
முன்னுவலற் கொழ்வாது நுவல்வ தெற்றே

---

* கருத்தொன்றே யாமென்றதை, இராஜதம, தாமதம், சாத்துவிகமென்ற மூக்குணங்களையுங் குணமென்றே ஒன்றாய்க் குறிப்பதுபோல அம்மூன்றுக்கும் மூலிதமாயைகளுண்டு. ஆவையொன றெனற்கு மொவ்வுமென

KARANAHOPADHYAYA
DR U V S IYER LIBRARY

லற்றமற முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்வைத் தறைந்த தன்றே. (௧0)

அறிவுநிமிர் தேசிகனே முன்னஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற் சூடாந் தெய்வ
நிறுவிடுத லுளதாயி னென்றுங் கொளவு
நினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளளப்பி லாமற
செறிதலினு லவறறுளந்த வேக தெய்வஞ்
சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
நிறைவான விபுவாக நின்ற நேரு
நெறியாகத் துலக்கியருள புரிதி மான்றோ. (௧௧)

புருடவுட ற காதார மாக வுள்ளும்
புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங காலும் போல
வு'நமருவு முயிர்கடொறு முள்ளுக் குளளே
யுளபிரமந் தனையாத ரான்மா வென்றும்
பெருவெளியாம் புறத்திலுள வஸ்து தன்னைப்
பேசரிய பரப்பிரமம் பரமான் மாவென்
றருமுறைகள செரலுமந்த விரண்டு மொன்றே
யண்டவெளி பிண்டவெளி யனையத தேரோ. (௧௨)

சச்சிதா நந்தபரப் பிரம்மந் தானே
சாக்கிரசொப் பனசுழுத்தி களுக்கு நேரோ
யுச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
முணர்வாய சீவான்மா வந்த ரான்மா
நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னு
னிகழ்த்துவதை யீண்டிர்த்த சீடு னேடே

யச்சமறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
றுனரவைகட் கருததமிட்டுக் கொண்ளொ ண்டுதே. (கங)

முனருரைத்த வககினிசூ டொளியென் றுய
மூன்றும்விற கிடைதோன்ற லறறுண் டோது
கனசிவமும் பசுபாசங் களுமெச சார்பிற
காணுமெனக் கடாவவெனி விடனிங் கிலலே
யெனெயெனனி லனலாதி மூன்று மூட்டி
லெடுததபிர மாணத்தை யனுதி யாக
வுனலன்றி மேறபோக வொண்ணு தேறப
வுரைத்தளவி லுவமானுங கொளலே ஞாயம். (கச)

கட்டையிலே களவனென்று சொன்னதைக் கொண்டே
கனபிரம விலக்கணமெ லூமங் கோதற
கொட்டாது பிறவுமதற காதிக கடடை
யோதெனவு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
சுட்டின்றி நீர்வாயு காட்டத் துளளுஞ்
சூக்கமதா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந
திட்டமுடன் மேற்சொறற தேசுந் தியுஞ்
சேர்ந்திருக்கு மதிசூக்க மாக வன்றே. (கரு)

மூர்த்திபேதநிசாதனம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஓப வெசதனிறை யேசொன வாறுய ரமல
தெய்வ் மானதுரு விலதெனிற் பறபல தேவர்

மெய்யி லங்கவுள ரென்பதென் விளக்குதி யென்னப்
பையி லங்குமகன் வினவின ரரியன் பன்னும். (கசு)

மங்கு புற்கலர்த மாசறுத் தாட்கொளு வானே
ரைங்கி ருத்தியமுஞ் செயப்படு மதிறமிர மாதி
யைங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
வங்க மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. (கஎ)

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகு
மஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தையு மஞ்சா
மஞ்சு பூதிபமு மவரது தத்துவ மாகு
மஞ்சு பேர்வினையு மீசுரன் றன்வினை யறிதி. (கஅ)

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீடில்
வென்றி யுள்ளவரன் விட்டுணு வென்றிரு மூர்த்தி
யின்றி ரம்பரவி யொன்றனை யொன்றுகொ லெள்ளற்
கன்றெ ழுந்தமுறை பறபல வாயதெற றென்றான். (கசு)

அந்த நுட்பமதை யிங்ஙனங் கேட்டியென் றுசா
னிநதை யின்றி நுவல் கினறன னவர்களி னீர்மை
தந்தம் வாதிகளும் விளக்கிடு காலொரு சாங்க
மந்த மாகியவு பாங்கமின் றென்னவு மறைவார். (உ0)

ஆதி யந்தமெ வற்றறி வாம்பரப் பிரம
மீதென் றேறிடுவ ரிவைகளை யூகிக்கி லவர்க்கே
யேத மற்றதெய்வ மொன்றுள வென்றுணர் வெழலால்
வாத மொன்றுமிலை வடிவமி லாதது பொருளே. (உக)

வடிவ மற்றபர வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர் கட்குரைத்தி டாதேன் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட் டிலல துண்மையி லின்றெனன் மரபே. (உஉ)

சைவ வைணவ மிரண்டினுஞ் சகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுன லாலந்த மேதக வத்தைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாமிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்வதின் மதியினர் தேர்வார். (உ௩)

மூர்த்தி பேதங்களி லொன்றனுக் கொன்றதி மூரனாய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வாலவிதி வழுத்தச்
* சாத்தி யஞ்சிறிது மின்றுர வோரதைத் தவிர்த்துப்
பூர்த்தி செய்பவுள மூர்த்திலைப் புந்திசெய் வாரால். (உ௪)

சீவர் கட்கருளும் வானுயா மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தேவி லுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந தீறி
§ லோவி லொன்றுகள மொரிங்கிய வந்தர முறழ்நது
மாவி லாசவருட் பிரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். (உ௫)

அருவ வுண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தம தன்றி
யருவ மிற்றெனவு ளறிவதி லாகலி னசா
னுருவ மாயிலக லுண்டந்த வொழுங்கினை யீசன்
மருவுந் தண்ணளியி னலவவ் வடிவுக்கு வடிவாய். (உ௬)

* ஆசேதனை. § ஒலிவ்=ஒங்காரத்தில்.

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U.V.S. IYER LIBRARY

சைவத் தச்சுநீனை யுயிரெனச் சாற்றினுநதாவின்
மெயவத் தாயசிவ சத்தியின் மேனியீ தெனறுந்
தொபயற் றாயசிவ பேதத்தி லொனறென்றுஞ் சொலலாற
பொய்வத் தல்லவரி யென்றுரன கோடவும் பொருநதும். ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்பு மார்க்க மன்ன வேச ஞர்த்த ஞர்நெ றிக்கணு
மம்ப ரத்தை பேவு ஞான வான்க ளோடு யணபரு
மும்பர் வாழத்த வுள்ள தென்று ணர்ததலானு ணாந துளோா
வம்பு பேசி டாமெயஞ் ஞான வாழ்விற பேத மிலலேயே. ()

பண்ணி றப்ப சுக்க ளிற்க றந்த பாலினை பான்மையை
யன்ன மூர்தநி பேதந தான னாதே முளள தென்னினும்
வின்ன மறற வுணமை யால்வி கறப மன்றெ னததெளிந
தென்னை யாளு மீசசு ரன்ப தநதை நாடு வார்நலோர். (உகூ)

* முப்பத தாறு நீத்து மாம தங்க டந்த மோனவாழ்
வைப்பற றெண்மை யாப்த ரிம்ம தசச முக்கின மாழ்கலின
றப்பு முப்பும் போல வேய மர்ந்தி ருந்த வானையிற
றப்பி டாத தீத சற்ச மாதி மேணி லாவுவார். (௩0)

தொங்கு நன்னர் முலையி னுன்னணி துத்த மன்றிச் சோரியே
யங்கம் விம்ம வுண்ண லற்ற னேக நூல்க ளாயினு
முங்கள் புத்தே ளெங்கள் புத்தே ளென்ற வாத மோதுவார்
பங்க மற்ற ஞான மன்றனு ஞான மேப டைப்பரால். (௩க)

* முப்பத்தாறு:—பூதமுதல் நாதபரியந்தம்.

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளார்க்கு நன்னரும்
வுலவி டூதனை யொதத வர்க்கு மல்கு தீது மாவதா
லொல்கி டாத பேத வாத மோது வாாதங கல்வியும்
நலகு மாவ ரந்தை யென்று ஞான நூலி சைக்குமால. (கூஉ)

நீரி லாது சநது ளாத்து நீள்க ரஙக ணேவரற
றேரி லாவி வேக மின்றி வாது பேசி யெய்ததருட்
சீரி லாரி ணக்க நீசெ யாநி ருந்து தேவாவா
மூரி லுளள டங்க வேயு யர்ந்த நிட்டை செய்குதி. (கூகூ)

பேத மற்ற போத மார்க்கம் பேத பெந்த மானிடர்க்
கேது மில்லை யென்ப துண்மை யென்ன நூறகள் பன்னுமான்
மாதா புத்தி யெய்ப்ப வேம தஙகள் பேசி வாயுறழ்
வோது வாரவ லூக வாழ்வு ருமொன் ருேதி ஞனிறை. (கூச)

பஞ்ச கிருத்திய நிசாதனம்.

இந்த வாற திர்த்த தெலலா மேசி லாத சீட ஞேர்ந்
திந்த ஞாய மொக்கு முன்னி சைதத சுத்தி வுஸ்துவுக்
கெநத வூழு மின்மை யாலெவ் வாறு பஞ்ச கிர்ததியஞ
சொாந்த மாய்ந டக்கு நன்கு சொல்ல வேண்டு மென்றனன்.()

பூாறு சன்னி திக்கண் யாணர்ப் பங்க யங்கள் விள்ளல்போ
லானி மில்சி வுத்தின் சன்னி தான சத்தி யாலெலா
மூன மின்றி யாமு னேயு ளாத்த வைங்கி ருத்திய
மேனெ ணக்க டாவு வார்க்கி யாமு ளாப்ப தென்னை யேல். ()

ஊக மோது வேத மார்க்கம் லீலை யென்று ரைத்திடு
மாக மம்வ ருணை யேய்ப்ப வாத்து மாக்க ளட்டெலா
மேக வென்று ஞற்ற லாகு மென்னு மிவவி ரண்டையும்
பாக மாக வூகளு செய்து பார்த்த ஞாயம் பண்ணுவேம். (ஙஎ)

சீவர் கட்கி தாகி தங்கள் செய்தோ லீலை செய்வதத்
தேவ னென்ற கேள்வி தான்செ னிப்ப தாலஃ தொவ்விடாச்
சீவர் கட்க ழுக்கொ ழிக்கத தேவ னுக்கு மித்துணைத
தாவு டைப்ர மாத மோசொல லென்ன லுஞ்ச னிக்குமே. ()

சொன விரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதா
லுனரு மத்தை மேல தென்று வைக்க லாம்ப சுக்கடா
மனக ஞான மன்ற ளுதி யாம லதனை யுள்ளதா
வினைய ஞாய மொக்கு மென்றங் கீக ரிப்ப தேறகுமால். (ஙகூ)

ஏசு டைப்ப சுக்க ளுக்க வாவி யற்கை யாதமெருட்
டீச ஷைை வழியி லேர டத்தி யந்த வெட்டினை [போ
ஈாசஞு செய்த வீணத்தல் செம்மை நல்ல செம்பொ ஞககல
லாசி லாவ ருட்ட யாவெண் ரூமெ னற்கு மொவ்வுமே. (சுo)

சேத னர்க்கா காமி யஞ்சு தந்த்ர மாகச் சேரலா
வீத ஞனை வீச னங்கி தானங் கண்டு பிரேரித்தல்
சீத வீர மாகு மஃது செத்தி லாம ருத்துவர்
வாத்தை வீடச் செய்யு பாயம் போல வென்று முள்ளலாம். ()

துன்பு சேர்மி றட்புக் காய வினைமி ரண்டுந் தொல்லையென்
றன்பு நித்து வீடு கூட வுன்னு ஞான்றவ் வாண்டவன்

றன்பெ ருத்த வின்ப ருதத றகக தாகு மதுவளை
நன்குங கீழும் போககு வான டதத்து மாதி யென்னலாம். ()

கலிவிருத்தம்.

இந்த வீரத் தியறறிடு மாதொழி
லொதிற சிட்டியென் றுவது மாயையின
பந்திய பிறகிடாந் தோவும் பசுககளைப
பந்த நீததுடல பண்ணுவ தாமரோ. (சங)

ஆக்கை யாறமொழிற பட்டிணாந துய்யுமா
றுக்க னேதஞையு மன்புசெய் தஙகஙகு
காஙகுங கன்மாந் தனைத்திதி யெனறரன்
வாகக தாந்தநதி ரஙகள் வழுததுமே. (சச)

காபபி னைக்கரு தாதுபுன் காதலான்
மாப்பி ணிகளை வருநதி யழுங்குபொல
லாபபி னிறிளைப பாதும் பொருட்டருந
துப்பொ ருந்துந துடைதத னடககுமே. (சரு)

எனதெ ணக்கொள குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைறு கர்நதிடு வானதில் வேண்டுவ
நினைவு கூயற களந்து நிறுததுமோர்
வினையை யேதினை யென்று விளம்பலே. (சசு)

* நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞான்றிறை
யென்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்

---

* இத்தையே இருவினையொப்பு மலபரிபாக சததிநிபாத மெனன ப்படும். அப்பரிபாகம்=மந்தம, மநததரம், தீவிரம தீவிரதரம் என நான்குவகைத்தாம். அவை: முறையே வாழைத்தண்டு, பச்சைவிறகு, பட்டவிறகு, பஞ்சு இவைகளிற் சோந்தார்க்கொல்லி பற்றுவது போலாம்

றென்று மாமலமைந்துந் துடைத்திவை
யன்றெ னாத தனுக்ரக மாமரோ. (சஎ)

ஆறறு லாரவ வனுக்ரக நல்கரு
டேற்ற மாமதித * தீக்கையிற சீடனுள்
ளூறற் மேவு முளததினு மாரிய
னேறற மெய்யினு மாசின் றிழைக்குமால. (சஅ)

இநத வைந்து மியங்குயிர் கட்கெலாம்
பந்த முததி யிரண்டினும் பையுளின
றந்த வீச னருளா னடக்குமென்
றுந்த வொஞ்சுழி யுன்னாநண் மைந்தனே. (சகூ)

ஆன்ற வாரிய னவ்வருண் மேனியாத
தோன்ற லாலவன் றெலசிவ மேயெனு
வூன்று ஞாயமுண் டானது மோர்தியென்
றூன்ற யாவுடை யையனென் பானரோ. (ருo)

உயிர்க ளேக்கதி சேர்க்க வுஞற்றிடு
மயர்வி லாதவைங் கிர்த்திய மன்னனை
முயிரொ லாங்கதி யுற்றபி னின்றுகொல்
செயிரி லாய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால், (ருக)

ஒத்துடைாத்த வணங்துணை யொப்பனு
நீத்த வத்துவு மாயையு சிறபள

*தீக்ஷையென்பது:—வடமொழியில் தீக்ஷையென்றும். தீ=ஞானத்தைக்கொடுப்பது. க்ஷை=மலத்தைக் கெடுப்பது என்று பொருள்.

வாத்து மாவு மளப்பின்றி யார்தலா
ஞாதி கூறற கொணுதெந்த ஞான்றுமே. (ருஉ)

எண்ணி லாத பசுக்களென் றேர்நெறிக்
கணனு ளானா னுடிப்பது காண்டலாற்
பண்ணும் பஞ்ச கிருத்திய நித்தமென்
றெண்ண லா*முயிராகு கூத்துமிஃ தேயரோ. (ருங)

சீவ ரித்துணை யென்றநதத தெய்வததிற
காவ தோரற கடஙகாவோ வென்னையே
லோவி றெய்வந்தன் மாணவரம் புள்குமேற்
சீவா தநதொகை யுநதொகை செய்யுமால். (ருச)

பஞ்சபாசவிவரணம்.

அறுசீரக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதலா லிதனைக கூவற கமைவதின் றறிதி யென்று
வேர்தலுஞ சீடன் றீரத்தனுளிர்முகக் கமல நோக்கி
யேதமாம் பாசஞ் சீவர்க் கியற்கையே லகல்வ தெவ்வா
றுதனே மனவைச் சுட்டா லகலுமோ தவள மென்றான். ()

அஙகண்மா வாதன் கூறு மறிவுடை மகனே கேட்டி
யிங்ஙனே பொருந்தா வந்த வெழின்மன வுவமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு நாறறஞசெந் நிறமும் போலத்
துங்கமின் மலமோர் மூன்றுந் தொல்லுயிர் மாட்டுண்டன்றே.

---

*இக்கூத்தையே பஞ்சகிர்த்திய நிர்த்தனமென்பது. இதுவே அவனசையாமலணுவசையா தென்பதும. அணுவென்பது உயிர். கூத்தின்றிறமுதலியவற்றை; இந்நூலாசிரியரருளிய தகராலயரகசியத்திற் றெள்ளிதாயறியலாம்.

சவிரதக் குலிசத் தாலத் தாமிரங களஙக நீஙகிப்
புவிபுகழ் பொன்னு மாமேர் பொருவிலா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெலலாம் விலங்கிய பின்ன ராதன்
றுவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற நிருப்ப னனறே. (நுஎ)

தண்டுலத் தனுதி யாகத் தவிடுமி முளையுன் டேனும
விண்டிடுங் துவைக்குங காலவ விதமல மனுதி யேனுங்
கொண்டிடு மருளால வீயுங் குயின்றது சரத மென்கற
கெண்டிகை யேத்தற காஙல விகலரு ளாளர் சான் றல. ()

மலமகன் றறிஞ ராகி மகத்துவம் புரித லானு
நிலமிசை யுலபபு நீங்கி நிமலனை யடைத லானு
சொலுமிந்த வுவமை யாவுங் துகளற்ற வுவமை யெனறு
விலகியு வாக மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ. (நுகூ)

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண் மூடுண்ட வேழைச் சீவன்
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட் பிறங்கிடக் காண்ட தக்கார்
பின்னஞ்செய் மலந்தான் சோக்கை யியற்கையோ பேசி டாயென
றென்னகா ரணத்திற் காக வினவுவ ரிருந்தே ரேதே. (கூ0)

செம்பெனுஞ் சீவற் குள்ள திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ லாணவஞ் செறிந்து நிறகுஞ்
செம்பினி னுற்றம் போலச் செனிக்கின்ற கன்ம நிறகுஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

ஆணவ மான தந்த காரமா யறிவா லன்றிக்
கீணம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துத் தன்னைக்

காணொணு விதமாய்ச சேர்ந்து கலந்துளே யிருப்ப தாகி
யாணவப பெயருக் கேறப வணுக்களை யணுவா யாக்கும். ()

இம்மலஞ சிவர் தம்மாட் டிருத்தலிற் கறிவு மாண்ட
மம்மாசேர் மூலத தூக்க மூர்ச்சையுஞ் சான்று மீசா
ரெம்மலங களுககு மேலா யிருக்குமிம் மலத்தை நீததார்
மும்மல வணுக்க ளாகார முத்தராயப பரமா யாவார். (௬௩)

கேவல மிதுவே யாகுங கிளரருட் கலையாற கிஞ்சில்
வீவுறு தகலுஞ் செவவி சகலமாம் விரவு மநதக்
கேவலங தானே யலலாங கிளககிய சகல மெலலா
மாவியா முயிர்கட் கெலலா மறைநதவி ரண்டு முண்டாால. ()

வேததது னுணுக்கந் தேரா மிளிருயிர்க் காண வந்தா
னேதெனக கடாவு வாரஃ தினையதா யங்க ளாலோர்
போதுமொவ வாதஞ் ஞானம் பொழுதைச்சீ ழூத மூடு
மாதிரி யெனிறறன னுககுண் மறுதியேன் மருளேன் மன்னே.

முகிலுழி மறைநத வென்றாழ் மூதொளி யிருது தன்னுட்
புகரின்றி யிலங்கன் மானப பூரண வாத்து மாவுந்
துகன்மிசை சூழ்நதா னுநதான் றுலஙகிட வேண்டு மிந்தத்
தகவொனறு மிலலா தூலத் தனேமல மிருத்த றிண்ணம். ()

சுழுத்தியி லிருநதோ னந்தச சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விழுப்பொரு ளாய வான்மா வினுக்கெனறு மறிவுண டென்னும்
வழக்கினைக் கணிதநீண் டாய்ந்த வகையினைத் தெளிநி யாண்டெச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்துந் தொலைவின்றி யுளதா லொக்கும்.

அயர்துரி யத்து மேலு மறியறி வில்லா தானு
மயலுறு சுழுத்தி யெய்ப்ப மதித்தொரு காறு கூறற
கியல்வதில் லாமை யானு மிவைகளைக் கூடிச சிக்குந்
துயிலுணர் சுழுத்தி யுகஞ் சுயம்பெனச் சொலறகொவ வாதே.

ஆற்றுமந் தனக்கெரு ஞான்று மறிவிருந் திடுமேன் முன்னாச்
சாறறிய மூர்ச்சை வேலே தனினுமஃ திருத்தல வேண்டுந
தேறறிய பினர லாது சிறிதுமஃ தின்மை யாறபொய
வேறறுமை காட்டஞ் ஞான மிகைமல மிருததன மெயயே.

மிச்சையா முயிர்க்கெஞ் ஞான்று மிளிருணர் விருபபதாயநாம்
நிச்சய னொடிததே மன்றந நிசபரம் பொருளைத தானே
சொச்சமா மான்மா வாகச் சொறறினே மதறசெஞ் ஞான்றுங
கொச்சையி லறிவுண் டென்னுங் குறிபபையு மாய்வாமிங்ஙன.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பில்வஸ்துவை யகண்ட மென்பதன்றிக்
கண்ட மென்றறைதற கொவ்விடாத்
துப்பி லங்குமது துருசு ட்டம்புள்வர
ஞாய மீன்றறிவு சோர்வது
மொப்பு ரூதிவை யுயிர்க்க தற்கிலென
வோதி னுஞ்சுருதி யாலினு
மெப்ப டிப்பகரி னுங்க டததுவ
திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ. (எக)

கண்டி தககடமு மலமு முள்ளள
வகண்ட மாவதிலேக் கண்டிமே

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவூழியக்
கண்ட மறறுளவ கண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளளவ
கருதை மூடுபசு வாகுமே
கண்டி தக்கடமு மலமுரு செலவூழிய
கருதை நூறுசிவ மாகுமே. (எஉ)

அனக மானபர மூர்த்தி கட்குமறி
வாள ருக்குமுட னுளதாற
சொனவ ணம்புலறி வுங்கொ ழிப்புமவா
கட்கு முளளதுகொல் சொலலெனு
வினவொ ணுதெனெனின் வெண்ப ளிங்குடு
வுளள தீபமென வொளிதலாற
கனக மாமுரு விருநது மின்மையது
காண லாணிழலி லாதலால. (எங)

சோதி தன்னுயிருள சேரு மென்னல்பொருந
தாது போலுயிரைச சுத்தமென்
ரோதி மாழையிடைக் கூடு மென்பதுமொவ்
வாத னுதியினி லுள்ளதாய்
நீதி கூறுவதொ வாது போவதிலை
னெகிழி யானதைய னுதியா
யேது மின்னிடவி டாது செய்தமுரு
டென்ன மாழையயு மென்னுமில. (எச)

பரிபூரணானந்தபோதம்.

சித்தெ னுஞ்சரத் வத்து வின்புடைய
சித்தெனுங் கொடிய வாணவம்
பெதத மாகவுள தென்னல விண்ணுழிப்
பிறங்கு ஞாயிறிடை மங்குரு
வித்த மாகவுள தென்ப தொக்குமென
நெறியி டந்துசொலு தாரணை
மொதத தாவதிலை மேன்மொ ழிந்தவண
மொதத துள்ளெரியு முருடுமே. (௭௫)

வலிய காட்டமத னதனி லேமுளரி
மலகக் கண்டதனை யதத னுண்
மெலிவு றுதசிவ யோக நிட்டையில
விளங்கு முண்மையனு பவமுளார்
சொலுவ ராகலி னனாதி பநதமலந
தொலைவி லாதுமுன ருளளதும்
நலிவு றுநிலையிற பின்ன ரம்மல
நசிபப துஞசரத மைந்தனே. (௭௬)

கட்டை யுள்வசு மறைந்த காலளவுங்
கட்டை யென்றதனைக் கழறலபோற
கட்டு மாணவம றைத்த காலளவுங
கறைய றுதபசு வென்னலாங்
கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
கட்டை யின்றிக்கன லென்னல்போற
கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழியொர்
கறையு மற்றபர மென்னலாம். (௭௭)

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
வுள்ள சிதமெனவே பண்டைநூல்
பயிற லெறறெனவி லுவிற பந்தநிசை
தனிலு ணர்த்துவுணா வுறுவதுரு
செயிரின் முதநிநிசை தனினமு துக்குறைவு
திகழ நிறபுதுவு முயிாகளுக
கியலபெ னுாதுணிவீ லைவ வாறுசொன
தென்ம ருருணர்வு ளார்களே. (எஅ)

ஆத ரானசக லர்க்கு முய்பிரள
யர்க்கு *ஞானகல ருக்குநல்
லேது வாகிகழுங் கிரியை ஞானமும்
ரிசசை யதததனையு மாவரித
தேத மாயவிளையுஞ் சீவ போததது
விரண்ட றக்கலாந் தனேகமா
யோத னுக்கடொறு நின்று மொன்றெண
வுணாக்க வுளளதிந்த வாணவம. (எகூ)

பிரள யர்க்குஞ்சக லர்க்கு முள்ளதெனப்
பேச வுஞ்சுகமு முறுகணும்
புரிவ தாகவு மனேக மேகமெனப
புகற வுங்கடலி னலையெனு
வருவ தாயழிவ தாக வுஞ்சடரம்
வாக்கு நெஞ்சினிரு வினைகளாய்

DR. U.V.S. IYER LIBRARY MAHAMAHOPADHYAYA BESANT NAGAR, MADRAS-90

* ஞானகலர்—விஞ்ஞானகலர்.

விரிவ தாகவுமி ருப்ப தேகரும
மலமெ னச்சொலிடு மெய்யனால். (அ0)

மாயை யென்னுமல மேதி ரோதை†சுசி
மாயை யோடசுசி மாயையென
றேயி யம்பவரு மாத லான்முன்
ரிழைத்த வண்ணமல மைந்துகாண்
காய மார்சகலர் பாலி ருக்கு‡மித
ஞேடு மேனுவன்ற கன்மமும்
ஆயும் புறகலனில வெளியி ருப்பதென
வறையு மாதிபதி யாகமம். (அக)

மலநசிக்கும்வண மம்ம லத்தொடு
விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்
திலதை யேயுளதெனத்தி ருத்திபணு
விதது நான்மல வியறகையை
யுலவ வேவியிறை தனையு ணதவர்கட்
கிருள தாயுனுவர்க் கொளியதாய
நிலவி நிற்பதுதி ரோதை யாமிதை
நிகழ்த்து வார்களரு ளென்றுமே. (அஉ)

இரு ஞானகல ருக்கு முய்பிரள
யர்க்குந் தனுகரண புவனமோ
டாரும் போகமும தாயி ருப்பதுவே
சுத்த மாயைசக லர்க்குவை

† சுசிமாயை.—சுத்தமாயை. ‡ இதனேடு—இத்தமாயாமலத்தோடு.

சேர நின்றிடு மசுத்த மாயையிவண்
  செப்பி ரண்டனெய்பு முறைமையே
வீர மாகநிமிா விந்து மோகினிமெ
  னசசி வாகமும் விளம்புமே. (அ௩)

கன்மத்திரியவாசங்கை நிவர்த்தி.

அறுசீரக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இவவா றுரைதத தெலலாநன்
  மாண வக்க னிதவாயோர்ந
தெவ்வா தததிற கும்விடைதா
  னிசைக்கு மைய கன்மமலந
தெவ்வாய் நிற்க வுளோர்கட்கிங
  கோது முறழ்வு சேர்தலெவ்வா
றவ்வா றிலலை யெனிலென்போல
  வார்க்கீ தோதி லெனெயென்றான். (அச)

கருததிற் கினியோய் நீகுயினற
  கருதமெ மக்கும் வெளியாயிற்
றருததம் பெண்மனெ னைனுநசையப
  லாடுங் கால மாடிவிடும்
பொருத்த மான வவவமயங்
  தானே வீயும் * போதமெனுத
திருத்தம் யேசிச சோம்புறுவாா
  திட்டத் துணிவிங் கொவவாதே. (அரு)

கன்ம முள்ள காலளவக்
  கன்ம வழித்தே நாமென்றெக்

* வோதம.—தறபோதம.

கன்ம முனுசெய் யாதிராது
காமுற றேறநடிபடிதிரிபுற்
றின்மை காண விறப்பிறப்பா
யின்ன திமிர வுழல்வார்தங
கன்ம மேன்மே லும்பைஙகூ
ழிடுவா ராறறுங கணககாமால. (அசு)

முன்னைச சஞ்சி தத்தாணி
யததி னின்று முடிவுவிதி
யெனனும் பிராரத துவபபுசிப்புக்
கெடுதத போழதவ விச்சஞ்சியின்
றின்னும் வினைகக விளையாமா
காமி யததை யேவிதைததுத
துன்னும் பலனை முன்னெடுதத
சஞ்சி யின்மேற சொரிவாராால. (அஎ)

இன்ன வாறு தொலைவின்றி
யெடுததும் புசித்தும் விளைவிததுங
கன்ன லிருக்க வேம்பருநது
வாாபோற செயயுங கரிசொழிக்சற்
குன்னு மாகா மியவினையை
யோம்பா தெடுத்த தெலாமுவ்ாடு
முன்னைச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
முடியு மென்றுவ வுளரோர்வார். (அஅ)

உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
லொழியு மாகா மியமெல்சா

நிலைபபாய் நின்ற சஞ்சிதமு
மனறே நீறும் பிராரதததம்
பலககா தேநின் றறுதிபெறும
பகாநத துனமை யெனறகுகமே
னலததா லுய்ந்து சிவமடைநத
ஞான பரர்கள கரிகண்டாய (அகூ)

தேகி யென்பா ஞெழிகாலஞ்
சிநதை நைநத வவன்குலிக
ளாகு மாகா மியமாதி
மூவர் முண்டை யாவதலாற
பாக மாகப் பிராரததப்
பாவை சுமஙக லியாபுயதற
கூக முளள நடுவிலையென
ரேது நாலு முளவன்றே. (௯0)

உடம்புள ளளவும் பிராரதத
மொழியா தாத ரொட்டதனை
யுடன் கொண் டேயுஞ் சீவனமுத்தா
கட்கு மஃதுண் டென்பதுமுண்
டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
மிவ்வி ரண்டு மொவவுதலைக
கடந்த முத்தர் மனதருவாய்க
காண்ப தாலென் றறிமனனே. (௯க)

உருவ மனத்தர்க் காம்விடய
முருவ மாகுமுருவழிலா

MAHAMAHOPADHYAYA DR U.V.S. IYER LIBRARY BESANT NAGAR, MADRAS

வருவ மனத்தர்க் காம்விடய
 மருவ மாகு மாகலினுன்
மருவி மருவா திருக்குமந்த
 மாசில சீவன் முத்தர்புசிப்
பருளின் செயலா நிறகுமொன்றே
 யத்தன் விளக்கி யருளினனே. (௬உ)

முத்தியினு மும்முதலுண்டெனற்கு
வேதாகமாந்த வொப்பு.

கலிவிருத்தம்.

ஏகதா யீதுபோ லெழிலார் விடைதான்
றாகதா ளமுதந் தனின்மும் முதலும்
மொசந்தா துளவென் றரனு னுவலின்
வொகதே றியவொற றுமையெவ விதமாம். (௬௩)

என்றுள் மதிசேர் மகனன் றடிக
ணன்று யிதைநீ தெளிநீம் நவிலவேம்
பொன்று வரணிக் கனலைப் பொருவக்
குன்று முடிவைக் குறிசெத் தறுமே. (௬௪)

அத்தீ யிடைகூ டனல்போல் விரவிக்
கத்தா வுயிரு வணுவுங் கறையின்
றெத்தே வருமே தொழுமா றிலகும்
வித்தா ரகயன் மிளர்வீ டிதுவே. (௬௫)

பாசம் பகலோன் முனமோ திமிரம்
நாசம் பெறல்போ னவிவா லருண்முன்

ஆசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
றீசன் றருமின பெனமினை றிடுமே. (௯௬)

இதனு லொருமூன் றுளவென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவ்வாவும் பகலவே மினமுஞ்
சுதனே யுணரொன் றரியோன் சொலுவான். (௯௭)

சததோ டசிததுந் தருக்கின் பமதுங
கததா வினுக்குண் டெனவே கரிசில
சிததாந் தமுமந் திகழா ரணமு
மொததோ துவதுண் டெனவே யுணர்வீர. (௯௮)

இம்மூன் றுமொன்று யிருக்கும் மிதுவே
பெம்மான் றருபே ரமுதப் பெருக்காஞ்
செம்மே னியிலேக கியஞ்செய் தெளிவாற
சும்மா விருக்குஞ் சுகவத வைதமே. (௯௯)

சததே பதியாஞ் சதசம் பிரியாச
சித்தே பசுவாந் தினவின் பதுவே
பித்தா கியபா சமதாம் பிமரஞ்
செத்தே றுசமா தியிலொன் றெனவாம். (௧௦௦)

பதிசத் தெனவெந் நூலும் பயிறும்
மதியற றபுமான் வளர்சத் தலநல்
லிதமுற் றறிவித் திடவோ ரறிவில
அதமக குணபா சுவசத் தலவால். (௧௦௧)

அறிவித் திடவே யறியும் பரிசை
யுறுமத தகைவாறு சதசத துயிரொன்
றுறுதிப பவனால சொலுமவ வுரையா
லறிவுக் குரியோ னனுவென் றிடலாம். (௧0௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அதனாலி யங்கு மறிவான சீவ
னகல்சித் தெனறகு ரியதா
முதவாத பாச மொருபோழது மின்ப
மெனவொவ்வி டாது தெரிவீர்
சதமாத வென்னு மறைபோரு மீது
சரிதானெ னச்சொ லிடநா
மிதமாக விம்பர் நவிலவேமெ னக்க
ணிறைவாய்ம லர்ந்து புகலவான். (௧0௩)

மறையந்த நூல்க ளனுநின்ற கார
ணவுடம்பை மலரு சுகமென்
றறைகின்ற வின்ப மயகோச மென்று
மறியாவு பதத மதனை
யுறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
முபயந்து றந்த நிலையில்
அறிவுந்தி யாவு மதுவென்று மோது
மதனாலசித்து மகிழ்வாம். (௧0௪)

சொனசுத்த சச்சி தாநந்த வண்மை
துவிதத்தி னுக்கு மொவிடும்

முன்லறற வத்து விதநிசச யத்தின்
முடிவுக்கு மங்கை ளைவிடும்
பனுமிதது வநது வமுஷினறெ னசசொல்
பதமறற தறகு மொவிடு
மெனதுதத மசசெந நெறியோய முடிநத.
விதன்வாய்மை யின்னு மறைவேம். (௧0௫)

ஒன்றெனனினீ முத்தி பெறுவானு மினபு
மொழியுந துவநது வமெனிற
செனறுவரு கின்ற பதமுதகி யலல
னைதக்கியஞ் செப்ப விசையா
வெனறிவவி ரண்டு மல்லாத சுத்த
வியலபான சமர சாதான்
பொன்றறீர் மௌன மூடிவென்று மாதி
ரத்தினது சென்னி புகலும். (௧0௬)

சும்மாவி ராது சும்மாவி ருப்ப
தேயிநத வாயமை யிதுவே
சம்மார நாதன் கலலாலி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியான்
மும்மாச கற்றி யிம்மாதி ரிக்கெம்
மொடுகின்றி னென்ற முடிவு
மிம்மூக வர்த்த மல்லாதி னசப்ப
தெல்லாம பத்த மகனே. (௧0௭)

நெஞ்சானி னைக்க வாக்கால்வ மூத்த
வொண்ணுவொர் நீர்மை யெனவே

செஞ்சீர்கொ ணூல்கள சொலியுஞ் சழக்கர்
தோரார்வ ழக்கி னுழலவா
ரஞ்சோறு துய்ப்ப தலலாத நிந்த
வஞ்னதகை யும்ப * லரிவைய
மஞ்சோ டருந்த வுனுநீமை யன்ன
மதியொன திரண்டெ னலேயே. (௧0அ)

முதனூலி ரண்டி லரனூல சங்க
மொழியாத வின்ப முனுநீ
யதுவாவை யெனனு முடிபாயி ருக்கு
மறவேரு வாநத சுருதி
யதுநான தென்னு முடிபாயி ருக்கு
மதனூலி ரண்டு மழியாப
பீதமான சுத்த வனுபூதி தன்னிற
பகையாதொ ருங்கு படுமே. (௧0௯)

நிசமங்க ளாலு ளுயர்சாம வீறறி
னிகழ்கின்ற தந்து வமசி
பகருஞ்சு ருக்க மதுசோக மஃதும்
நாலேழ தாய பதிநூற்
புகழுநத வாது ளத்தோய்வில் வந்த
புனிதீர் சிவோக மதுவு
முகளுந் துறந்த மேவாமென்ப தன்க
ளொருசேர நின்ற துணராய். (௧௧0)

* அரி:—அரிசி.

கட்டளைககலிப்பா.

அவித்தி யாகத மான வுயிாபபினமை
யாக நானென் றெழுநதிறன் றுணிறந்
துவககுங காலவ் வுயிாகருந சாட்சியா
யுளள பிரமமாநதா ளுகலு மாணவக்
கவிபப தான வுயிாபபுனமை தோன்றவே
காட்டி நானென் றெழும்போதந தானிறந்
தெவைகக மாண்டவ ளுஞ்சிவ மாகலு
மேச கன்றவொ னறெனறுதே ரனபனே. (ககக)

இசசைக் காமனத தறபோதந் தானிறந
தேக மாயறி வுககறி வாயகிலா
வசசி வததினை நீஙகாத நீாமையு
மாடுஞ சீவதது வநதொலைந் தஙகணே
ரசச மனறறி வுக்கறி வாயுவந
தறிவித தாலறி சிறறறி வாசசுடர்
சொசச வத்துவை நீஙகாத நீாமையுந்
துகடு றநதவொன் றென்றுதோ செம்மலே. (ககஉ)

இநத ஞாயமிவ வாறிருக் ககருண்டை
யேறு வாளுக மக்காரர் சாகைளைப
பநத நூலபசு நூலுகாம நூலெனப
பன்ன லும்வேதத் தோராக மத்தினை
யந்த மாகிய மோகநூ லென்னலு
மவ்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
வந்த தென்பா ருணாநதோர் * சடாந்தமும்
வழுவொ ழிந்தவொன் றென்றுதோ் மைந்தனே (ககங)

* வேதாந்தம், சித்தாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம, கலாந்தம் என்ற ஆறந்தமுமென்றும்,

பரிபூரணானந்தபோதம்.

இந்தச் சீவன் கெடாவநதத் தேவனு
ரோறுஞ் சேவடி யெய்தலே முத்தியென்
றூநதன் முன்னுவல் வார்க்குநீ யவவஙிறி
போத ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதவா
நந்த மாமரு ளென்றறி வாளர்று
ணவிலு மாதலி னுலதனை யெயதினு
லந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை
யடைந்த தாகவு மாமென் றதிர்ப்பையே. (ககச)

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ
ரழுங்கலின்றுள வெண்ணிலகண்டமில
கேத்தி ரம்பல வங்குள வோவெனுங
கேள்வி நூறக் கிளக்குவ லென்னைபே
லூத்தை யார்மட் கடங்களின் காலெலா
மோர்விண் ணெய்திய தன்ன வபேதமா
யேத்து மைந்தொழி லின்றி யகண்டமா
மின்ப மேறுகாந் துய்வதென் றோரசோ. (ககரு)

க-வது பதிபசுபாசயதார்த்தவிளக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருச்செய்யுள் -.கக ரு.

உ-வது துறவறவிளக்கம்.

சார்பறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுகுரு தந்தமொழி யதனையுங் கேட்டோ
னெம்மிறைவ வம்முடிவை யெய்துநெறி யாது
நன்றருளல் வேண்டுமென நல்லடி பணிந்தான்
ஞானபர னவ்வமய மோமென வுவந்து
தொன்றுறி விலங்கவுள மைந்தவெளிப் பற்றுந்
தோன்றுமகப் பற்றுமற நிற்றியே லெமாணே
சென்றுவர லற்றநிலை சேர்வையிது தானே
திவ்யசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்னே. (க)

சொற்றவெளிப் பற்றனை பிதாமனைவி மக்கள்
சொத்துட னுற்றதவகப் பற்றுபல னோடே
யுற்றகர ணங்களென வுள்குதி யிவற்றை
யோட்டிடல் புறத்துறவு ளுட்டுற வெனப்பேர்
கற்றவர் நொடிப்பர்முறை யேவிடுவ ருய்வார்
கந்தனது தந்தையுங் கலாலிடை துறந்தே
நற்றவர்க ளுக்கருள வந்தநடை யாலே
ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமு மெழாதே. (உ)

உட்டுறவு கூடிடில் வெளித்துறவ தேன்வே
றொன்றனை யடைக்கிற நீர்த்திடுமோ வென்னின்

முட்டுறைதழு நின்றசெடி மூலமகைத் தறகு
முன்னர்வெளி யுள்ளதழை வத்தனையும் போக்கல்
பெட்டின்முறை கண்ணஞ்சன காதியவைப போலும்
பிக்குடைய * முப்புரையு மற்றுவரு நலலார்க்
கொட்டுமது மறறவர்க ளுக்குமெளிப் பறறை
யோட்டிலல தட்டுறவு வாய்த்திடுவ தன்றால். (௩)

§ அட்டாவ தானம துளுறறுவ றுறழ்ந்தே
யவ்வுகள மும்புரியொ ணாதுகொலென் பாயே
லொட்டாதவ் வட்டாவ தானம்வெளி வேலை
யொன்றாக நின்றேயு ளுற்றவிய லுஞ்சூர்
விட்டேகு மாறடை யிரண்டென்ப வறறுள [றேர்
வெளியொன்று முள்ளொன்று மெனலா னென
செட்டாலுஞ் சன்யாசங் கீழன்று வேழங்
கெம்பீர மதமுறற பண்பன்ன வாமால. (௪)

இல்லறத்து ஞானம திரும்பின்மணி யாமவ
வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிந
நல்லறத்தை நாடுபவர்க் கிலவருத்து தொலலை
நண்ணுவதன் றம்பரம விண்கதி விழாவுக்

---

* முப்புரை:—முக்குற்றம். அவை=காமம், வெகுளி, மயக்கம.

§ அட்டாவதானம்:—வாய் வேலுமயிலுமெனச்சொலல். கையாலி லாடசங்கிலி கழற்றல், கவியெணமர் கருத்தின்படிசொலல், முதுகி லெறி கல்லளவு நெல்லளவுசொலல், திரைமறைவில்வைக்குங் கல லணி யளவுசொலல், மறைவிலாடு சொக்கட்டான் சதுரங்கமிவற்றிற கெத்துச்சொலல், அயலொருவர்சொல்லுங் கவியை யவதானித்துச் சொலல், உடலிலே துவாதசதானத் தெழுந்தாணியைத் தெழுதல்.

கல்லலறற வீதுரிய காபபுடைக்கட் டாமே
லாகஙகையுள வேலிதுவே யஞ்சனன மாகும்
வலலரக்க ருநதுறநது நன்னரடை வாரோன்
மாணுறு கதிக்கிதை யலாதுபுக லேதே. (௫)

ஏர்க்கரதநிற கூர்வளி பரிததுளனைக் கொலலா
னென்பதிலே யன்னண மிழுக்குவிட யநதான்
பாரப்புலத தருநதுவனை நீததவ னெனாகாண்
பண்புடைய தக்கார் பராபரவின பததைத
திர்க்கமொடு சேர்தறனி யானதுற வாலே
செப்புமதை விட்டவாகள பறறொழிய மாட்டா
தூர்க்குருவி போறபெணி னுபுததவெறி கொண்டே
யூழூழெ னச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால. (௬)

கலிவிருத்தம்.

வீணான விடயத்தை யும்பநதம் வீநத
மாணரு மமுதத்தை யுங்கோரு மாநதர்
நாணுதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
கோணுன புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார். (எ)

பொலலாத கழுதுள்ள தெனுமிற புலததை
யலலான பின்னெவரு மடைவாரோ வதுபோற
கொல்லாது கொலலும் பிறப்பைக் குறிப்பா
ரொலலாரு மீதன்மூல விழிவிற்கு ணுழையார். (அ)

ஈன்றாளை விடலாமோ வெனிலுன்னை யீன்ற
ளொன்றுமெ னச்சொல்லி நடுவேது முண்டோ

சான்றான திருவருளோ தாய்தந்தை யாகு
மான்றோரா டைந்தபடி சித்தனேயு மோதி. (௯)

மனைமக்க ளென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தா
லெனையொப்ப வெவருமங் கிலையென்னி லெம்மான்
றனைவிட்ட வறிவினர் தமைமெச்சு கர்தை
யினையொக்கு மதுதிரவை யிலையே குழந்தாய். (௧0)

புத்தான நரகேக வேவந்த புத்ரர்
சேத்தார்கள் கிரியையைச் செய்வாரோ வென்னிற
சுத்தாவை யடையாத கன்மபல மெல்லாம்
வித்தார வுவர்வீசு வெண்டிரையை யொக்கும். (௧௧)

பிதிர்பூசை யிலதேலப் பிதிர்சாப மெய்து
மதினாலே சன்யாச மாகாதென் பாயே
லதியோக சிவஞானி யைதனென் புலத்தார
பதியாக நினைவார்நீ பணிதேவர் பணிவார். (௧௨)

சரியைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வன்னமென்று கூறுவாயேனி
புரிவுற்ற வதனாலே புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாலோகம் வருமால். (௧௩)

கிரியைக்கு ணின்றே கெடாமுத்தி பெறுவேன்
விராகுற்ற துறவெற்கு விடுகையென் பாயேற
பரிவுறற வதனாலே பவம்வீடு மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாமீபம் வருமால். (௧௪)

23237

போகுக்கு ணின்றேவி னுயர்முததி பெறுவேன்
றேகததை நிலையாகச செய்தென்னை யேனி
பாகிக்க விடனறந பரமுததி யதனை
லேகிட்ட விடனின்று சாரூப மெய்தும். (கரு)

சாரூப மே* ஞான சாயுச்ய மென்னிற
சீராய கிரியையினா செபபாரோ வபபோற்
பேராயி ரபபரமனை பேசாது பேசித
தாராத பொருடந்த தன்மைதனை முன்னுப் (கசு)

பொய்யாத வுறிவொன்றை யறிவதே பொருளென்
றையான னறநினிய வறுமாமு கததேவ
மெயயாயு ளாததவகிர் மேலென்னிற கும்பனை
சேயயோக மெவவாறு தினிமுத்தி நலகும். (கஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஆசசடக்கும் யோசதனை யுடல்வலுப்ப மாய்நெடுநாள்
    முடிவினை றெங்கு
மாசசரிய முறவுயினுஞ் சட்மதனை லொருகாலத்
    தழியும் பின்னும்

---

* ஞானத்தாலேயே சாயுஜ்யமென்றதனைவ், இஃது: இருககுவேதத்திலே பிராஹமணத்திலும், உருத்திராக்ஷத்திலும், யஜுர்வேதத்திலே ஆருணத்திலும், பிரகதாரண்யக உபநிஷத்திலும், சாமவேதத்திலே சாந்தோக்கிய உபநிஷத் ஆருவதிலும், சைவாகமத்திலும், சைவ புராணத்திலும், சூதசங்கிதையிலும் ஞானமன்றி அசிபதகதியாகிய முத்தியில்லையென்று வலியுறுத்திச் சொற்ற முக்கிய பிரமாணங்களையே தழுவுகின்றதெனவுணரற்பாற்று.

பூச்சனனம் வருமிகண்ம் புசுண்டர்கதை புகல்வதெனிற்
போக்கு வரவாம்
பேசசும்வரு மவர்நிலைமை துண்டெனவும் வாசிட்டம்
பேசு மன்றே. (௧௮)

கும்பகததி னின்றறிய பரவெளியைக் காண்பலெனக்
கூறு வாபேற
றம்பதியி னிறுவியுணா தறபோத மங்கிலலேச
சகல மிலலாக்
கம்பிதமா மனந்தப் பரவெளியைக காணறிவு
காணி மாட்டா
வம்பரிச தாய்நின்றங் கறிவலெனிற றபோத
மடஙகா தந்தோ. (௧௯)

அப்போதந் தனையடககவ் வுன்றலே யாகாநல்
லருளைச் சாரி
னெப்போது மடங்கியறி வாயிலகு மதனாலே
யிறையைக் காண்பாய்
துப்பேறக் * குறங்குகுததி யுடன்மறந்த தாயநினையிற
றுயில்வா ராபோ
லொப்பாத வளியோகி லறிவான வாநந்த
வீறக்க மின்றே. (௨௦)

அணிமாதி யட்டசித்தியதிலுளவென் றுயர்த்துவையே
லதனுன் மோகம்

* குறங்கு—தொடை.

பணியாதோ ருருமறைத்தோ ருருக்காட்ட லாதார
பதுமங் தோறு
மணியரவு போலேறி பொன்றிழிய வொன்றடைதன்
மாயை யாக்கை
நணுகனன வாதியுறல காண்டலா லெக்கா லு
நலனு காதே. (உக)

கருவிகளை நியதிசெய்து திருவருளா றறிவுறியுங்
கருததை நீதக்
கருவிகளிற பிராணனையு மனதினையுங கவாதை
புரிநது மேலே
மருவுபிர மத்துளையி னிறுததியதின் மறையிலறி
வாக வென்றும்
நிருமல்சம் பூரணவெள் ளிடையாக நிறுவோரு
சமாதி யாமோ. (உஉ)

கரிசுளள சடத்தையுறிற் சட்டமயமன் றருளமயமாக
காண்ப துண்டோ
புரியநதீ துயர்க்கரும யோகததாற் பொலிசடமாம்
விநது நாத
தரிசனமன் றதிகமிலே யவைசுத்த மாயையவின்
சனித்த தாகும்
பெரியபொரு ளவையென்று பேசிறசித் தாநதங்கள்
பிழையென்றோ. (உங)

தக்காரற் றுறுபோத மொடுக்காது வாயுவினைத
தடைசெய் வார்க்கு
திக்கோடு தாமுழுது மறையவிழி மூடாது
திரைதைப் பார்போ
லெக்காலு மொவ்வாது நிலைவிட்ட பின்சகல
மெழவே செய்து
முக்காடிட் டுறங்குமுறை கருவியுளே மறைத்துமுற்போன்
மூடா நிற்கும். (உச)

கண்ணிமையா நாட்டமுறல் கருதுதையொரு தானசதிற
கருத வைத்துப்
பன்னான்முத லத்தனையு மனமிறவா தனவாமுற
பகர்போ தந்தா
னென்னமதை யொடுக்கிடவு மதையெண்ண மொடுக்கிடவு
மியைவ தன்றல்
விண்ணெனவே யொன்றேடுந் தாக்கற்று விகறபொருவ
நிறகி லாகும். (உரு)

இன்னணநிற் பதுதானே யெழின்ஞான சிவயோக
மென்பார் நீத்தோர்
பன்னெடுநா ளிருக்குதுமென் றடையோகப படுகுழியுட்
படுத்த தறகாய்த்
தின்னுமருத் துண்டுழலவ தெலலாம்வீ ணிச்சைநடை
சிவஞா னிக்கெந்
நன்னலமு மெண்சித்தி முத்திகளு முளவருளா
னனிதேர் வாயே. (உசு)

தறபோத மிரியாதே லுட்டுறவு சார்வதிலைச்
சாரா யோகி
பொற்பாய துறவியிலே நீயாத யோகத்தைப்
பொருந்திப் பினனர்
றபாதை யடைகுவலெல்லா றதிாபமையெ லபகருவர்க
ளுடு வானஞ்
சிறபரமன் விதிததகோ பானமது வதினிறகிற
றோவ தெநாள். (உஎ)

இசசனனம போய்மீண்டு வருசனனந் தனின்ஞான
மெய்தி யிச்சு
ழிச்சையிற நிறபலெனி னிம்மதியன் றுண்டுகொலோ
வெளிபோ யிஞ்ஞான்
றச்சமற நில்லாது போதியெனின் விரைந்தோடு
மாறறி லோர்கால
* வெச்செனவே தவறிவிழு வான்சுழலு மாறுடலே
மேவி மாய்வாய். (உஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரியவிவ லூக மானிட யாக்கை
யழியுமுன் றுறவற மடைவேன்
விரிமய ஒுகரிப பருவம தொழிந்தாம்
விருத்தமே விடுபொழு தென்னி
னரியுவர் வறழுங் கானல மீனே
நசையறத் துய்க்குவ லென்னுத்

* வெச்சென்றது:—அநுகரணவோசை,

திசைகட லோரங் காப்பதொவ் விடுமித
தீழப்புடை மதிலையயும் விடுதி. (உகூ)

படமுடைய பாலே தனிலறி வின்மை
மருவிடுங் காளையின் மனைபபூந
தடநிதம் பத்தாா மயலவெறி யலைகருங்
சனைதனிற ஞங்கிய குடும்ப
விடயததின் காபபான் மெலிவுறு மிவறறுண
மிழறறிய பின்னிரண் டனையுந
நிடமனத் தவர்நீத் திறையடி நாடுந
திரனுமா வதையினிச சேராய். (௩0)

இன்றுளர் நாளை யிருப்பொன் றுளகற
"கெனதுணி வுளவெலா மயக்க
மென்றறி முனையுவ வாலுள வாணு
ளிறைவனைக் கருதா தொழியின
பின்றவ னோறப வருவதுன்ா டோவிப
பிழைநுலைக் குறுகா திதுநா
ளென்றடை யிருநதா னுந்துற வோம்பி
யிருநிட்டை தனிலுயர் வாயே. (௩க)

சொனவணங் குடும்பந் தொலைத்திவண் டானே
சுகத்தவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குலவ மடாலய மமைத்தக்
கருணையை நாடுவே னென்னின்

மனையறந் துறவு மிலாவிடை யாதி
வருநதுவை விடபழும் வாட்டும்
முனைநலோர் செயதா ரொன்னினன் ஞேரு
முடிவினி னிவிர ததியே நயந்தார். (௩௨)

கரும்பினைத தேனைக் கண்டினை யிழுதைக
கனியினை யமிழ்தினைப பழித்த
வரும்பனா போக மருந்தியச சிவததை
யடைவது பெரியபே றென்று
விருநதுற வுறுவா ருண்டெளி வுடையா
ரேனையா தீழபபுடை மலததை
மருநதென வயிறு மெறுழிபோ லபதத
மாயையின போகமே துய்பபார். (௩௩)

மடமது வும்பற றெனவினி யேயென்
மனைமகக டமையுந் துறப்பி
னிடம்பொரு ளேவறு கெனசெய லாமென்
றிசைப்பையே யிருமதி யுண்டு
படாபுரி வடியா ருண்டிவைக் கெலலாம்
பாரமார்த திகவுரு ளுண்டு
மடமக ளுதரத துனைததி புரிநத
மகிமையை மறந்தறை யாதே. (௩௪)

துறவறத் தாரை் திருவருண் ஞானத்
துளக்கமற றிருப்பவுங் கண்டே
னுறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
றருளினென் னுகுமென் பாயேற்

செறியுமுட் செடியைக் களைநதள வதன்மேர்
தோநதரி யாதனைதக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் டுறவைப்
பொருநதிடாக் குறையின ரவரோ. (௩௫)

வாசனை நறும்பூ பணியல்ங் காரம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிரீதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசிடு குறிசோ திடமருத் துவம்வீண்
பேச்சதி சயம்பெரு நகைப்பின்
ஆசையென் பவற்றை விரும்பினுட் டுறவாங்
கோங்குவ தன்றென வுணர்தி. (௩௬)

சீடர்க ளீட்டந் தேசமோ டமயந்
திகைமதம் வருணமோ லாமை
பேடணை *யைம்பா தகமக வறற
மெதுவுமி லாகிவிாத தியினின்
றுடர னடியா ரயருப சரணை
யனைத்தையு மீசுராற் பணஞ்செய்
திடிலாக் கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால். (௩௭)

பாரமார்த் திகத்தே யொன்றையே யுளததிற
பதித்துயுந் துறவியை யோம்பு
சீரிய சமுசா ரியும்பொறி யடையத்
திருவருள் கூட்டிடுங் கள்ளுறு

* ஐம்பாதகம்:—கொலை, களவு, பொய், கள், காமம்.

ஞாமு தெனவுண் பாருருங கலைசித
   தளப்பில ரொன்னினு மவனை
வாரவு வாதார் பெறுால னென்னே
   மதியில ராததிகைப பாரோ (௩அ)

வக்கிரநிருவிகற்பவசனகண்டனம்

* பததியாத தீாநது சுகபபடட மேறபைட
   பாகறகா யுணிலெனே யென்று
குததிரம் பேசு கபடசன ஞைசக
   குஞுஙகுக ஞைபபறை படஙகச
சிததிர மாய்நாம் வலததுது டுனேயேற
   சிறுகறு நிருவிசற பாதா
ஞெததேன மண்கூ ழெனும்வெறுப புவபபின்
   றுன்பதற குடன்பட வேண்டும (௩௯)

ஊனுடை யல்லாற பினையொன்று மேறசா
   வுபேட்சையா யுட்டெளி வோடு
நாணறத் தன்செயல விடுததவன் சேயனாய
   நயவுப சாநதியை யெய்தி
யாணவ நீலங் கடிநதருண் மயமா
   யருந்துவ வருநதியே நிறறன்
மாணவர் கூடுந் திருவருட் டுறவு
   மறறெலாங் கிடைநசை மயக்கே. (௪0)

---

* இச்செய்யுளில் வருந் தாறபரியம்:—முந்திய செயயுளிற் சொற்ற [illegible]னருந் துவாரைக் குறித்தது.

மெய்த்துறவில் மூலமல நிவர்த்தியிலார் பெறுஞ்சப்பலம்.

எவ்வறங் களுக்கும் வியனற மாக
விம்பிடு துறவறங் குறுகி
வவ்விய மூல மலங்கெடா தேகரு
மக்ஷயம வந்துளார் களும்முண்
டவ்வியல புடையா ரருங்கதி யடைதற
கருகரான் றாயினுங் கடையிற
செவ்வுவினு ஞான கலபபிராபத தியினைச
சேருவ ரபலமெய தாரோ. (௪௧)

சாஸ்திரபடனஞானசரதம்

கலிவிருத்தம்.

இவ்வித மிறைசொல வெழுந்து சீடனுஞ்
செவ்வினை வுணாகலைச செலவர் தாமுமிவ
வுவவுடைத துறவையு ருதத வுண்மையெற
கோவவுற வறைகென வுரைததன் மேயினான். (௪௨)

அன்னவ ரருங்கடை வையம் பாட்டைசெம்
பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வரொன்
றுன்னுவை வாயுறழ் வோதி னுள்ளொளி
மின்னுமோ வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ, (௪௩)

வேடம தாலருள் விளங்கு மென்னினுப்
பாடம தாலுமே பலிக்கு மென்னலா
மூடமி லாயிதன் முடிவைத் தேரொணக்
கேடிலி யாரியன் கிளக்கி னனரோ. (௪௪)

சற்சீடன்வெளிப்பற்றகற்றி வினவல்.

கட்டுளா யுடையவெங் கருணைப் பின்னவ
விட்டுள னுளைபடி வெளிப்பற் றினையினி
யுட்டுற வடைகுவ னென்றனன் னளிகொடு
சிட்டனென் றுளெனச் சீடன் போற்றினான். (௪௫)

போற்றிய பினரவன் போத நூற்பயின
றேற்றவா றுழலுந ரோது பிறப்பிறப்
பாற்றிடு செயலுமில லமல னாமெனச்
சாற்றிடு நிலைமையெத் தகைமைத் தென்றனன். (௪௬)

பூரணத்வைத கபடஞானகண்டனம்.

ஏசறு மைந்தகே ளிதுவு முன்சொன
வாசறு கபடசன் ஞச வலஞைகள
பேசிடு கூற்றிநன் பெருக்கிக் கூறுவ
னீசெவி கொடுவென நிகழ்த்தன் மேயினான். (௪௭)

இறப்பொடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரிநன்
மறப்பொடு நினைப்பிலா வஸ்து வாயொரு
குறிப்பற நிறபினைக் கும்பொய் யாயிடி
னறக்கடை போந்தவ ரறை*கொற் றேலதாம். (௪௮)

அமலம தேற்பசித் தூசனந் துவ்வுமோ
திமிரம துட்கருள் சேர்பு நிற்குமோ
வெமதுட னைந்தவென் றிரங்கி வாடுமோ
குமரமும் விருத்தமுங் கொண்டு வீயுமோ. (௪௯)

---

* கொற்றேல்:—பயனற்றசொல்.

பிமணம் போக்கவார் வாங்கிப் பெய்யுமோ
காமநோய் பாறம்ங் கைதோள புல்குமோ
நாமரு பங்கனை நணுகி நிறகுமோ
வோமெனி லமலமெங கொவவு மன்னுமயே. (௩௦)

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இந்தவு பாதிக ளனைத்துமெற கிலையவி
ரிரவியின் சன்னிதி மனைமலாபோ
லெந்தன பேதசன் னிதிமா யாசகி
தறகுள வென்றிறுத திடுவாரோ
லநதவெய்யோனுறழந தொன்றினுந தாககர
வலங்கிட லவர்மாட் டுளவாயின
பநதவு டம்பினி லேகொளி கொடுசுடிற
பாதையு ருகிலே வேண்டுமரோ. (௩௪)

கொள்ளிகொண் டேசுடு கொன்றுயர் கூாவது
குறசித பாசன கோசரமா
மொள்ளிய பிரமம தென்னுநா மன்றென
வோதுவ ரொன்னினவ வுயிராக
வுள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
ருளனெனின் வெள்ளறி வாளருமே
யெள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தையென் ருமங
னென்னுறு சண்டனு நகைத்திடுமால் (௩௨)

இம்முறை நொடிக்குநர் மரிக்கிலம் மறல்விளித் •
திரும்பொரு ளாமுமைத் தண்டிக்கிலே.

மம்மரி லுமக்கொர லக்ஷதையு மின்றுமூன்
வாய்மையி லாதது நாமெனவே
விம்பிய வக்ஷதைபொய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
வெய்துற னலகுது மென்றிடுபோ
தும்முன ரணையநு வன்றுகொண் டேபட
ருறுவது மவாமாட் டழகாமால. (௫௩)

ஒபபுறு ததவவி சாரமி லாதவ
ரோதிய வணமெளி நுவலவாறேற
செபபிய வகஈதைபொய் யுடைமைகொண் டர்தசன்
றீர்வைவை யடைகுவ ருணாஈதாாதா
மெபபடி நரகடை வாரடை யாமான
வியம்பிடு வாறொணிற சொனவணமே
துபபொடு ததவவி சாரம டைஈதருட
டுவெளி கண்டவா துணியிலரோ. (௫௪)

அநதவி சாரநல லரம்பையை யுரிததத
னகதெழு தண்டீனத தரிசிததலபோற
பநதந ளிமுழுதுங கழறறியுண் ணின்றவோர்
பரம்பொரு ளிணையறிந் துயமின்னு
வுநதம றையறைநியு மனுபவ மிலரிதை
யடைவொடு சொலலே விசாரமெனி
னொநதவி தமடையுஞ் சருக்கரைச் சொல்லது
மினிக்குமோ வாகலின் வெறுங்கூறறே. (௫௫)

தரவுக்கொசசகககலிப்பா.

கொள்ளிகொடு சுடுவதெது கொளளிச்சூ டேற்பதெது
கொளளியென விருந்ததெது கூறரிய வதுவென்னிற

கள்ளமிலா வத்துவுக்குக் கண்டமின்மை சொலறகொவ்வுங்
கள்ளவுயிர்க் கோதவொருக் காலுமமை யாதனனே. (ருசு)

பொன்றானே பணியாக விருப்பதென்று புகறலுண்டேற
குன்றாத வப்பணிதாங் குகைவாயிட் டுருக்காதப்
பொன்றானே யாகுங்கொல புகலபணிதிப் பெயர்போங்கொல்
நன்றாநா முருக்கிவிட் டோமெனுநினைவா னகைபோங்கொல.

பணிதியென்ப தேயிலலைப் பசும்பொன்னே யிருப்பதெனின்
றுணிவுநவி லிககதையுந் தோன்றிடவோ ரிடனன்றால
கணிதமிலா வம்மௌனக் கடைகாணில விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமை தான்சாணி னசத்தியதநி லசதநியமே (ருஅ)

அலல்கடிவோய் பொன்னலறகுந் தீதிலுக்கு மாங்கடுபட
மலம்விரவு தறபோத மாய்ந்திடுவா னத்துவிதஞ்
சொலுமறையா கமமுடிவு துளக்கமுள ஞானிகட்கு
நலனையுமஞ் ஞானிகட்கு நடலையையு நலகியதே. (ருகூ)

* மூதனூல்கண் முடிவுணரார் தததநினைப் பின்படிபன்
† மதமாக விரியவுந்த மாநூல்க ளிருந்தனபோற
சதமான வறிவிலிக டந்திசைக்காக் கிக்கெடற்குந
நதமான வனுபூதி ஞானிகள்வாக் கிருநததுவே. (சுo)

இதுபுனைய வெல்லாநீ யாம்பிரம மெனச்சூர
பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப் பவமறங்க ளெண்ணுனைச

* முதனூல்கள —ஈசுரவாக்காகிய வேதமும், ஆகமமும்.
† மதங்களின் பகுதிகளை:—இந் நூலாசிரியரருளியசிவஞானதேசிகம்
ஏ-வதுசமயங்களைக்குறித்த வியாசத்தில் தெள்ளிதாய்த்தெளியலாம்.

சதமகனா தியர்க்கிடர்தான் றந்தவனாற் றிருவிளந்த
விதமிவரு மகனைதசொலி வேட்கைநெறி திரிந்தவிவா. (௬௧)

அசசூர பதுமனொடூல லமரர்கடம் பலகமைபொரு
தசசோக வததுவிதந் தீனையகனைதை வழிக்காக்கிப்
பொசாப்பாற பொறிதுறந்து போனதுபோ லிவாபிறர்செய
யசசுறுததல காண்டாததவ வததுவிதஞ் சொலியவிவா. ()

வஞ்சிவிருததம.

இவ்வ கந்தையி லேபிரா
னவவி யதத மடைந்துசூா
வவவு தேகி வயநகலாற
றெவவர் நாததிகளு சேருமால (௬௩)

நானாசொன் ஞான நாதாநதனுக
கானாசொ லனறேலஃ தனறெனா
* வேன்சொ லான்கொலா னெனபரோ,
னானாசொன் ஞாயநீ நட்டரோ. (௬௪)

மன்ற லாற்று மணாளனே
யன்ற யறபுணர்ந தங்குருந
தொன்றை யீனுவ தும்பிரான்
றன்றொ ழிறறிறந் தானரோ (௬௫)

அத்தி றத்தையங் கீகரித்
தொததுக் கொளளினீ ரோதனு
மொத்துக் கொளளுமிவ வுண்மையாற
கத்தன் சம்மதங் காண்பிரால. (௬௬)

---

* மெல்லின வெதுவிக.

விரும்பி நீரவர் செவ்வினைப்
பெருங்*கழா தழை பெற்றமேற்
றரும்ப லன்றரத தானுவா
யரும்பி ரான்புரி வானரோ. (௬௭)

கலிவிருத்தம்.

என்றோதுதி யினுமன்னவ ரியல்பானதை யறைவே
மொன்றேயெனு முடிபானதை யுணரார்முர ணாலே
நன்றாயசு கருமங்களை நணுகாவிதி கூறிய
பொன்றாவிழை வாலேமறம் போகாவினை புரிவார். (௬௮)

ாயுஞ்செய றனிலேயிவ ரிருசெங்கையு மிலராய
மாபந்தர மளவேறபுழி மழுராமனை யீன்றான்
வீயும்படி செயதாரையன் போலுங்கர மூளராய
மேயஞ்சொன விலலநதுற விவலாததுள் வீழ்வார். (௬௯)

கரவொண்மதி மகனேயிவர் களையும்†புலை மலமூத
திரமுன்பவா தமையுந்திமிர் சீவக்கொலை ஞாயு
முரணின்றிழி ‡பாசங்களை யுணிவார்மூரா தமையும்
பரதந்திர மனுவிறகெடு பதராகநீ மதியே. (௭௦)

அருளுன்னெடு னருளாளரை யறமுமொரு புதுமை
புரிகென்றிடி னதுசித்தென வெளித்திரி புவனங

* காழ்என்பது —கழ்என்று குறுகிற்று. காழ்.—விதை.

† மாமிசம் மலம் மூத்திரம் இவைகளைக, காயகற்பமெனவருந்து பவரென இங்கே பொருளாம்.

‡ பாசம்—பிசாசம்.

23237

தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ்சக சாலத்
திருடன்றனை மதியாதுயா தெளிதாகிய சுதனே. (௭௧)

ஏறும்வெறி வடிவுண்டவ னெவனேனினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொழியாதது போலுந்திரு ஞானப்
பேறுண்டென ரென்றுங்குக பெருமானடி யார்பாற்
கூறுந்திர னறிவோமவர் கூறறுக்கரி தெவனே. (௭௨)

அயலார்புரி யனுரோதமெய் யருளாளனை யணுகா
துயாவானென நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம
வெயிலபோலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்டாற
றுயரோதுமு ருவலல்லமன் றானீமையு முளவே. (௭௩)

உட்டுறவின்மானவு.

வெண்டளையான்வந்த தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

யாசிகநத பேரறிவான் மலகுமருட் பானுவெனுந
தேசிகன்பொய் மெயபிரண்டுந தேரவிவவா றோதிடலும்
பாசமக லுட்டுறவாற பண்ணும்*பதி நிட்டைநிஜம்
பேசியருள கென்னுமகன் பெற்றியுணர்ந் தாடுமினை. (௭௪)

தேகத்தை யுளளபடி தோந்துநீங கிறபுறம்ப
தாகிடுமைம் பூததநின் காரியமோ னையைநதும்
மோகப்பொய் யேடணயோர் மூன்றுநிமிர் நாடிபத்து
மேகக்கண் டேசொளலா மெனபுரிவுக் காமதலாய. (௭௫)

---

* பதிநிட்டையென்றதனால், பசுநிட்டை, பாசநிட்டைகளுமுண்டு அவைகட்கெல்லா மேலானது இப்பதிநிட்டையென்றும இங்ஙன முணரற்பாறறு.

காதுமுத லிந்திரியமோ ரைந்தினையுஞ் சாண்டேகின்
ஓதைமுத லைந்துஞ்*செய் யிந்திரிய மோரைந்தும்
பூதியமும் †வாக்குவிட யங்களுமே பொருந்துமன
மாதிநான் காய்ந்தகலின் வாக்காதி நான்குமறும். (எசு)

முக்குணங்க டேர்ந்தகலின் ‡மூலச்சு பாவம்போ
மக்கணமி தாமிதகன் மஞ்சீவி யாதததுற
பொக்கமெனப போம்பியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவவான் மானுகராப பண்பணைந்து நிறகுமன்றே. (எஎ)

அச்சமய மிசசானு ணக்கிரியை யாடாது
மிச்சையெனப போகலாதி மேலவுறறைத் தூண்டுவிதத
வுச்சிதமாரு சுததததவ மோரைந்து நீஙகுமல
ணிச்சலன மன்றியங்கப ப்ராணனெனறு நின்றிடுமால.(எஅ)

அவ்வாயு தன்னையுள்ள வாறறிநது நீங்கிடின்மற்
றெவவாயு வுந்துஞ்சு மேங்கசசை நாதமும்போ
மவவாயு வையறிநத சிததேதா ணச்சித்திற
மிவ்வாறென றேகாட்டி நின்றதருளென் றறியே. (எகூ)

நீயறியு மவ்வருளி னினிறநி லவ்வாயு
போயுடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதையுள
மேயநின் புந்துப்பது வீடுபெத்தத் துமிலங்கா
ஞேயசிவத் தோடணவி நிற்றல்பர முத்தியரோ. (அ0)

* செய்யிந்திரியம்:—கருமேந்திரியம்.
† வாக்குவிடயங்கள்:—வசனாதியைந்தும்.
‡ மூலச்சுபாவம.—மூலப்பிரகிருதி.

நிமலஞான நிஷ்டானுபவ நியதி.

கலிநிலைத்துறை.

காட்டு மவ்வரு டன்னைநீ நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வதத்துவை நாமென வுள்ளினும் வேறா
நாட்டி முன்னினு மிரண்டுறு மைக்கிய நணுகா
தீட்ட மா*திரி புடிகெடுத துண்மையை யெய்தாய். (௭௧)

தன்னைத் தானறி யாப்§பதங் கேவல சகலந்
துன்னல் போறசிவ நிசையினு முண்டவை சொல்லிற
றன்னைத் தானறிந் திட்டபின் றேன்றருட் காட்சி
தன்னை யேமுத்திச் சகலமென் பாரருட் சான்றோர். (௭௨)

அந்த மாச்சக லங்கழன் றேபவன் றேனும்
நிந்தை தீர்பரா போகினைக் கேவல நிலையென்
றிந்து ஞானிகண் மிழறறுவ ரிவ்விரண் டையுநீத்
தந்த மாஞ்சுகா தீதசுத் தமுறநிலை யைக்ககம். (௭௩)

இனைய வாறரு டன்னைமுன் னிட்டுற லின்றுன
மன்றி ஞலறி வேனெனி னம்மன மறதி
நினைவு மாயுள காண்டதை நினைவுறு யதனுற
கனவி னுங்கனு ரவதைக் கருதவொண் ணுதால. (௭௪)

அறப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமு
மொற்க மானமே லெழும்பர வுணர்வதை யுணரு

---

* திரிபுடி —ஞாதுரு, ஞானம, ஞேயம். அருத்தம் —காணபான, காட்சி, காட்சிப்பொருள். § பதம் —காலம்.

மொழ்க மாகநீ யொழிக்கிட வுன்னினுன் னிழலைப்
பொறகை யானமணல போடடுமறைப்பது பொருவும்.(௮௫)

கண்ணைப் போலுள நீசிவ மாம்பிறை காண்கத்
திண்ணைப் பேரருள் விரலைமுன் னுங்கொடு தெரிசி
யெண்ணெய்த தாரையொத திடை விடா வவவரு ளுணனுள
விண்ணைப் போனிலை கொண்டுள புறஞ்செல வேண்டாம். ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிகழ்த்து மாறுநீ தத்துவ நியதி செய்துன துணர்வுதான்
செகுத்தி டாதுசெ குககுமோர் திரதத் னிறபதே யபபெரும்
பகதது ரூளவசத் தாவதாம் படரு மநதகா ரத்தையொத
தகததை நீஙகிடு நிலைமையஃ தாவ தனறெனத தேர்வையே

உணர்வி றநததே முததியென் றேதின் மூாசசையு றககமு
மூணர்வின் மாக்சதி யாகலா மூக மறறபா டாணமொத
துணர்வி றப்பதே முததியென் னுணாசெய் வாதம தாகுமீ
துணர்வி வேகிகள கொணடபே ருணாவ தாஙகொலோவன்மையே

நனவும் பளளியு நன்னுறு நாப்ப ணுகவொன றுள்ளதோ
வெனவி னுவிடி லரிசியு மேற வெந்தழி கூழுமன்
றணம்வி ளஙகுவ தன்னவே யமல நிடடைய லங்குமீ
தெனது நாமெனல் வெநதுசித தேறு வாரகத துன்டரோ.

அக்க நோக்குளன் பானறு வறிதி கண்படை கொண்டுளான்
பக்க ணித்திரை பாரிரு பண்பு நர்திய *நாப்பணைத்

* நாப்பண்:—நடு. இங்கே மத்தியாலவஸ்தையாகிய சுத்தாவஸ்தை யென்றும்.இதைத்தானேகனவிற்சுழுத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொக்கு கத்திலவி ழாதருட் டேய விண்ணெனத் தானிநீஇ
யெக்க ணுங்கலந் துள்ளதா யிலகி ஞூழிக் காணரோ. (௯௦)

பந்த மாகிய திசையிலே பரந்தை யேமறந் துகந்திலே
சொந்த மாகவே நிறலபோற சுத்த மா*முயிர் வீட்டினு.
நிந்தை சாலுக நினைவுதா னீங்கிய பேரருள் வசத்ததாக
சந்த தத்துநின் றீட்டலே சச்சி தானந்த வாழ்க்கையே. (௯௧)

பார்த்த தெல்லாம் பராபர பரம தாகவே தோன்றுறும்
பார்த்த தன்னிஜ மதுவலாற பரமெ னச்சொல வாயிலைப
பார்த்து நீயதச சேரொணுப பரம சறகுரு சொலமகன
பார்த்து பெறகிய லாமஞ்ஞா பன்னு பாயமுங் கூறெள ருன்.

உபாயநிஷ்டை விவரணம்.

§ கலிநிலைத்துறை.

முற்றுணர்வை நாடுமத லாயதனைக் கேட்டிமல
மூலவுடலைப்
பற்றியுள தன்னையுஞ்ச கத்தையும்வே றென்றுசொலும்
பண்மையெருக்கி
நற்றலைமை யுள்ளவது வென்றுணர்வி சாரமங
னண்ணுமேன்மை
மற்றநிலை கூடுமத ஞலரிய நிட்டையுறு
மற்றமிலையே. (௯௩)

---

* உயிர்வீடு —ஜீவன்முக்தி.

§ இச்செய்யுளிற், கூவிளங்கனியான கண்டச்சீரைத் தேமா - புளி மாவென்று இரண்டு சீராகப் பிரிக்கப்படுவதாயின் அங்ஙனம் அறு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தமென்றும்.

தன்செயலவி டுதறிதாருசி வன்செயல்பா வித்திடினுஞ்
சாருமதுதான்,
புன்செயலவி டாதவிச்சை யாறபகிர்மு கத்திலலை
புந்தியைமறித
தினசிவாநந் §நெஞ்சுளி யிருபப்தென வந்தர்முகத்
தெண்ணெயாநடைபோல
வன்செயல்பி றங்கிடவே நிறபினும னேலயசன்
மார்க்கமுறுமே, (௯௪)

ஈதனைப போதநுவ லூலகளினுங் கேள்வியினு
மென்றுமனதைக்
கோதறவே வைக்கினுங்*கு கேசனுடை நாமமனுக்
கொண்டுளுக்குளே

---

§ இந்நியாயம்:—தகராலயரகசியமெனனு நூலில் தெற்றெனப் புலப்படும்.

* குகேசனுடைய நாமமனுவென்றது - சடாக்ஷரமென்கிற ஆறெழுத்து. இதனமகத்துவம விளங்குமாறு பரமேச்சுரா பரமேச்சுரிக கருளினதாவது:—ஸ்ரீகந்தபுராணம் "கன்முக மிருமூன் றுடையா ன மக்கவை தாமே கந்தன்—றன்முக மாகி யுற்ற தாரகப் பிரம மாகி— முன்மொழி கின்ற கந்தம் மூவிரண் டெழுத்து மொன்று - யுன்மக ளுமக் கோரா றெழுத்தென வுற்ற வன்றே. ஆதலி னமது சக்தி யறுமுக னவனும் யாமும் - பேதக மன்று நம்போற் பிரிவிலன் யா ண்டு நின்று - னேதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்க்தான் சீரும் - போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்" என்று.

போதரசசெ யிக்கினுமோர் †ஐந்தெழுத்தை யாடினுமப்
போதமொருகாற
சாதலுறும் பாவமறுஞ் சத்திய ‡சன்மார்க்கநிலை
தானமையுமே. (௬௩)

காமியமி லாதுகுரு தெய்வமடி யாரெனவே
காணுருக்களைச
சாமியெனு நிட்களப ராபரமெ னககருதிச்
சந்ததமுநன்
னேமமொடு பூசனைபு ரிந்திடில டங்குமன
நோமைகுறுகும்
நாமிதையு ணாந்தபடி சொலலினமெ னப்பதி
நவின்றனனரோ. (௬௪)

Dr. U.V.S.

சற்சீடன் சுவானுபூதி யடைதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மொழி யெலாமா ணாக்க னிருசெவிப் புழையுள் வாங்கி
யம்மநான் பிழைத்தே னிந்த வகன்மயல வாரி நீந்திச [றேன்
செம்மைசேர் பொருளைக் கண்டேன் றிருவரு ளாக்கம் பெற்
மம்மரி லாவிக் கோமான் றாணருட் டகவா லென்றான். ()

---

† ஐந்தெழுத்தென்றது —சிவபஞ்சாக்ஷரம. இஃது. மூன்று வேதங்களி னடுவேயுள்ளது. விவரம். வேதங்களுளுள இருக்கு, எஜுர், சாமம என்ற மூன்றுஞ் சிறந்தவை. அதர்வணவேதம் இவற்றுளடங்கும். அவ்வேதம்மூன்றனுள் நடுவேயுள்ள எஜுர்வேதம் ஏழுகாண்டமாயுள்ளது. அவ்வேழனுள்ளே நடுககாண்டத்து நடுவாயுள்ளது "ஸ்ரீருத்திரம்" என்றமந்திரம. அதனடுவேயுள்ளது சிவபஞ்சாக்ஷரம்என்றும்,

‡ சன்மார்க்க மென்றதனால்; தாசமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கமென்ற மூன்றனுககு மேலாகிய ஞானநெறியென்றும் அது சத்திய சன்மார்க்க மென்னலால் சதாசாரமாகிய சற்காரியவாத வுண்மை குறித்ததென்றும் இவைகளிம் பொருள்கொள்ளற்பாற்று.

வளிதிலெலன் ணகிமையக் காநதம் வளிகருமா றெனைக்கிஞ் சித்தும்
விலகொணு வணம்போ திததிம் மிகைச்சமு சாரபாதத
வலைபெலாங் தடிநது காதத மாணிழற செனைகம் மாறெனை
திலகருட குரவன் ருட்க ணிறைஞசினன் சீடன மாதோ. ()
ஆரியன சீடன் றன்னை யகஙகளி கூர நோக்கிச
சீரிய வாசி கூறிச சிவச்சலாஞ் செயத பின்னர்
நீரமர் சலச பன்ன நீரமற றிரண்டு பேரும்
பூரண நிலையி லென்றும் பொருநதியுயந் தார்கண் மாதோ ()

வாழ்த்து

விழுமிய பொருளாய் நாளும் விரிகுகக் கடவுள வாழ்க
குழுமிய தொழும்பா வாழக குருவுடன் சீடா வாழக
தொழுகுலத் தவர்கள வாழக துகளறு தவஙகள வாழ்க
வழுவறு மறையு மாக மமுஞசொறற முடிவு வாழ்க. (௧௦௦)

கட்டளைகலித்துறை.

அசனக் குழிசியு மாடகப் பேழையு மேயணஙகாய்
விசனித் தலைபவாக் காணையைக் கூறுமிம மேன்முறையு
நிசநட் புடனிதைக் கேட்பரு மோது நிபுணர்களும்
வசனித்த பேரும் வரைநதிட்ட வன்பரும் வாழியவே. (௧௦௧)
சிந்தையு ணின்று குகேசுர நாமந் திகழவுள்ள
வெநதை யருள்கொடு செய்தவிந நூன்முடி விறகுக்கலி
யைந்து சகத்திரந் தன்னி லிரண்டக லாயணததில
வந்த விஜய தசமியுந் தாளையும வாழியவே. (௧௦௨)

உ- வது துறவறவிளக்கம் முறறிற்று.
ஆ பாயிரமுட்பட திருச்செய்யுள உ௯௦.

பரிபூரணாநந்தபோதம்
சம்பூரணம்.

குமரகுருகோமீான் திருவடிவாழ்க.

உ

23237

சிவமயம்

பரிபூரணானந்தபோதத்தில்

கருகன்மொழிகட்குரையகராதி

அ

அகத்தை=உள்ளத்தை. (உணர்வை)
அகந்தை=அகங்காரம்
அகவற்றம்=உள்ளச்சம்.
அகன்மயல்=விரிந்தமயக்கம்.
அகைத்தல்=அறுத்தல்.
அகோசரம்=அறியொண்ணாமை, காணப்படாமை
அக்கணம்=அந்தக்ஷணம்
அக்கநோக்குள்ளன்=கண்பார்வையுடையவன்.
அங்கம்=உடம்பு.
அங்கி=அக்கினி.
அங்கிசம்=அம்சம். (பங்கு)
அங்குரம்=முளை
அசங்கம்=ஏகம்.
அசஞ்சலம்=அசைவற்றது.
அசத்தியம்=பொய்
அசத்து=சத்தல்லாதது. ஆன்மாவல்லாதஜடம். பாசம்.
அசனக்குழிசி=சோற்றுப்பானை
அசனம்=சோறு.
அசித்து=அறிவில்லாதஜடம், பாசம். (அஞ்ஞானம்)
அசுதன்=விஷ்ணு.
அச்சுறுத்தல்=பயமுறுத்தல்
அஞர்=துன்பம்.
அடிகள்=குரு
அடைக்காய்=பாக்கு(தாம்பூலம்)
அடைவு=ஒழுங்கு
அணங்கு=தெய்வம்
அணு=உயிர். (ஆன்மா)
அதிர்த்தல்=சொல்லல்
அதீதம்=மேற்பட்டது
அது=அந்தப்பிரமம்
அந்தகன்=யமன்
அந்தரம்=ஆகாசம். முடிவு
அந்தரான்மா=உள்ளான்மா
அபின்னை=அபின்னை அபின்னசக்தி
அபேதம்=பேதமில்லாத
அப்பு=தண்ணீர்
அப்போல்=அதுபோல
அமயம்=காலம்.
அமலம்=அழுக்கின்மை, மலமற்றது.
அமுதம்=முத்தி மோக்ஷம்
அம்பரிசு=அழகியகுணம்
அம்பாட்டை=அழகியவழி
அம்ம=வியப்பிடைச்சொல்
அயர்=செய்கின்ற
அயாதுரியம்=சுழுத்தி புணர்வும் நீங்கிய நான்காமவஸ்தை
அயற்புணர்க்கு=அயலிற்புணர்
அரணி=தீக்கடைக்கோல். [து

அரந்தை=துன்பம்
அரமபை=வாழை
அரனூல்=சைவாகமம்
அரி=ஹரி விஷ்ணு. [ணி
அருங்கடை = அருமையானவ
அருட்காட்சி=அருட்டரிசனம
அருட்டயா=இருடையாகியதயவு
அருத்தம்=பொன்
அலகை=பேய
அலங்கிடல=பிரகாசித்தல
அலந்தை=துனபம்
அலல்=அல்லல. துன்பம
அல—இரவு
அலலமன்=அலலமாப்பிரபு
அவிதல்=கெடுதல்
அவிததியாகதம=அஞ்ஞானவுக்
அவிர=ஒளிசெயகினற. [கிரம.
அவ்வியத்தம்=மறைவு
அழல்=சூடு. தீ.
அழுங்கல=கெடுதல்
அளப்பிலா=அளவில்லாத
அறக்கடை=மிகவுங்கடைசி
அறவோர=முனிவர
அறிதி=அறிவாய்க!
அறியறிவு=அறிகின்றவுணர்வு
அறிவாளர = ஜீவன்முக்தர்கள், ஞாதாக்கள்
அறிவிலிகள்=ஞானமில்லாதவர் [கள்
அறிவுநிமிர்=ஞானம்வளர்ந்த.
அறுசுவை=உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு,
அறுதி=முடிவு
அறைதல்=சொல்லல்
அறறம=அச்சம், சோாவு
அற்று=போல. [மை
அனகம=பாவமின்மை, மாசின
அனம=அன்னம. (சோறு)
அனுதி=ஆதிகருமுநதிலலது, எக்காலுமுளளது.
அனுபூதி=சுவானுபூதி
ம=எலலாம
அனமை=அலலாமை இல்லை
அனறு=அலல
அனன=போல
அன்னணம்=அவவிதம்
அனனவா } அவாகள
ர }

ஆ

ஆகமத்திறு=ஆகமாந்தம்
ஆகாமியமாதி=ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்தமெனற மூனறும.
ஆகாமியம்=புதியவினை
ஆகுநகொல்=ஆகுமோ?
ஆககம=செலவம
ஆகலக=உடம்பு
ஆசங்கை=சந்தேகம்
ஆசிகூறி=ஆசிர்வதித்து
ஆசு=குற்றம்
ஆஞ்சொலன்றேல் = ஆகாதவதனமாயிருக்குமாயின்.
ஆடகப்பேழை-திரவியப்பெட்டி
ஆடுமிறை=ஆசிரியன்சொல்லுகி [றுன்

ஆணவநீலம்=ஆணவமல இருள்
ஆணவம=ஆணவமலம்
ஆணை=உண்மை
ஆண்டு=அவ்விடம்
ஆதன=குரு. ஜீவன்
ஆதாழை=உரியதளிர (போது
மானதழைவு)
ஆப்தர்=பெரியோா
ஆயனததில=வருஷததில்
ஆரணம=வேதம
ஆரியன்=குரு
ஆதல=அனுபவிததல்
ஆப்பு=பநதம்
ஆவரிதது=மறைத்து
ஆறறல=செயதல.நிலையுடைமை.
ஆறறிடுசெயல=செய்கின்றதொ
ஆற்றுமம=ஆன்மா. [ழில்
ஆனியில=கேடிலலாத
ஆன்ற=மாட்சிமைப்பட்ட

இ

இக்கதை=இந்தச்சொல்
இக்கு=இக்ஷு கரும்பு
இசைததல=சொலலல்
இஞ்சி=மதில்
இடன்=இடம்
இடை=இடம். (ஏழாம்வேற்று
மையுருபு)
இத்துணை=இவ்வளவு
இந்தியம்=இந்திரியம்
இம்பா=இங்கு. (இவ்விடம்)
இயங்க=நடகக
இரண்டகல=இரணயகஙகுய
இரவி=சூரியன்
இரிதல்=கெடுதல்
இருககுதுமென்று = இருப்போ
மென்று
இருநிட்டை=பெரியநிஷ்டை
இருநதுறவு=பெரியதுறவு
இருவினை=நல்வினை தீவினை
இலகரி=மஸ்து.(மஸ்துள்ளவை
இலக்கணம=இலக்ஷணம். [கள
இலஙகல=ஒளிசெயதல
இலதை = இல்லாததை, பொய்
யாயிருப்பதை
இல்=இல்லாத. வீடு
இலலம=இலலறம்
இவண=இவ்விடம்
இழுது=நிதமிப்பு
இழைததல=செயதல்
இற=கெட
இறுது=கெடாது
இறுதி=மரணம்
இறுததல்=சொல்லல்
இறைஞ்சினன்=வணங்கினன்
இறை
இறைவன் } கடவுள. குரு
இறபுலம்=வீட்டினிடம்
இனைய=இவ்விதமான. [கோசம்
இன்பமயகோசம் = ஆநந்தமய
இன்பம் } ஆநந்தம், மகிழ்ச்சி,
இனபு } மோக்ஷாநந்தம
இன்மை=இல்லாமை
இன்மைகாணு=ஒழியாத
இன்றுகொல்=இல்லையோ?
இன்னணம் }
இன்னவாறு } இந்தப்பிரகாரம்;

இன்னா=துன்பம்.
இனனேறும=இனிமைமிகுந்த
இன்னுரை=செவிக்கினிய வார்த்தை

ஈ

ஈடு=சமானம்
ஈட்டம=கூட்டம
ஈட்டல்=சமபாதித்தல
ஈதனைய=இதுபோனற
ஈரம்=அனபு, கிருபை
ஈறு=முடிவு
ஈனுவது=பெறுவது
ஈனறுரை=பெறறவரை

உ

உகம்=உலகம். (பூமி)
உகளம்=இரணடு
உச்சம=உயாசசி
உஞற்றல்=செயதல்
உட்டெளிவு=உள்ளத்தெளிவு
உணடுகொலோ=உணடோ?
உதரம்=கருபபை
உபசாந்தி=அமரிக்கை, விருப்பு வெறுபபினமை
உபத்தம்=உபஸ்தம, ஆண்குறி பெணகுறியிலுள்ள கருமேந திரியம்.
உபயம்=இரணடு
உபாஙகம்=அணியபபட்ட ஆப ரணஙகளும் ஆயுதஙகளும்
உபேட்சை=பிரியவீனம
உமபர=தேவா
உம்பல=வன்மை. [றபோதம்)
உயிர்ப்போதம்=ஜீவபோதம் (அ
உயதல=ஈடேறுதல, பிழைததல
உயமின=ஈடேறுஙகள்!
உரவோா=அறிவுடையோா
உரன=௳
உரியோன=அறிஞன (குரு)
உரை=சொல
உரைததிலவில-சொன்னதிலவில
உரைததனமேயினன = சொல லததொடஙகினன
உலபபு=மரணம
உலவல=உலாவல, ஒழிதல
உவகருய=ஆநநதிககும
உவா=கடல
உவவு=தவம
உழுநா=உழுபவா
உழி=இடம
உளுககுளே = உள்ளுக்குளளே (நாவசையாமல)
உளகல, உளளல — நினைததல்
உள்ளீடு=மறைவிடம
உளளொரி=உளளககினி
உறழ்நது=போனறு
உறழவு=அறிவு. (உணாவு)
உறுக்கண=துன்பம்
உனல=உனனல் நினைததல

ஊ

ஊத்தை=அழுககு. ஊனை
ஊழ்=குணம. விதி
ஊனம=குறைபாடு

எ

எக்கணும்=எங்கும்
எஙஙண=எவ்விடம்?

எஞ்ஞான்றும்=எப்போதும
ஏட்டு=ஆசை. [ரும்பை
எண்ணகிலை=வன்மையான இ
எண்ணெயதாரை-தயிலதாரை
எத்தகைமத்து= என்னதன்மை யுடையது?
எநதாய்=எநதையே எனபிதாவே
எமாணை= எமபேரிலாணைபபடி
எமமான=எமபிரான. [கரு
எயதும=வரும்
எருககி=கொனறு
எல=பகல
எவன=யாது (வினா)
எழில=அழகு
எளி=எளளி இகழநது
எளியோய=அறிவிலலாதவனே!
எளளல=இகழதல
எறுழி=பனறி
எறகிலை=எனககிலலை. (ரி
எறறு=எததகையது ? (எம்மாதி
எனமனா= எனறுசொலலுவார
என றடை=என்னதடை
எனறும=எபபோதும
என் றாழ்=சூரியன. [யாக!
எனவேருதி = எனறுசொலவா
என்று=எனறு. (வினையெசசம)

ஏ

ஏக=செல்ல. (போக)
ஏஙகு=சப்திககினற
ஏசு=குற்றம்
ஏடணை=ஆசை அஃது பெண் பொன, மண எனு மூவகை யாம்
ஏதம்=குற்றம்
ஏதி=வாள்
ஏயபப=போல
ஏர=அழகு
ஏவா=எவா? [ஆன்மா
ஏழைசசீவன= அறிவுகுறைநத
ஏறப=இணஙக,பொருநத
ஏற்புழி=வாஙகுமிடநது. (யாசி பபதில)
ஏற்றவாறு=நினைத்தபடி (வரம
ஏனை=மறற. [பிலலாமல்)

ஐ

ஐககம்=ஐக்கியம, ஒன்றிபபு
ஐநதுசகததிரம=ஐயாயிரம
ஐநதொழில்=பஞசகிருததியம்
ஐய=ஐயா!
ஐயன=தநதை
ஐயானனற்கு=ஐந்து முகங்களு ளளபரமசிவனுககு.
ஐயைந்து=இருபத்தைநது

ஒ

ஒப்பில்=இணையில்லாத
ஒபபு=சமமதம்
ஒருஙகுபடுமே=ஒன்றுபடும்
ஒருசேர=ஒருமிகக
ஒலகல=குறைதல, மெலிதல்
ஒள்ளிய=தூய்தான, சுததமான
ஒற்கம=அடககம், ஒடுககம

ஓ

ஓதரும்=சொலலற்கரிய
ஓதை=ஓசை
ஓதது=வேதம். [கொண்டால்
ஓமெனில = அமென்றொததுக்

ஓம்பல்=பாதுகாத்தல்
ஓர்தி=தெளிந்துகொள்வுரயாக [
ஓவல்=வருந்தல்

க

ககனம்=ஆகாசம்
கங்குல்=இருள், இரவு
கடந்தமுத்தா=புறப்பற்று உட்பற்று என்பவைகளை நீங்கி நின்ற ஜீவன்முக்தா
கடம்=உடம்பு. குடம்
கடாவ=கேட்க, வினவ
கடிநது=நீக்கி
கடுப்ப=போல்
கடையில்=கண்டசியில்
கட்கருவி=கண்ணுகியகருவி
கட்டுரை=உறுதிசொல்
கணித்து=அளவிட்டு
கணுருங்-கண்ணுரு பார்க்காத[கு
கண்டம்=ஓரளவுகுட்பட்டபங
கண்டிதம=திட்டம், வரையறுப
கண்டு=கற்கண்டு. [பு
கண்படை=தூக்கம்
கத்தா=காத்தா கடவுள்
கமலம்=தாமரை
கரணம்=அந்தக்கரணம்அஃது மனம்,புத்தி,சித்தம்,அகங்காரம்
கரவொண்மதி= அறிவினெள்ளியகதிருள்ள
கரி=சாக்ஷி
கரிசு=குறைவு, குற்றம்
கருமக்ஷயம்=கன்மக்ஷயம், கர்ம
கருவி=தத்துவம். [நாசம்
கருள்=இருள்

கலைச்செல்வா = கல்விச்செல்வ
கழறல=சொலலல. [முளளவா
கழுது=பிசாசம்
களி=ஆநந்தம, இன்பம்
களிசெயயும=ஆநந்திபபிக்கும்
கள்=தேன்
கள்வன=களளன்
கறை=மாசு
கனகம்=பொன்
கனல்=அக்கினி
கன்னல்=கரும்பு

கா [டை

காட்டம்=காஷ்டம் விறகு,கட்
கீண்டாாத்து=கணகேடசசலிட்
காணடி=காணபாயாக. [டு
காணபலென-காணபேனென்று
காணபிா=காண்பீர்களாக [னய
காப்புடைக்கட்டு=இரக்ஷாபந்த
காமியமிலாது = அநித்தியப்பொருளகளை வேணடிச் செய்யும பூஜையாயில்லாமல
காமுறறு=ஆசைப்பட்டு
காலை=காலம். காற்று
காளிதம்=களிமபு
காளை—காளைபபருவம்
காறு=அளவு

கி

கிஞ்சித்தும்=அற்பமும்
கிஞசில=அற்பம.
கிடைநசை=பூலோகஆசை
கிருத்தியம்=தொழில்
கிளக்குவல=சொல்லுவேன்.

கீ

கீணம்=க்ஷீணம் கேடு
கீழ்=ஈனம

கு

குணுங்கு=பேய
குணிலை=எருது
குதநிரம்=வஞ்சகம்
குமரம=இளமபருவம். [ல்
குயிறறல=செயதல், சொல்லுத
குயினறது=சொன்னது
குரவன்=குரு
குருந்து=பிளளை
குலம=அரணமனை, மனை
குலிகள=மனைவிகள
குழமிய=கூடிய
குறுகாது = அடையாமல். (கிட்
குறசிதம=அசுததம. [டாமல)
குனறு=குறையாத

கூ

கூச்சிரம்=கடமபு
கூாவசி=கூரியவாள்
கூவறகு=சொல்லுவதறகு
கூழ்=அனனம். (சோறு)
கூறறு=சொல்

கே

கேடிலி=கேடில்லாதவனுகிய
கேட்டி=கேட்பாயாக
கேததிரம=க்ஷேத்திரம். (பூமி)

கை

கைகாட்டுமேசின்முத்திரைக்குறி
கைதை=தாழை. (தாழம்பூ)
கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம்

கொ

கொச்சைமையில=இழ்மையில்லாத
கொடு=கொணடு
கொலான=கொல்லாதிருப்பான்
கொழிப்பு=குற்றம், மலமாக
கொன=காலம

கோ

கோடவும்=கொளளவும்
கோணை=மாறுபாடு
கோது=குறறம. [சிறந்தோன்
கோமான=குரு, பெருமையிற
கோரககா=ஓாசித்தா

ச

சகளம=களங்கமானது, மாயா
சக்கு=சட்சு கண [ரூபம
சஙகை=சநதேகம்
சஞ்சி=சஞ்சிதம் கட்டுப்பட்டவி
னை. (மறுபிறபபுகளுக்குப் பிராா
ததமாகவரவுள்ளது)
சணடன=யமன
சதசத்து=சத்துமசத்துமல்லாத
ஒருநடுவானதனமை
சததம்=சந்ததம் எபபோதும
சதமகன=தேவேநதிரன
சதம=நிலைமை
சத்து=முக்காலத்துமுளளது
சந்ததம=எப்போதும்
சநது=சந்தனம
சபலம=இலாபம்
சமரம=சணடை. [நிஷ்டை
சமாதி= தற்போதக்கேடானபர
சமயமாாக்கம்=சைவசமயம

சமமாரநாதன=மாயாபாசநாசனு
சரதம=உணமை. [னசிவபிரான
சனை=வயோதிகம (முதிரவயது)
சலசபனனம=தாமரையிலை
சலாம=வணககம
சவிரதம=ஒளியுளளரசம
சனாதனாமாாககம=வைஷ்
ணவசமயம
சனமாாககம = சததுமாாககம,
ஞானநெறி

சா
சாகை=வேதம
சாககம=காசாணுதியவயவம
சாஸதிர படனஞானம=சாஸதி
ரதைதப பாடமபணணிய பசு
ஞானம.
சாமமறை=சாமவேதம
சாாபு=இடம, உதவி. பறறு
சானறோ=அறிஞா
சானறு=சாக்ஷி. (பிரமாணம)

சி
சிஉடன=தெயவதொணடன
சிட்டி=சிருஷடி
சித்தாநதம=ஆகமம. ஆகமாநதம
சித்து=ஞானம (முறறறிவாயி
ருபபது)
சிரபபொருள்=முடிவானபொரு
சிவம=மோக்ஷம. [ள
சிவோகம்=சிவனநானஎனனு
மொருமஹாவாககியம
சிறுகறு=துனபமிலலாத
சிறையளி=இறகுளளவணடு. [ம்
சினமயம=சிததுமயம. (ஞானமய்

சீ
சீகும்=நீங்கும
சீமூதம=ஜீமூதம் மேகம்
சீா=ஒழுஙகு
சீாததி=கீாததி
சீவனமுகதா=பரமுகதியாகிய
சாயுஜ்யம பெறுமுனனிருவரு
ளஞானமடைநதிருககினறஞா
தாககள.

சு
சுகருமம=நறகருமம
சுடாதல=ஒளிசெயதல
சுருதி=வேதம
சுழுததி=இரணடாமவஸதையா
கிய சொபபனஙகடநதணாவு
குறைநத நிததிரையாகிய மூன
றுமவஸதை

சூ
சூககம=சூடசுமம
சூா=துனபம
சூழ்=கருதுகினற

செ
செருததிடாது செருககும்=அழி
யாமலழிககும
செஙகுரு=செநநிறம. (செவாத
செதது=சநதேகம. [வொளி)
செமமல=புதலவன
செயமேனி=ஜோதிஸவருபம
செயிா=துன்பம
செவ்வி=காலம
செவவு=செவ்வை
செறிதல நெருஙகல்
செறிபாநிரகும்=கலாநதிருக்கும

சென்றுவரல்=இறப்பும்பிறப்பும்

சே

சேதனா=ஜீவா. (ஆத்துமாக்கள)
சேது=பாலம
சோாய=சோவாயாக!
சோ்=சேர்ந்து (வினையெச்சம)

சை

சைவத்து=சைவசமயத்தில

சொ

சொச்சம=மாசினமை
சொற்ற=சொன்ன

சோ

சோகம=அவனிநானென்னுமொரு
மஹாவாக்கியம
சோபானம=ஏறுபடி
சோரி=இரத்தம

ஞா

ஞாயிறு=சூரியன
ஞாலமுளா-பூவுலகத்தா

ஞெ

ஞெகிழி=அக்கினி

த

தகவு=உரிமை. கிருபை
தகை=மேனமை. [றநசோா
தக்கா=அறிஞா, பெருமையிற்சி
தடக்கை=விசாலமான கரம
தடநிதம்பத்தா=விசாலமானஅ
லகுலையுடையபெண்கள
தடிந்து=அறுத்து
தணிவுடைஸ.ட=கீழ்மை
தணடுவம=அரிசி
தணணளி=கிருபை
தற்றிசை-தமது(அஞ்ஞானி)நிலை.

தந்திரம்=ஆகமம். [(சைவாகமம்)
தமா=உறறததா
தயா=தயை
தருக்கு=களிப்பு
தவா=தவமுளளவா, முனிவா
தவளம=வெணமை
தளை=கட்டு, பநதம்
தனு=உடமபு

தா

தாடகணை=பாதத்தினிடம
தாணு=ஸதாணு நிலைபரமான
தாபிதம=சூடு [வன (சிவன)
தாமிரம=செமபு
தாரம=பிரணவம
தாரை=நக்ஷத்திரம்
தாவு=வருத்தம, துனபம
தானியம=நெலமுதலியமணிகள

தி

திசை=திசை
திணி, திணணம்=உறுதி
திதி=இரக்ஷகம. (காப்பு)
திமிரம=இருள
திமிா=வளாகிற
திரம }
திரன் } உறுதி, பெலன [பாதலம்
திரிபுவனம=சுவாக்கம் மததியம்
திரிபுறறு-வேறுபாடுறறு
திரு=செலவம. [ப்பு
திலா=ஆலை திரோபவம், மறை
திரோதம=திரோதானமலம
திறன=குணம், கூறுபாடு

தீ

தீட்டு=அழுக்கு

தீர்த்தன்=குரு
தீர்வை=தீர்மானம்
தீவிரம்=ஒருபகுவம். சஎ-வது பக்கக்குறிப்பிலறிக.
தீழ்ப்பு=கீழ்மை

து

துகள்=குற்றம்
துகசம=சுதகம்
துஞ்சும=சாகும
துடைத்தல்=சஙகாரம்
துணிவு=திடன், தெளிவு
துணை=ஆதரவு
துததம்=பால
துப்பு=அறிவு, சோதித்தல. சுத்தம். சிவபபு
துயில்=நித்திரை. [தம். சிவபபு
துயக்குவல்=உண்பேன
துருசு=மாசு
துலா=நிறைகோல. (தராசு)
துவந்துவம் } இரண்டு
துவிதம் }
துவ்வுமோ=புசிக்குமோ?
துளஙகாது=பிரகாசியாது
துறந்த=நீங்கிய
துனி } துன்பம்
துன்பு }
துன்னல்=கிட்டல்

தூ

தூ=சுத்தம்,

தெ

தெவ்வு=பகை
தெனபுலத்தார்=பிதிாகள்

தே

தேகி=ஜீவன்
தேசம்=இடம்
தேசிகன்=குரு
தேசு=தேஜஸ்: ஒளி

தொ

தொக்கு=உடமபு
தொண்டானமாக்கள் = பழமையானமாகள
தொய்யல்-இன்பம,சநதோஷம
தொலலமரா=பழமையானதேவாகள.
தொழுகுலத்தவர்=பிராமணா
தொழுமபர்=தொணடா
தொனறு=பழமை

ந

நசிப்பது=கெடுபபது
நசை=ஆசை
நடலை=துன்பம்
நடு=ஞாயம
நடை=முறை
நணணுமேல=கிட்டுமோனல்
நநதிய=கெட்ட. [கும்)
நலறகும்=நலனுககும. (நன்மைக
நலிவு=அழிவு
நலகல=கொடுத்தல
நல்குதும=கொடுப்போம்
நளி=கூட்டம்
நனவு } சகலாவஸ்தை,விழிப்பு
நனு }
நனி=மிகுதி, மிகுந்த
நனனா=நன்மை

நா

நாடுவான்=நாடும்பொருட்டு
நாண்=நாணம், வெட்கம

நாதாந்தன்=நகூ-வது தத்துவமாகிய நாதநிலையைக்கடந்தவன் (கடவுள்)
நாத்தி=நாஸ்தி இன்மை
நாத்திகம=நாஸதிகம்தம. (தெய்வமில்லையெனுமாகமம்)
நாப்பண்=நடு
நார=அன்பு
நாளும=எப்போதும்
நிகமம=வேதம் [நி]
நிகழ்த்தல்=சொல்லல
நிசாதனம=உணமை
நிச்சலனமனறு=அசைந்து [மை
நிட்களம=நிஷ்களம் களஙகமினை
நிநதைசால=நிநதைமிகுந்த
நிமிர்தல- மேட்டிமைகொளளல், வளர்தல்
நியதிகளும்=முறைமைகளும்
நியதிசெயது=நியாசம்பணணி. (விடு)
நிரதிசயம்= அளவிடக்கூடாதது
நிராலமபம்-பற்றுக்கோடினமை
நிருவிகற்பம=விகற்பமின்மை
நிருவிகாரம்=விகாரமின்மை
நிலாவல=ஒளிசெய்தல்
நிவிர்த்தி=துறவு.(சன்னியாசம)
நிறீஇ=நிறுவி நிலைபெறறு
நிறுவிடுதல்=நிலைபெறுதல்
நினமலம=அழுக்கினமை
நினயினை=நில்லுங்கள்!

நீ

நீத்தவன்=துறந்தவன்
நீத்து=நீக்கி
நீரம்
நீர } தண்ணீர்
நீனம=அருணம

நு

நுகர்தல்=புசித்தல்
நுவலல=சொலலல்

நூ

நூறல=அழித்தல

நெ

நெஞ்சுளி=நெஞசினிடம்
நெறியிடநது=முறைமாறி
நெறறிககணணுளானூல= சிவாகமம (சைவாகமம)

நே

நோ=ஒழுங்கு

நொ

நொடிக்குநா=சொல்பவா
நொநதாது=பலவீனபபடாது

நோ

நோலாமை=டொறுமை

ப

பகத்தருள=மகதுவஅருள .(முகதியருள)
பகலோன=சூரியன. [
பகிாமுகம=வெளிமுகம
பககம=இடம. [ா)
பசு =பாசத்தோடுளளவன் (உயி
பஞசதாரை=சருககரை
படா=துனபம நினைககினற
படிவம=உடமபு
படு=நனமை
படைப்பா=உடைத்தாவர்
பட்டாரகன=குரு
பணி=ஆபரணம

பணடை=பழமை
பண்ணவ=ஆசாரியனே!
பதமுததி=புவனங்க ிலருககிற
சாலோகசாமீபஸ ரூபபதவிகள
பதம=சொல
பதி=காபபவ ன, கடவுள. குரு
பதிநூல=சைவாகமம
பதுமம்=தாமரை
பயிறல=சொலலல்
பரசி=துதிதது [னமா)
பரதநதிர=சுதநதரமறற. (ஜீவா
பரம=அநநியம கடவுள
பரவி=சொலலி வணஙகி
பரிசு=பணபு
பரிததுளன=தாஙகினவன
பரிவு=அனபு [ள
பவமறஙகள=பாவபுணணியஙக
பவமவீடு=ஜனமம நசிககினற
பவநூல-சைவாகமம. (பவன-சி
பளளி=தூககம [வண)
பனனல=சொல்லல

பா

பாசம்=பந்தம் மலமாயை
பாசன=பாசததோடுளள ஆன்மா
பாடாணம=பாஷாணம் கல
பாதை=வாதை வருததம
பாரபபுலதது=பூமியினிடததில்
பால்=இடம. பால
பாற=ஓட, நீஙக
பானு=சூரியன
பானமை=தனமை. (குணம்)

பி

பிக்கு=கலக்கடி,பிசகு
பிமரம்=இருள. [சித்துவாரம்)
பிரமததுளை=பிரமரநதிரம(உச
பிரளயா=பிரளயாகலா
பிராணன=பிராணவாயு
பிரான=கடவுள
பிரோிததல=நடத்தல்
பிறஙகிட=பிரகாசிகக
பிறை=வாலசநதிரன
பினனா-பின்பு

பு

புகா=குற்றம்
புகல=புகலிடம்
புகறல=சொலலல
புதுமை=அறபுதம
[ததல
புநதிசெயதல=சிநதிததல, நினை
புமான=ஜீவன
புரணம=பூரணம்
புரிதல=செயதல
புரிவு=அனபு
புரைய=போல
புலாதல=வாடுதல்
புலையுணவு=மாமிச ஆகாரம்
புல்குமோ=புணருமோ?
புலலறிவு=அறபவுணாவு
புவனம=உஉ௪-புவனம
புழை=துவாரம. [ள
புறகலா=உடம்புளளவர், உயிாக

பூ

பூச்சனனம்=பூலோகபபிறவி
பூதியம=பஞ்சபூதம
பூருவ ககம்=ஆரம்பபக்ஷம

பெ

பெட்டின்முறை=பொய்யில்லா ஒழுக்கம்
பெத்தர்=பாசமுள்ளவர், மாயாமலாதிகளாற்கட்டுண்டவர்
பெற்றி=குணம், தன்மை

பே

பேறு=இலாபம்

பை

பை=அழகு
பைங்கூழ்=பயிர்
பைம்பாகல்=பசியபாகல்
பையுள்=சிறுமை

பொ

பொக்கம்=பொய்
பொச்சாப்பு=பொல்லாங்கு
பொருவ=போல
பொருவு=உவமை, குற்றம்
பொருவும்=ஒக்கும்
பொழிலண்டங்கள்= பெரிய அண்ட அடுக்குகள்
பொழுது=சூரியன்
பொறி=அறிவு, செல்வம்
பொன்றல்=குறைதல்

போ

போகம்=உண்பன உடுப்பன திமிர்வன அணிவன தாரம் தனயர் பந்து மித்திரர் பொன்முதலியன.
போங்கொல்=போகுமோ
போதநூல்=ஞானசாஸ்திரம்
போதற்=எக்காலமும்
போதியெனின்=போவாயானால்
போதை=மூதறிவு
போந்தவர்=போனவர்
போய=போன

ம

மகன்=[illegible]டன்
மகி=பூமி
மகிழ்வு=ஆனந்தம்
மங்குல்=இருள்
மஞ்சு=அழகு முன்)
மடமான்=பெண் (தன்னைப்
மடம்=இளமை மடம் [தார
மணோன்றா=மணமோன்றா பூலோகச
மதச்சழக்கு=சமயக்கட்டுக்களின்
மதலாய்=மகனே [றியாமை
மதனம்=கடைதல்
மதி=ஞானம்
மந்திரத்தின்றுசெனனி=ஆகமா [ந்தம்
மயமா=மயக்கம்
மரபு=முறைமை
மரிக்கில்=மரணமானால்
மருத்து=மருந்து
மருத்துவர்=வைத்தியர்
மருந்து=அமிர்தம்
மருவல்=பொருந்தல்
மலர்=தாமரை
மலம் = அழுக்கு. ஆணவமலம், ஆன்மாவைப்பற்றியபாசம்
மழுராமனையீன்றோன் = பரசுராமனைப்பெற்ற ஜமதக்கினிமுனி
மறம்=பாவம்
மறலி=யமன்
மறையந்தம் } வேதாந்தம்
மறையீறு }

மறையோா=வேதமாக்கத்தாா
மனவு=சஙகு
மனு=மந்திரம
மனே=மனேவி
மஞேலயம=ஞோநாசம
மணறல=கலியாணம
மனனல=நிலைபெறுதல்

மா

மாட்டு=இடதது
மாணவககன-மாணுக்கன,சீடன்
மாணவா=மாகூஷிமையுடையோா
மாணிழறகு=பெருஙகிருபைககு
மாண } மாக்ஷிமை
மாண்பு }
மாணவரம்பு=மாகூஷிமையளவு
மாயந்தரம=மரணகாலம
மாயாவிதறகு = மாயையோடுங் கூடிய ஜீவனுககு
மாாத்தாண்டன்=சூரியன
மான=போல
மானவு=தெளிவு. [திரம்
மானமியசரிதம= மாத்துவசரித

மி

மிகை=குற்றம்,துன்பம்
மிசசை=அஞ்ஞானம். பொய்
மிருதி-ஸமிருதி· தருமசாஸதிரம்
மிழற்றல்=சொலலல்
மிளிாதல்=ஒளிசெய்தல்

மு

முகில்=மேகம்
முகிவு=முடிவு
முட்டுறைதய=முற்றொருங்க
முண்டை=விதவை.(மணவனிழ நதாள்)
முதுககுறைவு=பேரறிவு
முததராய்=ஜீவன்முக்தராய
மும்மாசு=மும்மலம் ஆணவம், மாயை,கன்மம
மும்முதல=பதி பசு பாசம்
முரணதவைதம = அதவைதவு ணமையொன்றிருகக அதறகு மாறுபாடாகவுளளது.
முரண=அமையாமை,மாறுபாடு
முருடு=கட்டை
முளாி=அககினி
முறை=பழமை. புத்தகம்
முனே } பழமை
முனனே }
முனனா=முனபு
முனனினும=நினேத்தாலும
முன்னுய=நினேபபாயாக!

மூ

மூகம்=மௌனம்
மூலமலம்=ஆணவமலம்
மூலவுடல=காரணசரீரம.

மெ

மெய்=உடம்பு. உண்மை.

மே

மேதகவத்து = மேன்மையான பொருள்.
மேயன்=தகுதியானவன். (கடவுள)
மேல்=இனி.

மை

மைம்மனம்=இருண்ட நெஞ்சம

23237

மோ

மொயம்பு=தோள

மோ

மோக்கம=மோக்ஷம்

யா

யாக்கை=உடம்பு

யாணர்=நுண்மை

லீ

லீலை=விளையாடு

வகிர=வழி [வ]

வகுளம=மகிழ். (மகிழம்பூ)

வக்கிரநிருவிகற்பவசனம = நிரு விகற்பவுணர்மை யொனறிருக்க அதறகுமாறுபாடாகப்பேச்ம பொயவார்த்தை.

வசை=நெருப்பு.

வடி=கள

வணணம=வண்ணம.விதம

வஞ்ஞன=வஞ்ஞன. (அழுக்குப் புடைவையைவெளுப்பவன)

வணமை=உணமை

வதது=வஸது

வமபல்=திசை

வயஙகல=ஒளிசெயதல்

வயின=இடம

வரைநதிட்ட=எழுதிய

வலத்துதும=சொல்லுவோம்

வலிக்குமாறு=இழுப்பதுபோல

வலிதில=வலிய

வலிய=வன்மையான

வவ்விய=வெளவிய பிடித்த

வழித்தே=வழியிலேயே

வழு=குற்றம்

வழுத்தல்=சொல்லுதல் [யாசம்

வளியோரு = சுவாசபந்தஅப்பி

வனப்பு=அழகு

வனைநத=அலங்கரித்த, செய்த

வனசெயல=வலியசெயல. (அதி முயறசி)

வா

வாதுளநதோயவு= வாதுளாகம ததின கடைசி

வாயுறழ்வு=வாயஞானம

வாயமை=உணமை (சததியம)

வாரவுவநதார=நீளவிருமபினவ [ர

வாரி=கடல

வார=தணணீர

வால=சுததம

வான=பொருட்டு. (எதிர்காலவினையெச்ச இடைச்சொல)

வி

விகறபு=விகற்பம

விசாரம=விசாரிப்பு. (ஆராய்வு)

விடயம=விஷயம. உலகப்பொருள, காணப்பட்டது

விடை=பதிமொழி

விதி=உணமை

விடு=பரிபூரணம

விப்பிரர=பிராமணர. பிரமஞானமுள்ளவர்பிராம்மணொனறும

வியன=அதிகம், பெருமை

விரகு=அழிவு

விரததி=விரக்தி. துறவு

விரவல் } கலத்தல்
விராவல }

விரி=பிரகாசிக்கின்ற

விருத்தம=வயோதிகம
விளா=விதது
விலஙகியட=நீஙகிய
விவிதம=பலவிதம
விழா=திருவிழ
விழுபபொருள=மேனமையான [பொருள
விழுமிய=மேனமையாகிய
விழைவு=ஆசைபபெருககம
விளிதது=அழைதது [றுமை
வினனம=பினனம,பழுது,வேற
வீ
வீடட=சாக. [வீடு)
வீடு=மோக்ஷம (பநதவிடுதலே-
வீநத—செததது.
வீபுமம—கெடும, சாகும
வீவுறு—கெடாமல
வெ
வெநது—நசிதது(பாசஙகெட்டு)
வெயில
வெயயோன } சூரியன
வெயதுறல—துனபம [ரி)
வெள்ளி=சுககிரன (அசுராசா
வெள்ளிடை—வெளி
வெறி—மயககம
வெறுஙகூறறு—வெறுமபேசசு
வெளறி—வெறறி
வே
வேட்கை—ஆசை
வேலே—காலம
வேழம—யானை

பரிபூரணாநநதபோதநதினை
கருகனமொழிகடருளையகராதி
முறறிறறு

பிழைதிருத்தம்.

பககம.	செயயுள.	பிழை.	திருததம.
கரு	கூசா	நூறகள	நூலகள.
உகு	அo	வுஞசடரம	வுமபடிவம.
சக	கள	சேயயோக	செயயோக.
ருச	ருஅ	யிருப்பதெனின	யிருபபதெனிற.

உ

ஓம் தஹறப்பிரம்மணே நம:

தகராலயரகசியம்.

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷியவர்க்கத்து ளொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஓம் குஹேசாய நம:

முகவுரை.

அகண்ட சச்சிதாநந்தகநபூதனாகிய சிவபெருமான் ஞானமயநிலையினைத் தேர்ந்துய்வதற்கேதுவாக விளங்கும் தகரவித்தையினை இரண்டாவகுத்து முதலாவது பிண்டத்தகரவித்தையினில் நாமரூப நடன பஞ்சகிருத்திய விலக்கணங்களையும், அவற்றையறியும் அதிகாரிகளின் பயன்களையும் விவரித்து; இரண்டாவது அண்டத்தகரவித்தையினில் சிதாகாசமாகிய சிதம்பரத்தின் அருமையினையும், பெருமையினையும், அதனிரகசியத்தினையும், அதனையடையும் வழிபாட்டினையும், அடைந்ததனாலுண்டாகும் பிரயோசனத்தினையும், அச்சிதம்பரத்தினகன் விளங்கும் நடேசப்பெருமானது சச்சிதாநந்த விலக்கணத்தினையும், அவ்விலக்கணத்தின் தபேதமாக விளங்கும் குகப்பிரமமே சுவானுபூதிப் பொருளென்றும் இதன் நிஷ்கள சகளத்தன்மைகளையும், அவற்றோடு இரண்டறக்கலக்கும் ஐக்கியநிலையினையும் வெள்ளிடைமலைபோல வெடுத்துக்காட்டும் பதநியருபமான தகராலயரகசிய மெனவொருநூல், திருவிராமேசுரத்தினையடுத்த பாம்பனகரி யெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத்குமரகுருதாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கக்கண்டு, அந்நூல் உலோகோபகாரமாம்படி யச்சிட்டுக் கொள்ள விரும்பியவெனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கியது தந்தருள அங்ஙனமே வெளிப்படுத்தினன். ஞானசாத்திரங்கள விசாரணைசெய்வார் யாவர்கட்கும் இந்நூல இன்றியமையாதுபயோகமாமென்பது திண்ணம

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியரருளிய நூலகளில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகஙகளை அடியிற்கண்ட விலையை அடியிற கணடவாகளிடஞ செலுததிப பெற்றுககொளளலாம். வாலியூ(ப)யபில போஸடிலு மனுப்பபபடும். தபாறகூலி பிரததியேகம்.

			ரூ. அ பை
க. தகராலயரகசியம்	ஷை	க-க்கு	0-2-0
உ. பரிபூரணானநதபோதம் புததகம		க-ககு	0-4-0
௩. கநதா ஒலிபலநதாதியுங குருப்பிரம வருட்பததும ஷை		க-ககு	0-1-0

இவைகளைசெனனை,சிரஙகபட்டணம்சுபபிரமணியமுதலியாா வீதி உஅ-வது வீட்டிலிருககும மநோனமணிவிலாச அசசுககூடததலைவா கொ-மாணிககமுதலியாரிடததிலும,செனனை குசசிலி கநதசாமிகோ விலதேரடிககடுதத ஷையாாபுததகஷாப்பிலும பெறறுககொளளலாம

௪. சிவஞானதேசிகமதமிழவசனம் க-வது வியாசம ௩-படஙகளுடன்புததக		க-ககு	0-3-0
ரு. ஷை-உ-௩-வது வியாசஙகளடஙகிய து புத்தகம்		க-ககு	0-3-0
௬. சிவஞானதீபம தமிழ்வசனம பைணடு விததியாசததுல		அணா-4-முதல 6-வரைககும.	
எ. இராமசேதுமானமியம ஷை வசனம புததகம		க-க்கு	0-4-0
அ. திருவலஙகற்றிரட்டு முதற் கணடத தில ககக-பாடடுமட்டும ஷை		க-ககு	0-2-0
கூ. திருத்தொடையல ௩0-செய்யுள்ஷை		க-க்கு	0-0-9
க0. சண்முகசகஸநிரநாமம தமிழ் ஷை		க-ககு	0-3-0
கக. அகரமாதிஷணமுககவசம ௩0- ஷை-		க-ககு	0-0-9
கஉ. பரபரிபூஜனபஞசாமிாதவணணம் ஷை		க-ககு	0-0-9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துககருப்பபிளளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிளளை யிடததிலும், சென்னை ஷை மநோன்மணிவிலாசம அச்சுககூடத்திலும் பெறறுககொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி,

சதாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

வாயிலாநாயனார் பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய

அஷ்டாவதானம்

பூவை- கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய

இரட்டை யறுசீரகக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உருவமென னான்காகி யருவமுமத் தொகையாகி
யுபய மொன்று
மொளிதருநற் பரஞ்சுடரோ குகப்பெருமா னெனவுணர்ந்தி
யோங்கு மத்தே
மருவுமுயர் தனித்தசரா லயரகசி யத்துண்மை
வையம் முற்ற
மனப்பதைத்தா னணிதோர்ந்து குய்த்திடுவான் கருணையினால்
மனச மென்ன
வருமொருசற் சீடனுக்கு வலத்திடல்போ லொருபனுவல்
வகுத்துச் சொற்றுன்
வயலிகா குத்தனுறு மனோபிரம கத்தியினை
யுயச் செய்த.

திருவிராமேச்சுரத்தி லேர்புடையார் பாம்பனகர்
திகழ வந்த
சிவஞானபூதிபெருமான் குமரகுருபரதாசச்
சமான் ரூனே.

சென்னை யிராஜாங்கத்தில் துரைத்தன பாடசாலைகட்கு
மேலவிசாரணை கர்த்தராக முன்னிருந்த,
நெல்லைவேலி-முருகேசமுதலியாரவர்களியற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்சூழு முலகிலுள மாந்தராம் பயிரிற்
கலந்துவளர் வினைக்களைகள் நீக்கிநன் னெறியி
னடைகூட ஞானகர விதைதனை யரிய
நணிகருணை யாலினிய செய்யுளாற் சொற்று
னடனமிடு மயிலேறி விளையாடு குகனை
நாடோறு முள்ளத்தின் மறவாத மெய்யன்
றடமுலவு பாண்டிநாட் டிறபாம்ப னகர்வாழ
தண்ணளிகொள் குமரகுரு தாசநா வலனே.

23237

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமி
களின் மருகரும், சமரசவேதசன்மார்க்க சித்தாந்தவித்துவான
களுள் ஒருவரும், சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிகரந்தனி யெழுத்தேயதிற் றேரும்பொருட் சத்தாஞ்
சித்தின்பெனு மூன்றும்மவை தகராலயத் தெளிவாந்
தகவொன்றுமி லாவாரியர் சூழுந்திரு மனுவாய்ச்
சொல்லுங்கதி யெழுத்தைந்தினு ளலலின்புறு மதுவே
தகவென்றருள் குருவாம்பொரு டவமாசி தானுந்
தருவைதிக சைவத்துள தனிஞானவி னாகூர்
தகராலய ரகஸ்யக்குரு நூற்றுனுரைத் தனனந்
தன்மைத்தகு குமரக்குரு தாசன்றனித் தாங்கே,

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந்நூலின் திருப்பாடல்கள் பண்ணிற் பாடவுமாம்.

உ

ஓமகுஹேசாயநமஃ

தகராலயரகசியம்.

பாயிரம்.

முன்றேன் துதி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம

பூவார்செஞ் சென்னியுடைப பங்கவருந தாபதரும
    புகழ்ந்து போற்றுந
தேவாதி யடியவருக கனுதினமு மருள்கூர்ந்து
    சிறுகொன் றிலலா
மாவாழவு நலகுகுகப பெருமானுக கொருதுணையா
    வளாமுன ஞேயை ,
நாவார வேவாழததி யிருதானன் முடிவுறுவா
    னயநது கொளவாம. (௧)

அறுமுகச் சிவபிரான் துதி.

கலிவிருத்தம.

ஏம நாயக னோர்மறை நாயகன
சேம நாயகன றேவர்க ளாயக
னுமை நாயக னாறுமு கசசிவன
பூம லாச்சரன் போற்றிப பழிசசுவாம், (௨)

தள்ளற பாலது சாதி குலங்களே
யெள்ளற பால நெறியாமையர் செய்கையே
யுள்ளற பால துறங்கவோ ரின்புநாடு
கொள்ளற் பாலது கோள்குகன் பாதமே. (௫)

ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருவமொரு நான்காகி யுருவமொரு நான்காகி
  யுறையி ரண்டு
மருவியுள வுருவருவ மொன்றாகி முத்திறமும்
  வழுத்த வொண்ணா
பெருவெளிக்கு மப்பாலா யுள்ளபொரு ளீதெனவே
  பெரிதுஞ் சேயோ
னொருவனையே புகழ்ந்தவரு ளருணகிரி சேவடிப்போ
  துளத்துள் வைப்பாம். (௬)

நூற்பெயர்

வஞ்சிவிருத்தம்.

அகமானதை யடுநல வகப்பாம்
பகவானொடு பரம்விரி பகர்வரிதாந்
தகராலய ரகசியந் தனைநுவலீ
துகமீதந்தப் பெயரொடு முலவு மரோ. (௭)

அவையடக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

தேவர் காதையைப் பாடியத் தேவரைக் கடுப்ப
மேவு வேடமிட் டாடுநாட் டையும் விரும்பிக்

கூவி னன்கென மதிப்பதற் றிதனையுறு குறைவில
பாவ லோருமுள ளுவந்துகொள வாழி பகரார். (௬)

ஆக்கியோன் ஆக்துவயம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விறலோங்கு மவுணரிருட் படல மெல்லாம்
  வீய வொரு விண்மணியா யுதித்த மாலி
னறலோங்கு வாரிவளை சேது நாப
  ணமரிரா மேசனுறை நகரின் மேற்பா
லிறலோங்கு நனிவளஞ்சேர் பாம்ப னென்று
  விளங்குமொரு பதிவசித்து வெற்றிவேற்கைத்
திறலோனுக் காளடிமைப் பட்ட வனருள்
  சோகுமர குருதாசன் றெரித்தான் மன்னோ. (௭)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சகலகலாவல்லபன் சரணம் வாழ்க.

நூல்.

மனசனுக்கியசீடன்அறிஞனுகியதருவைத்
துதித்துத் தகரவித்தையைவிளக்கி
யருள்கெனவேண்டல்.

எழுசீரகக்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சீரசி றந்துள விமய வோங்கலின்
றென்பு றத்தமிழ நாட்டி லுய
ரார்சி றந்துள மனச னென்பவன்
ஞான வாழவுறு வானகலைக்
கீரசி றந்துள வறிஞ னென்னு மொரா
கேடி தீர்த்தனைக் காண்டையா
வார்சி றந்துள தகர வித்தை தனைய
யறைதி யென்றடி பரவினன. (௧)

அறிஞன் வழிபடுகடவுளைவாழ்த்தி
விடைகொடுக்கத்தொடங்கல்.

அன்பு மீக்கொளு மனச வன்னண
மறைகு வேமென வறிஞனுந
தன்க ளிப்புமல இறையை நோக்கியென்
சரத மாயவிர் குருபரா
வின்ப மாமழை பொழியும் வானென
வென்னுண் மேவுகு கேச்சுரா
வுன்பொ ருட்டிர மோத நல்லரு
ளுதவெ னப்பணிந் தோர்துமால். (௨)

தகரவித்தை இவ்விதமென்றருளல்.

ஓல வாரண நான்கி னுங்கய
  முற்ற சாமமு ணர்த்துமச்
சீல பூரண தகர வித்தையைச்
  செப்பி லண்டபின் டங்களில்
மூல கார்ண மாயி ருக்குமம்
  முறைமை தன்னிலி ரண்டுமாங்
கோல மாகவி ளக்கி னன்னிலைக
  குடில மாமபெயா தோன்றுமே. (௩)

பிண்டத்தகரவித்தை.

பிண்ட மாமுரு விறகு மத்தியம்
  பேச வுள்ளவு ளிதயமாம்
புண்ட ரீகம லாகவு ளேயருள
  புரிப ரக்கிட முயிரு
வண்ட ருநதெரி வரிய ஞ்சுகமும
  மாய கண்டவி பேர்மமோன
முண்ட தைசசிவம் பிரம மென்றுறழ்
  வுடைய கூவலீ ரறைவரோ. (௪)

தகராலய வெளியுள் நாமவிவரம்.

பிரம மென்றவொா சிவமி ருந்தொளி
  பெருக லான்மெயைச சிவபுரம்
பிரம மாம்புர மென று மாசறு
  பேழம் போருக முள்ளதா

னரல லற்றோனிர் புவனட ரீகபு
ரமென வுளூழ்சான விஸ்ஸடையைப்
பரவு மப்புர மென்று மோதுவா
பழிப்பி லீாவறி வாளரே. (௫)

அவ்வம போருசத துன்னி லாவி
டகண்ட வம்பரம் ஞானமாத
தவ்வ லின்றதி தூய்மை யாகவே
தாவி ருத்தலி லைதைச்
செவ்வி தாயசி தம்ப ரம்பர
தேசு ழுநதக ராலய
மெவவ நூறுபொ னம்ப லஙகுக
னெந்தை யாடரங கென்னலாம். (௬)

சிதம்பரமென்றதற்கும், அம்பலமென்றதற்குங் காரணம்.

சித்தெ னும்பத ஞான மென்று
திராவி டத்தினும வருநலாற
சுத்த நித்தசி தம்ப ரஞ்சிவ
சோதி ஞானவி னென்றநல்
லத்த மேகொளு மாத ரெட்டதை
யகல்வு ருநிச மானதேவ்
நித்த னுஞ்சுக நிர்தத னம்புரி
நிலைய மம்பல மாமரோ. (௭)

பொன்னம்பலமென்றதற்குக்காரணம்.

அநத ஞானவி னருளெ னும்பனா
யாபன் டத்தினும் விபுலமாய்

நீந்தை யிலபல வண்ட கோடிக
ணிறுவி நிறகவொர் துறையுதா
யெந்த மானமு மறற பொன்மய
மென்ற சோதிசொ ரூபமாச்
சாந்த தத்தினு முளாா தாலது
தஙக வமபல மாகுமே. (அ)

கடவுட்தக் குகனென்றநாமம் வந்ததற்குக்காரணம்.

* இதய மாமலாக குகையை யேகுக
மெனப தாரிய பாடையி
லதனு ளாபசி தமபாத்துளி
யமல ஞானவின மெயயனுச
சதத முஞகுக நடன மேபுரி
தம்பி ரானையே குகனெனுகை
கதறு மாமறை யவனே யனரெரு
கடவு ளுமறி யோமரோ (சு)

குகேசனுடைய இலக்கணம்.

சூலமு நாமமுங் குறிகு ணங்களுங
குறிகளொ ளுவதி சூககமாப
புலாதன் மாறுதல வருத லேகுதல
புதுமை தொன்மையி லாததாய்

---

* இங்கு விளககுகிற குகையும் அதிலிருக்கிறகுகேசனுகிய பிரம
மும தைத்திரியோப நிஷதகிலுள்ளபடி இதில் வந்ததென்றுணரற்
பாற்று.

மலமி லாதநமூல மாயொளி
மயம தாம்ஜெ'ஒளி மயமதா
யிலகு மேசொன வினிய சிறசுக
மெஞ்ஞூறு முளளகு கேசனே. (௧0)

த்கேசனுகியபிரமந்தை வேதம்வியோம
வடிவென்றதற்தக்காரணம்.

கலிவிருத்தம

அறறமில குகேசுரன் வெளிகுளவெளி யாக
நிறறவிறை லாரண நிறைநதபிர மநதான்
குறறமில * வியோமவடி வென்றுறுதி கூறு
முறறினைய நன்மனச முன்னியுண ரிஙகே. (௧௪)

சிதாகாசம் சீவனுடையஅறிவுக்கறிவேன்றும்,
அந்தவிளைகூத்துஉயிர்க்கூத்தேன்றும் அருளல்.

ஏன்றுமில கவவெளியை யெல்லைகொளேம் பூதத்
தொன்றெனவ லிதநிட வொஞ்சருளவி ஞையநே
ரின்றுணாவி னுக்குணர்வ தாயொளிர்வ தென்றே
நன்றறிதி யஙகுவிளை நட்டமுயிர்க் கூததே (௧உ)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இன்னநிமித்த மேனல்.

சிட்டிதிதி நாசமறைப் போடருளல செபபுஞ்
சட்டவினை யைந்தினையுஞ் சந்தத வனுத்தன்
கட்டமல மறறுவகை காணவென் வாறறு
நட்டமி யிரக்கமுண்ட நட்டமது மன்றே. (௧௩)

* வியோமம் — ஆகாயம்.

சப்தாவரணவிவரமுதலியன.

பூவுதக மாரனுயிர புட்கரவி யோம
மோவலின் மகத்துவ மகாமதையெனு மோரே
ழாவரண மெய்ப்புடை யலங்குறமுவு மன்றம்
கூவியசன் மன்றிலங் குகேசனிடு வாறலை. (சச)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இத்தன்மைத்தெனல்.

அமமனே யருநதுவ்து செம்மறனக் காம்போற
றமமனே பனுகக்கிரக சத்திகளி கூரச
செம்மலிடு மாட்டம துயிரககைசவு செய்யு
மமமுறையி லோதுதொழி லாயதுநி லாவும. (சரு)

சிதம்பரநடனங்காண்க இன்னாதிகாரியோனல்.

ஆவரண மானதிரை யேழையு மகறறிய
பாவனமெயரு ஞானவரும் பாாவையுடை யார்கண்
கூவியசி தம்பர குகேசனடங காணுங
கேவலமு ளாரவிழி கெழீஇயழி யாவால. (சசு)

அளபயிலய னஙகளி லயர்ந்தபுணி யததாலு
விளக்கமிகு சறபதி விளக்குமொழி யொன்று
ளுளத்தெளி வுதித்தவ ருலபபுறமுன் ஞானத்
துளக்கமுள சிறசவையைச் சூழ்ந்துதரி சிபபார். (சஎ)

ஆனுடலி னல்லவ ருருந்தமிழ் திருக்குந்
தானமனே யுப்பரதன் சீருள வதிறசேர்
மானுடரி லுறறவுரு மாத்திர முளாரவ்
வானவ னலங்குமணி மன்றுளவெளி காண்பார். (சஅ)

சிதம்பரநடனங்காண்பா நறும்பயன்.

அச்சிவ சபாபதிமை யாமெனப் ன்ததான்
மெச்சலொடு காண்டவர் பிழறறரிய வீட்டை
நிச்சயம தாயடைத னிச்சயம லாதோ
ரொச்சமெனு வாவநிலை யெந்தவுயி ருக்கும். (௧௯)

சிதம்பரநடனங்காணு நறும்பயன்.

பூரணகு கேசனுறை பொற்பொதியை நோக்கா
ராமொனினு மொல்லைமையரு ளாளரென வேதநூ
சீரண வருபமணச் சிவகதி நல்ணு
ராரண வருட்பிரம முத்தியையு மல்லனர். (௨௦)

அண்டத்தகரவித்தை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தரிசித்திட முத்தியெ னும்பொறியார்
சமைவிப்படி யென்றுமொ ழிந்தவணங்
கரிசறறுநீ யோவது லீதுடலாங்
கடநறபெயர் கொண்டத கரவித்தை
தெரிமறமொன்று வண்டத கரவித்தைத்
தெளிவைபபகர் கின்றன மென்றுரியோன்
பரிவுறறுள நன்மன சன்முகமாம்
பதுமத்திவை நோக்கிந விறறுவனால். (௨௧)

பிரமம்பரி பூரண மாதலினாற *
பெரிதென்றனைற யண்டம தற்குளுமே
கரவம்பர மாயசி தம்பரவான்
கனையின்றுள வாகலின் முன்சொன்சம

புரமென்றுள பேர்களு மிஙஙனமே
புகலண்டம தறகுள வேஙலவிராட்
புருடன்றன தாகம தாமதிலப்
புருடன்பதி ஙளளித யசசுமமே. (௨௨)

முனமேசொன பிண்டமு றைபபடியே
மொழியண்டவ பேதசி தம்பரவா
னெனுமோாசவை தன்னினு மேழதிரையோ
டிசைவானவெ லாமுள பேருருவோன
றனதேரக வாரிச மவவிணெனுச்
சாறறுஙதெளி ருக்கர விஙதஙபத
தினையேயது வென்றெசுா செப்புமினுஙு
திகழும்பொனி ரண்மய கோசமெனும. (௨௩)

அங்கிஙகென லென்பதி லாதுஙிரம்
பததன்றெழு வார்தரி சிததுயுமா
றெங்கும்புகழ ஞானவி ஞைதவனே
யிணபஙகொள வாபீம ருஙகினிலே
துங்கஙகொளு ருபம ருபமுமே
சுடருந்திரு மேனிய னுயொளியோன
றஙகுஙதிற மனனவொ ணம்பலமுட
டாளுமெம லாவுயி ருங்கொளவே. (௨௪)

நடேசனுகியதகன்றிற மீத்தகைமத்தேஙனல்.

இயல்பாஙடன் ராசதத் தாலயனு
பெனுராசத் துளணியிர் தாமதத்தோ

டியர்வாகிய சத்துவ மும்வெளியே
போவதுள சீதர னயகத்தே
நயமாகிய சத்துவ மும்வெளியே
நாட்டாரொரு தாமத மூங்கிளர்மாச்
செயலாரர னாயொரு மூவினையுஞ்
செயதேயவை சட்கு*மே லேயுளனே. (௨௫)

மேலாயுள மெய்யரு ளேவடிவாய்
மியாந்தக ராலய மன்றிடைமா
மாலாய்வினை யாணவ மாமலமாம்
வானோதிய வோர்குறன் மேனியன்வெந்
பாலேவல வங்கிரி யூன்றியிடப
பாதாம்புய மானதை யேதூக்கிக்

* இங்ஙனம் பிரமா விஷ்ணு அரனென்ற மூவர்கட்கும் மேலே யுள்ளவன நடேசனெனற்கும், இந்நடேசனாகிய மகேசசுரன தனுக கிரகத்தாலேயே அம்மூவர்களும் ஒவ்வொருகாலத்து ஒருவரையொருவர் உற்பத்திசெய்த துண்டெனறகும் பிரமாணம் —சைவபுராணம் வாயுசங்கிதை பிரமவிட்டுணுவுற்பத்தியத்தியாயம் "மறைஞான முகத்தோ னுடையாமுன் கேட்டேங் கேட்க வகுத்தபடி—யறைவா மழியா மகேச்சுரன்ற னிடத்தி லமரு மூவர்களு—முறையே யுதித்தா ராங்கவர்கண் முன்னி யொருவர் தமையொருவர்—நெறியாற் படைக்க வேண்டுமென நிகழ்த்தற் கரிய தவம்புரிந்தார். புரியா வந்த மகேச்சுரன்றன் னருளாங் கடைந்து புகன்றவரு—ளொரிநேர் மேனி யுருத்திரனங் கிருவர் தமையும் படைத்தனனா—மருவா மலரோ னிருவரையும் படைத்தா னொருகான் மாயவனும்—பரிவா லரனை நான்முகத்தோன் றன்னை யொருகாற் படைத்தனனால்." என்றும்.

கோலாகல மாகவே தாண்டவஞ்செய்
கோனுமைபர னேருக னென்புவனே (உ௬)

சிதம்பரத்தை இன்னூர் இவ்வழித்தாய்த் தரிசிப்பாரெனல்

அஞ்சாயகி ருதந்திப் பூஙகுளவா
லதிரோகவ னுரத மாயைசதா
வெஞ்சாதும றைத்துள வாதலினு
லெசசம்புரி தானசு சீலமுடன
றுஞ்சாவிர தாதியி ழைசகுரரு
தூயதூயகு கேசனே யேபறியாா
முஞ்சாதமு துககுறை வுளளவரோ
மூடாவிழி யாலறி வாரறியே. (உ௭)

சிதமாகிய வன்டநன் மன்றமதைத்
தெளிவாகவே கண்ணுற வெமபெருமா
னிதமாகிய பேரரு ளாலுடலா
மிதயாம்பர னோக்கம் தாமுகுர
மதையேபெற வேண்டுமெ னுநதுணிபே
யறையுநதிரு வாரண மாகமநீ
யுநியாநெறி வேறல் வேறலவென்
றொளியாதுமொ ழிந்தது மன்னணமே. (உ௮)

கண்ணுனதி லாதவன் வெள்ளிடையைக
காணுனது மானவி ராட்டுருவோன்
றிண்ணரித யாம்பர மன்றமதைத்
தம்வாளித யாம்பர மன்றினையே

யுண்ணுடை நேரொளி தானடையா
ரோபோதுமெய் யாயறி யாரறிவாம்
விநாயக மாயவி ரெம்பெருமான்
வீராவரு ளாலதை யேயறியே. (௨௯)

அண்டபிண்டவடக்கரகசியம்.

இதேரோமையி லண்டதது ளேபிண்டமு
மெண்ணார்பிண்டத துளளிறை யண்டமுமா
பெருநாளினு முண்டிவி ராசியதனை
யேநீயறி தறகுநடேசனையென்
மனனுகிரு பாகர வானவனே
மாதேவகு கேசப ராபரனே
தன்னேரிலி யேபடி யாநலனே
தாதாவடி யென்றுதொ ழாய்தினமே. (௩௦)

பொன்னம்பலத்தைப்புகலா நூலும், ஏனையவும்இன்னவையா மெனல்.

கலிவிருத்தம்.

இச்சவை யைக்குறி யாநூ லிலழநூன்
மச்சறு தண்டா மணாநூன் மயிரா நூ
னச்சுளர் நசசி லெண்டா டியநூல்
பச்சிலை வாழைப் பலநூ லெனவாம். (௩௧)

திருத்தனை யுள்கிநீர்சொரி யாக்கண்
குருட்டழி கண்ணிழி கண்மகள் கொங்கைக்

கருக்கணி டுக்கண கக்கண் மபிாககண்
பெருகரு *நுகுக்கண் பிறழ்தழைக் கண்ணே (ருஉ)

பொனனைவையைப்புக ழாவாய புழுவாய்
சனனியா காயக கருவா யெருவாய
யனலனளி நீபாய மடைவாய் குடவாய
வன்னுளே நாயபேய வருவா யெனவாம் (ருரு)

தாண்டவனைககரு தாதுள சிரதை
மாண்டலின மாடடை மரதை யகரதை
க ளைடகு வேழை ழகொள கரதைகொள சரதை
நீண்டுள நிரதை யரரதை யுடரதை. (ருச)

நடேசனைநீந்தநோன்மைமுதலியனபயனின்றெனல்.

அண்டமன் ருய வரும்பொதி யுள்ளும்
பிண்டமன் ருய பெரும்பொதி யுள்ளுங்
கண்டவா துன்பு கடிநதுய வாடுஞ்
சண்டனை நீதத தவங்களு முமபோ. (ரு)

கரிசறு நூலபல கற்கினு மப்போற
றிரிபற வேசொ றிடம்பெறி னுஙகார்
சொரியுறை போறகவி சொறறினும் வெஙநோ
யரிகுக ஊைப்பர வாதே லவமே. (ருசு)

பூவலஞ் செய்யினும் பூவுத கங்கொண்
டாவலொ டேபூ சிக்கினு மசபா

* நுங்கு என்றது நுகுவென்றிடைகுறைந்துநின்றது.

மாவல மந்திர மோதினு மன்றார்
தேவனை முன்னு தேலப லமரோ. (௬எ)

தூயத னீரிடை தோயினு மங்ங
னுயடிஃ றன மளிபபினு மனபோ
டேயுமா னோன்மை யினழபபினு ஞானு
காயம தைக்குறு காதேல வறிதே. (௬அ)

இடடிய னந்த மிழைக்கினும் பளளி
கட்டினு மானமில கறபம துண்டோர்
திட்டம தாமெய் திருதகினு மோவா
நட்டனையுளளு ணனுதேல வறிதே. (௬சு)

மெய்யைவெ றுதது விரததி யடைநது
கையைவி ரிதகொரு கட்டைய தனன
ஐயடா கானி லிருப்பினு மன்று
டையனை நாடியு ஞதே லவமே. (௭0)

நடேசனையறிந்துய்யுமார்க்கமேப்படியென்ற
வினவுக்குவிடை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றறினு னேநிடலு மேதமினன் மானச
னிதர்தரவு ணர்ந்துசிதவான்
மனமுழிந டம்புரிப ரம்பொருளி ருந்தநிலே
மாண்பினையு ணர்த்தியதுபோ
ஞன்றறிவி லங்குமரு ளாளவினி யந்நட
நடேசனைய றிந்துமதிபோற

சென்றுவரல்போயொளிரொழுஙகையரளொன்னவது
செப்புமிறை செபபமுடனுல. (சக)

பாதகமொ ரைந்தையு நணுதுகுரு லிங்கமதி
பத்தரது பததிதனினின்
றேதமுடை பேடணையொர் மூன்றெடுற வென்பது
மிகந்தபுற நீப்பையணவி
வாதைதரு நானெனுமவ லாணவமு மென்னதெனு
மாயையுநா னலலவனெனும்
பேதமுள கன்மமுமட ஙகவுள வுடடுறவு
பேணிலருண் மன்றடையலாம. (சஉ)

* உட்டுறவு தத்துவசி ரோதனம தாமங
ஞெடுஙகுசிறா கண்டமனமாரு
சட்டகமில வாயுவொட தறகுரிய போதவெளி
தன்னையும டக்குமுறைகே
ணட்டவிறை நட்டமிடு சத்தியினி னைபன்பையொரு
நாட்டமுடன் வைக்கிலவணின
றெட்டியெழு மானசமெ ழாதயரு மவ்வுழி
யிருநதமன விஞ்ஞெரியுமால. (சந)

அந்தவிண டங்கவெனி னன்கருளி னிமறையி
லாமஙன முன்னையறிவா
யிந்தவித மென்றுனறி விற்கறிவு செய்தவரு
ளென்றதையு மம்பரறிவாய்

*இத்துறவுவிவரத்தை,இந்நூலாசிரியருளிய பரிபூரணானந்தபோதமெனுநூலிற்றுறவுறவிளக்கத்திற் றெள்ளிதா யறியற்பாற்று.

சிந்தைசிறி துஞசலன மறறபரை யோகது
திளைக்குமதன் மேலதுவிடுத
துநதுநிலை யிறகருணை யானபரை போகம
தொழிநததுசு காதீதமே. (சச)

அசசுகவ தீதநிலை யானதுசி தம்பரசி
தாகாச தெயவமதையே
* மசசறுவி யோமமத ணிறபவன மொன்றுவது
மானவொரு மையிருமையு
மிசசையுமு ணாக்கவிசை யாவணம ளாவிடுதல
வீடென்னவி சைப்பர்முதியோா
நிசசயம தாகவிது சாமமொடு வாதுள
நிகழததமல வததுவிதமே. (சரு)

தகராலயதாரணையே சிரேஷ்டமெனல்.

மூக்குநுதி நாபிநுதன் மூத்திகள முச்சியடி
மூலமதி ஞட்டிமனதை,
யூக்கமொடு நிறகவென வோதுமுனை றமிககென
வுரைப்பினுமு னக்கிவணறை
யாக்கைநடு வாயுளபிண் டததலசி தாகாச
மான்துவே முக்கியமெனத்

---

* இப்பாட்டில் வெளியாகிற முத்தி நிச்சையத்தை இந்நூலாசிரியரருளிய குமரகுருதாசபாடல், திருவலங்கற்றிரட்டு, பரிபூரணாநந்த போதம், சிவஞானதேசிகம் ஏ-வது வியாசம் இவைகளில் வெளிவாயறியலாம்.

தூக்கியறி யாதொருவ னானெனவே சுட்டுநிலை
தொக்கிலதை யன்றியிலையால். (௪௬)

சொறறதல மூன்னுயன துககிடன தாயரிய
சுதததக ராலயமதாக்
குறறமறு சநதிநடை நட்டமலி காளிநடை
கூறருச தாநடையெனும்
வெறறிநட மூன்றையுமி ழைததருக ளுடல்புரி
மேதையவை யாயிலகலா
னுறறவொரு நாட்டமிட வததலமு ரிதமெனை
வுரைததவுரை கட்டுரையரோ. (௪௭)

புலியூர் இன்னதுதானெனல்.

பூருநடு வைககொடுவ ரிசசரணன் வநதனைசெய்
புலியூரா னெப்புகலரும
பெருளசி தம்பரம தெனறுசில ரோடுறுதி
பேசுமது பாவனையிறை
சீருடைய வததலமெ னபபறைவ தன்றறை
சிறநதமறை சொறறதிலைநா
மாருடன றைந்தவக யேபுலியி னூரெனை
வதிர்த்தவறை சததியமரோ. (௪௮)

ஆரணத்தினுமாகமத்தினுஞ்சொன்னமுடிபு ஒன்றேயெனல்.

சிறபரசி தாகாச் முததியடை மார்க்கமொரு
திர்வையற வேபலமுறை
பறபலவி சைத்திடினு நறபரன்வி தித்தமறை
பன்னுவண*மாழையதனை

* மாழை = அஞ்ஞானம்.

யொற்கமுற வுள்ளவொர கநதையினை யாகம
முறைத்தபடி போதமதனை
யறபமுமி லாதறவ டககன்முடி வென்பதிலோ
ஞாயமிலை யையமிலையே. (சக)

உதயமுமொடுக்கமும் இந்தவிடமே அது
எங்குமுள்ள சிதம்பரமாமெனல்.

போதமல தாஙகார மென்றெழ நின்றவொர
புலம்புருட னின்றதலமே
யாதலின டஙகுமிட னஙகனமி லாதுபுற
ஞவதிலை யாதவிதயச
சூதுமல ரின்வெளிசி தம்பரம தாயிடை
சொலாவணங் றைநதொளிர்தலால
யுரதொருத லஞசொலினு மஙகுமது வாகுமஃ
துலிதய மேநிலயமே. (௩0)

சிதம்பரத்தையடைவேண்டியவோழுங்கு
இவ்விதமென்றநனல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

போதப் பொறிவெளி மறையிற குகனுள
பொதிமையத திரையிடு திரைபேழு
நாதத் துடன்விடு மலகிர்த் தியாஙட
நஞ்ஞுகா வருணட மதுகாணும்
வாதப் படுபல சமயக் குழுவுரு
மறையா வெறுவெளி பொதுவேபோற்

கோதற் றுளவொரு கனகப் பொதுவெளி
குறுகிற பெருவெளி மயமேயாம். (ருக)

சுததப பிரமபு ரததிற குகனொரு
சொரூபா கரமது வுளதாகச
சிதத்த துழிமுனி னைத்துக குருவுட
றிகழும் படியொரு நனிபாவித
தததற குரியவெ ழுதவைப் பரவியு
ளலையா வணமனி யதன்மேலே
நிததப பெருவெளி பொறசிற பரவொளி
நிகழூ தரமென வவனைமுன்னே. (ருஉ)

இந்நெறி விஷயப்பிரியர்கட் கமைவதரிதெனல்.

சலனப படுநினை வொழியிற பரவெளி
தனையுற றிடுபர நினைவான
துலைவற மெழுமது தனைனிற றெனவரு
ளுதவித திறலகொடு நனிகாணு
மலமற றுளவரு னையுமிற றெனவகன்
முருவிப பெருவெளி தனைமேவுஞ்
சொலுமித தகைநெறி விடயத தலைவுறு
துருசர்க் கமைவது மரிதாமால. (ருந)

அநுபூதியடைவுதற்கு இருக்கிற மனமேபோதுமெனல்.

மனதிற கரியது பிரமப் பொருளென
மறைநூ றியதுர முளதேனு

நனவுற் றறிவிழி தனையுற நறிவதி
னலனுந் தெகிழ்வுள *விழியாடி
தனையுற றறிகுவ தெனநற றிருவரு
டனையே பெறமன மதுபோலும்
பினைப் பரநினை வதையுற றருளொடு
பிரிவற றுளநிலை பெறலாமால. (௫௪)

உருவமனத்துக்கும், அருவமனத்துக்கும்
உரித்தின்னதெனல்.

விடயக் கறைமன முருவப் பொருளுணா
விழியைக் கொடுதெரி யுருவாகுங
கடமுற றுளதிரு வுருவைக் கருதுதல
கடனக் கறைமன முளகாறு
மடைநற பரமன மருவப் பொருளுண
ரருளைக் கொடுதெரி யருவாகு
மடமற் றொளிர்பெரு வெளியைக் கருதுத
லறையப் பரமன வியல்பாமே. (௫௫)

மனத்தின்றிறம் இத்தகைமைத்தெனல்.

உருவந் தெரிமன முருவந் தொழுபல
னுறவே யதுபர மனமாகுங
கருதிந் தமனசை யலதிந் தமனுல
கதிலே யுரியவ ரெவராவர்
மருளென் றெழுநசை தனினின் றிடிலது
வலியார் பனிகதுனி கனையியு

* விழியாடி — கண்ணாடி.

யருளென் றெழுநசை தனினை றிடிலத்
வழியா நலமுழு மையுமீயும். (௫௬)

மனமே சனனமு மனமே மரணமு
மனமே யுலகுமன் மையுமாகும்
மனமே யபலமு மனமே சபலமு
மனமே மதியொடு விதியாகும்
மனமே சமலமு மனமே நிமலமு
மனமே வளியொடு வெளியாகும
மனமே சிறுமையு மனமே பெருமையு
மனமே யிருமையு மொருமையுமே. (௫௭)

அந்தர்முகத்தில் தகராலயத்திற் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றருளல்.

இருளின றிறமற வருமந் திரகுரு
வெனுமோர நிருமல பதிதானே
யருளென் றவுருவ முளதுங் குகனென
வநுமா னமதற முணரோரு
கருதும் படிசொன நிலையின் புடையவுன
கழலே யனவர தமுநாடுங்
தெருளொன் றினைமுன மடையின் சொனபடி
திறமா கியநிலை பெறுவாயால. (௫௮)

பகிர்முகத்திலும் அந்தர்முகத்திலும் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றருளல்.

இனமும் பகிர்முக மதிலுந் தெரியுரு
வெனதையுங் குருவடி வதுவாக

மனனஞ் செயுரிய மனமொன றியபினர்
மகியில் புலமூல சடரூபக்
கனமென் பவைகளை யருவென் றுணாவுறு
கமைம் பணிநிறை விபுவாய
வுனரும் பெருவெளி யிதுவென் றுணியதி
லுனையுங கனையருண் மயமாவாய. (ருகூ)

இந்த அதிசுலபமான முத்திமார்க்கத்தை ஜீவர்கள் பாவத்தால்
விடுத்து வேறுவழியி லலைவார்களெனல்.

ஒலலைப பசுவருள புலலற குளநெறி
யுகமீ தளவில வுளவேனு
மெலலைக் கருவிக ளுளளுக குளபர
விதுவே யதிசுல பமதாகுஞ்
சொலலற கரியவொா சொலலைப பெறுமொரு
சுகமா கியகரக் குறிகாணிங்
கலலற பமபவர் தொல்லைங் கோடுமற
மதனு லிறைதவிடுத தலைவர்ால. (சுய)

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமெனு மூன்றையுங் குறித்த
வினவுக்குவிடை.

கலிநிலைத்துறை.

என்று தேசிக னியம்பலு மேசகன் மனசன்
மன்று ஞானமன் றுர்கூறி யின்றெனை வழுதநில
சென்று நீர்படிந் தாலயந் தொழுவது சிவமென்
றன்று மாதவ ரதிர்த்தநெற் றனைகென வீறைவான். (சுக)

ஆசி லாச்சிவ புண்ணிய வண்ணவி ளுலோர்
மாசி லாச்சிவ ஞானமுன் டாமதை மன்மே
ரசா பாலருன் மூர்த்தியுந் தீர்த்தமுந் தலமு
மீச ளுணையி லேதர வுளளன வென்றும். (௬௨)

காமி யாத்ததமாக் கருதுவர்க் கவைசுவர்க காது
பூமி மீதனு போகமு துதவுமஞ் ஞான
பூமி நீங்குபு சிதம்பர சிவததினைப புணர்ற
சேமி குந்துனு பவாக்கருட குரவனே யியும. (௬௩)

அந்த வாரியி னளககரின் யானிட ளுகை
வந்து கூடினுங் கூடும லர்தருன் மனறுட்
குந்தி யாடிறை மனுவெனும வடிவினைக சொன்டே
பந்த மாபெதி ரெய்தினு மெய்துமிப பாரில. (௬௪)

போத பூமிக ளாந்துறக கங்களின் போகந
தேக நேரவ ழிந்தெழு தன்மைமையச் சிவனு
மேக நாயக ளுெடுகலந திடுமய னிறவா
தாக லாலதற குரியமெய்ஞ் ஞானமே யறிசீழ். (௬௫)

மூர்த்தி யாதியொா மூன்றினு மாயநல் வினையாற
சாதத ரஞ்சொன சாயுச்ய மேதெனிற *ரனையில
காத்தி ரஙகளி லம்முறை யிழைத்துள கதழ்வர்
னீதத வாரிய னினிககிடைப் பானெனு நிலையே. (௬௬)

அபர ஞானம தாகுமம் மூவகை யாலே
யபர மாம்பத மோக்கமென் றுருதிற மாசா

* தனை = தளவு.

னடைய மாயருளாற்புரிபர ஞானம தாலே
யுபயந் தீரபர போகமென் றெருதிற முணரே. (சுஎ)

சரியைக் காதியிறை மூர்த்தியிற் றன்மறைந் தருளுங்
கிரியைக் கித்தன் மதனதின் பொறியெனக் கிளம்பு
முரிய யோகத்திற காகத்தி திடுதர முற்று
மரிய ஞானம தறகுமுன் வறசல மனவாம். (சுஅ)

தாசமார்க்கமும் புத்திர மார்க்கமுஞ் சகமும்
பாசத தாறபினும் பிறந்திடு பதமுத்திக குறிததால
பாச நீததசன மாககமிப் படிமிசை பிறவா
தீசனேடிணை பரமுத்தி யென்பதற குறிததால. (சுகூ)

மொழிந்த மூர்த்தியொ டாமொரு மூன்றிறை கலுடங
கழிநது போமத ஞறகதி யாமெனக் கழறின்
கழிந்த தீங்களைங காரியங காரணங் கழியா
தழிநது தோன்றிருரு மதியையற றதையறி வாயால. (எ0)

ஞானமன்றிச் சன்மார்க்கமில்லை, அதனல்

ஞானமே பெரிதெனல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கா ரியமோய்ந் திடவே யவஞ
  ரஞர்போம் பினும்வீழ் கதிவா தையறுரு
சொக்கார் பவணம் வருங்கா ரணமாந
  துருசென் றனுகின் றுறுசன் மவுடறு
புக்கா வணமே புரியும் புரியாப்
  புகறு ணருண்ஞா ன்மதாப் பதனுற .

பிக்கே துமிலா விபுவா மறிவே
 பெரிதென் றறிவாய் பிழையேன் றிதியே. (எக)

பஞ்சமாபாதகவிவரம்.

எனலும் பொறைசேர் மனசன பெருவாழ்
 விறையே முனரோ சொனமா பவமைந
தெனையென் றிடலும் பெருமா னருளவா
 னிகழபொய் கொலைகா மநரு களவென
பனவென் றறிபொய பகிற பலநாள
 பணிவர துளமா தவமுந தொலையு
✱மினன்மைந் தனின்வெரு சினமுங குவவா
 யெழுமிவ வுலகும் பழிகூ றுமரோ. (எஉ)
கொலையென் பதுகே ளுடலென றகடங
 கொளுமா வியினங களிலே யெதையுந
தொலையும் படிசெய வதுதா னிதுசெய
 சுகிர்தங களெனும் விறகோ திகளை
யுலையும் படிசெய கனலா மழல்வா
 யுறுதுன் பமதா முணவென் றுயிர்சொல
புலையன் புலையுண் பவருஞ் சொனவா
 புகுவார் நரகம் புதரா யினுமே. (எங)
காமம் பரதா ரசயோ கமிதன்
 கலுடம் பெரிதிற பெரிதீ தறவோர்

✱ இனன்மைந்தனெனபது. சூரியனுடைய புத்திரன். இவவ னம, சஞ்ஞாவெனனுஞ சூரியனுககும், சஞ்ஞிகையெனனும் அவன மனைவிக்கும் பிறந்த யமன எனறும.

தாமுந் தமோ றிடவுன் னுழையுந்
    தரமே யுளவிம் மகிமா னுடையா
ரிமம் புகினுந் தொடர்பீ டிளமா
    விகலும் பணையுந் துரும்பாய் மெலிதற
கேமந் திரமொன் றிடுமெவ லுநனை
    பிறையோ னெனநா தொழுவேன் டிமரோ. (எச)

இதுபொன் றிடின்மற றெவையுங் கழியு
    மிதுநிள றிடினமற றெவையுங் குழுமும்
மதுரந் தரலபோ னிரயந தருமோா
    மனுடன் புனடவென் ணெயிலூ சிபுகும்
விதியன னறுழைந திடுமைம் புலனும்
    விலகா வினைசெய தரசா யுலவும்
மதிதங் கியுளா ரிதைவென் றுயவே
    மதியந தணிறசத துவலூ னுகாவார். (எரு)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

நறுவென்னுங கள்ளருந்த னலங்குலமுந தாமவித்து
    நரகு நலகும்
பெருவின்னல் பெறபினரும் பொறியிகந்த பேயாகிப
    பிறழச செய்யு
மறுதித்தை யுளர்கலைதேர் பண்டிதரா யற்புதராய்
    வயங்கி னுஞ-
முறாமுத்தி மேதையுளா ரிவர்வதனை மதைச்சிறந்து
    முற்று நோக்கார், (எசு)

களவெனுமோர் வன்சனிதான் பற்றுமெனிற் சோதிடநூற
கழறு நிறகு
மளவையொரு பதினொந்திற பாதியல வனந்தமான்
டங்கு மிங்குஞ்
சுளகிலுழ ருணியமற நிழன்றலையத துணிதந்து
சுக்மோன் றிலலாத
தளாவுடையாா தலைக்குமக வாயுதிகக வேலிதிக்குங்
தரணி மீதே (எஎ)

மாபாதகமைந்தனுள்காமம்பொய் யென்னு
மிரண்டும் அதிவலிதேன்னல்.

சொறறவைந்து பாவமுமெப பாதகததுங் தலையர்குரு
சொனவோ னாங்கிற
றெறறுளவை காமம்பொய் யென்னுமிரண் டாமிவையே
சகமாய நிறகும்
பெறறிதனை யீண்டறிந்தியிவைநீங்கின் மறைவிலலைப
பிழையு மிலலை
நறறவமுரு சிததிக்கு ஞானநெறி கைக்கூடு
நலன்மிக குள்ளாய. (எஅ)

குகேசவழிபாட்டைச் சீடன்விரும்பக்
குருவுவந்தருளல்.

என்றறிஞ ஞைங்குரவ ஞேதிடலுங் தெளிதோாாத
மனச னெந்தா
யுன்றகவாற றகரவிததை முதலாய சாதமெலா
மொருங்கேயோர்ந்தேன

மன்றினிடம் புரிகுகனே நான்வழிபா டதுசெய்யு
மாகாச மென்ப
தொன்றையினி யருளெனலு மவனறிஞ னுளனவந்தி
த்துரைக்க லுற்றான. (எசு)

ஆவிடைலிங்கமென்ப தித்தன்மைத்தெனல்

அக்குகனன் னட்டனசெய ஞான்வெளி யலாதானே
யருளென் றோதுஞ
சக்கரவட் டாகார பீடமெனு மாவிடையாத
தயங்கா நிறகுஞ்
சொக்கமுள சிதாகாச மேகோளா காரலிங்க
சொரூப மாகி
யெக்கணுமா நிறைந்ததனி னிறகுமிது வேசைவ
லிங்க மாதோ. (அ௦)

கலிவிருத்தம்.

இந்த லிங்கமே யெம்பெரு மான்சுடா
சொந்த லிங்கஞ சுயஞ்சோதி லிங்கமாப
பந்தம் வீட்டு பராபர லிங்கமீ
சிந்தை செய்யுஞ் சிதம்பர லிங்கமே. (அக)

ஆதி யாமு னறிதியா யுள்ளவிச்
சோதி லிங்கச் சுயம்புவே நாந்தொழுங்
ஜோதி னன்னர்க் குகேச னவன்பெய
ரோதி லோஞ்சுப்ர மண்யமென் றோதுமே. (அ௨)

சுப்பிரமணியநாமார்த்த மிவ்விதமென்றநனல்.

சுவவெ னபபகா சுத்தம தாகுமோ
ரவவி யததவுத தாம்பிர மததினின
றெவவ மாமின்னு லேணிய மென்பதீ
தொவவுங கிாசுப்ர மண்யமென் றோதியால் (அ௩)

புத்திரப்பெயர் விளக்கல்

அதது வாக்களோ * ராறையு நீததவோா
சுதத வததுவிற றேன்றலி னுலதைப
புததி ரபபெயா பூண்ட பிரானெனுப
பததா யாரும் பழிச்சிடு வாரரோ. (அச)

இன்ன வாமினி ருமபொருட கேயினும்
பன்னு வாாமுரு கன்சிவ பாலனென
றென்னை யாளவ னேண்வலி யின்விறன்
மின்னும் பெறறி விளக்குங குமாரபயோ (அரு)

குமாரநாமார்த்த மின்னதென்றநளல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

கூவ்வெனுங் குற்சித மாயையைக்
கொன்றருள செய்யவன் மாரனென்
றுவ்வுறு மத்தம தாமவை
யொன்றுறு வற்கிகு மாரனென்

---

* மீந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னத்துவா, புவனத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவசுத்துவா.

றுயவுள் நாவிலெ ழும்படிக்
குள்ளது சாந்த நன்னிலைப
பவவமெனுங்கும ராவெனப
பன்னுவா பாசறை பாறுமே. (அசு)

சச்சிதாநந்தபதத்திற் சிவம்சத்சுப்பிரமண்யமென்ற
மூன்றிலக்கணமுளவென்றுணர்த்தல்

பொருளுள சத்துநி ரந்தரம்
பொருவற வதனைய ணைந்தவி
ரருளுள சித்துநி ரம்பிடு
மதிகம தாபெனு மின்பமு
மொருமுக முற்றசொ லின்கண்முன்
னுளதுசி வப்பொரு * ளுத்திபிற
திருவுள சத்தி † லந்தரந்
திகழுவது சுப்பிர மண்யமே (அஎ)

ஆநந்தமே பிரமமென்றசுருதிப்படி
அதுசுப்பிரமணியமெனல்.

பூரண சுகவதி யின்பமே
பூரண பிரமம தென்றறை
யாரண நுவல்வண மின்சுக
மாமொரு முருகைய னென்றுணர்
காரண முதல்வன வன்றெறி
காரண மிலையறை காய்சொன
தாரண திரிவித மென்பது
சாரடி நடுமுடி போன்றுள. (அஅ)

---

* உத்தி=நாடு. † அந்தரம்=நடைசி.

திரீயத்துவம்பதக்கப்படாததென்றும்,ஆநந்தபிரம்மமே
சுவானுபூதிப்பொருளென்றும்அருளல்.

மூவகை யென்றுமொ ழிநதது
மூவக லங்கன நீளமென்
ருவது றழுநதுபி றங்கிடு
மாகலி ருனென்றன நின்றிடுங்
கூவிய மைநதன கர்நதைவெல
கூடலெ னுஞுசுக நநதலி
லெவரு மினபவ ரும்பொரு
ளீதல தொன்றிலை யெனறுணா (௮௯)

மறைந்துநிறைந்தபொருள்சிவமென்றுஞ், சுவானுபூதிப்
பொருள்முருகனென்று முணர்த்தல்

யாதொரு சீவன ரும்பர
ஞானமி லாமலி ருஞுசக
வாதர மாயையி னினற*கொன
ுடவெொ ஞுதும றைநதுள
தேதகை யாசிவ மெனபூதி
யாதொரு சீவன றிநதகொன்
கோதற வேதனுட கண்டதெங
கோன்முரு கேசுர னென்றுணா. (௯0)

நிஷ்களமுருகனைத்தரிசியாதஞானிகளில்லை, அவனோடு
கலப்பதேமுத்தியென்றுணர்த்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

சருவபூரணசி தம்ப ரததினருள
சூல்கு கேசனெனு முருகனைக்

*கொன=காலம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
..V. S. IYER LIBRARY
MADRAS-90

கருதி யேதரிசி யாமெய்ஞ் ஞானிகளுங
கால மூன்றிலுமுண் டோவிலே
யருவ முஞ்சொலவொ ணாவ தீதபர
மாய சங்கவிரி வாயவம
முருவ னோடுகலந் துய்வ தேபரம
முத்தி யென்றவொரு சித்தியே (௩௧)

அம்முநகனைக்கூடுகின்றஐக்கியமுத்திக்கான
நாமவிவரம்.

ஆகம் வாகுமன மென்ற மூன்றுமசை
யாசசு வானுபவ வத்துவாம்
மேக வேமதக ரால யக்குகனை
யெய்து முத்தியையெ பரசிவ
போக வைக்கியமி லிங்க மென்றவொரு
பொருளி லைக்கியம கோசர
* மாக வைக்கியம யான சோதியெனும
வாளி லைக்கியம தென்பதே. (௩௨)

(இங்கருளியது ஞானமசானமாகியதகராகாசமென்னுஞ் சிதம்பர
நாயகனான தகப்பிரமத்தினுடையநிஷ்களநிலையெனல்.

பசுவைப் பந்தமது பண்ணு மாயையெனும்
பாச தத்துவம னைத்தையு
மசல ஞானவெரி யாலெ ரிக்கும்வண,
மாம்ப ரம்பரசி தம்பரப்

*மாகம்=ஆகாசம். இவ்வனம் அதுசிதாகாசமென்றும.

பசுப திபபெயரி லஙகு ஞானசுக
பானு வானகுகப பிரமதகதினை
சுசிசி றந்தநிலை யீண்ட திரதததினிச
சொலலு துஞகளா நிலையையே (௩௩)

முருகனுடையசகளநிலையித்தன்மைத்தென்றநள்ல்.

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

சிட்டி யாதிவினை யைநது ஞறறுமருள
சோசெம் மாமுகமொ ணைநதுடன
றட்டின் ஞானசிவ சததி மாமுகமுஞ
சார வாறுமுக வுருவமாய
மட்டி லிநதர திசை யாறி நானகுடனு
மனறு மம்பரமு மதமுமாச
சுட்டு மாறுதிசை நோகக மாகநிமி
துயய னேமுருக மெயயனே (௩௪)

நறிய பூகயிலை யரிய மேருகயி
லாய மன்னுபிர மகண்டமாம
பொறிக ளுககுபரி யாம்வி ணிறறுணிநெசய
பொறபி ராஙிருத கயிலைமே
னெறிசெ யுஞசிவச தாசி வறகறிவி
னோமை சொறறவனும் வாமிமை
மறைவி லாதவத னமதொன் ருயணவி
வநத தெயவதமு முருகனே. (௩௫)

அருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருததம.

இருநில மிசைநல மகிழ்வுறு மனையற
மெனுமொரு நெறிநிமிர்வான்

முருகுறு கிரியையின் மகளகுற மகள்வல
 முகமதி லமாவுறவும்
பொருபுலன் விலகிமெய் யறிவுட னடியவா
 புகுமரு ணெறிகிமிாவா
னருளுடை யறிவெனு மொருசுர மகளிட
 மமரவு மவனுளனல. (கூசு)

திரிகுண முதலென வுளவொரு பிரகிரு
 திமுருக னிவாகவிரம்
பரிவுள திருவரு ளறிவயி லெனுமொரு
 படையவ னுடையபகுணம்
பெரிய கருணைநிறை வவனொரு *பெயரறு
 பிரணவ மனுநுவலின்
கரிசறு பொறிவிரி யறிவுட னொருசிவ
 கதிவரு மெனவுமுணா. (கூஎ)

ரு சீடனுக்கனுக்கிரகஞ் செய்தருளல்.

சொலியபரம்பர னருளுற முன்சொன
 துகளில வரம்படைவே
செலவவன் மந்திர மருளின மன்பொடு
 திரிபற நின்றறிவா
னல்துதி வந்தனை புரியமை யந்தல்
 நசையற வெங்கணுமாய்

* இதன் உண்மையைப் பரிபூரணனந்தபோததநின துாவறவி லக்கம் கூடு - வது செய்யுளிற் குகேசனுடைய நாமமனுவெனற குறி பபாலுணர்க.

நிலவுசி தம்பர மதையடை யென்றிறை
நிசவுமா தநதனனே: (௯௯)

சீடன்செயயுஞ
சதுணஸ்தோத்திரம்.

நன்றென மைந்தனு வநதுப ரிந்தர
நந்தன கநதகுகா
மனறமி குஙகுழ லஞுசுர குஞுசர
மஙகைகம ணாநதமனு
வெனறன ரும்பர சஙகர புஙகவ
வெஙகுநி றைநதவனு
யினமென் ரநதையோ டுஙகுவ ளைமபுரி
யெனறுப ணிநதனனே (௯௯)

மாபல தேவர்க டேவம னேலய
வாழ்வுடை யாமுதலவா
நீபந ருவணி மாபட ளுரத
நீதிப ராகுமரா
பாபவி நாசந டேசகு கேசுர
பாலவி லோசனமா
தாபமு னேனுனே யேகதி யாயடை
சாபுள ளுஞதிபால, (௧00)

கலிநிலைத்துறை.

சேலன கோவார் வேலன வாகார் சிவைசேயா
மாலன மாலா ரோதிமொய் தீயா மகனேயா
மூலப ரொசா சீலந டேசா முருகேசா
சாலவி ஞேதா வாளுடை யாதா டரவநவா, (௧0௧)

சூரச மாரா வாரக ராவார் சுகராயா
நாரசு ரோசா வீரகு மாரா நடராயா

ஈரவி ராமா மாமா யாயே சிடரோருத்
தாரவி சாகா கிவா காவா சகமீதே (கOஉ)

பீடாா நாலவே தாதி தாசோ பிதசோதீ
தாடா தாடா தாதா வேயா ளெனவாடாா
கூடா வாழவா வாடா நாடா குகதேவா
ஏடா வாடா வீடே வோநா மெனவர்டே. (கOங)

சீடன்செய்யும்

நிர்க்குண ஸ்தோத்திரம்.

கலிவிருத்தம்.

நாதநி லேக்குபா வுளக ணலங்களாமெய்ப
போதறிவ ளிககுண னடைகள பொருநதவிடும்
பாதமெ னககருண் முனைவா பணிநதறியென்
பேதம றுததிட வுரிய பெருஙகுகனே. (கOச)

உயிரொடு சிததுந வுடலு மொருஙகுறநின்
றயாபர நிட்டையி லொளிரு முரும்பொருளே
செயிரறு சிறகக னமிசை திருநதுநடங
கயவுற நிததலு மிடுகு கவநதருளே. (கOரு)

தேனினு மின்புறு மினிமை சிறந்துளவுன்
பானினை கின்றவென பணிகள பறநதறநுன்
கோனுனுள வந்தன் னெனவுட குளிர்ந்தருள்செய்
ஞானந டமபுரி குகவெ னலம்பரமே. (கOசு)

மூடம லஞ்சிக வறிவு முதிர்ந்திடவெவ்
னோடீண யன்பர்க ணோறிவை யுவந்தருளுஞ்
சேடிய ரொன்குக தகர சிதம்பரமாம்
வீடெனு மம்பர வெளியில் விளங்கொளியே. (கOஎ)

சீடன் சுவானுபூதியடைதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இனவாவுன் ணனிதாண்ட மனச னன்று
யிறைஞ்சிட்டூந திருவருளாற சலன மிலலா
மனவடகக மதுகூடிக குகனைக காணு
மகிழவெயதி மனசனெனும் பெயாபோ யாணாக
கனவறிரு ஞதததனது குருவைக கணடான
களிகூாநது தீகால யதனைக் காண்ட
வெனதரிய வனபவென்றே டிருகதி யெனறு
விறைபவனு மாஙகணைததின பெயதி னுனே (கOஅ)

வாழ்த்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம

அருமறை யொடுகக மாகி யாகமத திற தாகி
நிருமல சரத மாகி நிததியா நநத மாகிப
பெருவெளி மயமா யுளளுட பிறங்கிய ரகசி யதனைக
கருதுநாக கருளு மநதக கடவுளை நாளும் வாழக. (கOகூ)

தையலா சதுாததா நீசா தாபதா சுரரோ றேருள
வைதிகசித தாநத சைவ மாாககன் னிலை மாது
கைசவங கடநது நினற சனகமன றடியாா வாழக
மெயபுக லிநத நூலை விரிததவா கேடடோா வாழக (கசO)

ஆக பாயிரமுட்பட திருப்பாட்டு - ககஎ.

தகராலயரகசிய முற்றிறறு.

—o—

குமரகுருகோமான் திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகனசகாப்தம் க௮ககூ-ல் துர்முகி௵ மார்கழித்திங்கள்
உஉ-ந் புதவாரம். ஸ்ரீசிதம்பரம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சருவபரி பூரணப பெருமதாப பெனும்வாழவு
சாருமா பதிசிவன்றன்
சகாத்தமோ ராயிரத திருநூறு முப்பதுஞ்
சாலைந்து மொன்று தெய்வந
திருமருவு சங்கறப நிராகரண முந்தெளிவு
திகழபரஞ் சோதிமுனிவன
செப்பியவோ ராயிரமு நானூறு முப்பதுஞ்
சேர்ந்தபின் றென்மொழியெனும்
பொருடரு திராவிடந் தனிலொரு சிதம்பர
புராணமும் பேறையூருய்
புனிதநிமிர் சாந்தலிங கற்கணிகொ டங்கையைப
புதுமணஞ் செய்ததுறையூர்த
தருகைகொள சிவப்ரகா சன்சகத் திரமைந்து
சதமொமொழு பத்துநாலுஞ்
சந்தித்த கிற்பிரபு லிங்கவிளை யாட்டுமுனை
தந்ததை யறிந்துகணியே. (க)

உ

ஓம் குஹப்பிரம்மணே நம:.

கந்தர் ஓலியலந்தாதியும்,

குகப்பிரமவருட்பத்தும்

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது.

இவை

திருமூலாமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷியவர்க்கத்து ளொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்.

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை.

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

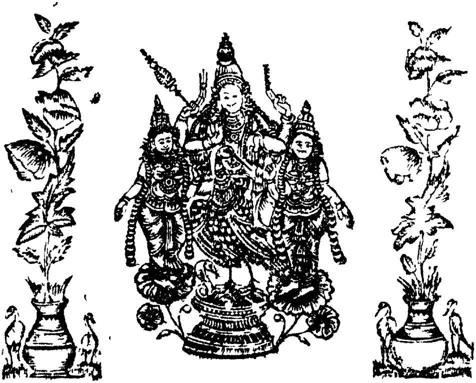

உ

ஓம் குஹப்பிரம்மணே நம:

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெலா நீத்தகணிட் டாட்கொண் — டிலகு
மொருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பரவநால் வாயன்காப் பாம். (க)

நூல்.

பருதிக்கே ழாலுயுமிப் பார்த்திவத்திற் கந்தப்
பருதியொன் றுமனனும் பண்பற — மொருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமுரு
கேசவின் பிட்டா ளெனை. (க)

ஏனைநீ யறிவிக்கத் தேனு ணறியத்
தினையே னுந்தரங்கொல் சேயோய் — தனையே
யனுரதமு முன்னத் தழுத்திநின் றலம
மனைலயமின் பெய்தாவோ வந்து. (உ)

வந்திக்கும் பத்திமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடவுண்டா னோர்பாதிக் — காந்தாநதி

சொற்றொடி தத்தியமே சொற்றவணம் பற்றிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயர் வறை. (௩)

அறையோர்த்தி னந்தரமு மாகமத்தி னீறுந
துறைநீத்த சீவபாத தோய்வை—யறையு
மலத்துகள மாயறையா வபபாபத்தை நுன்னை
யலத்துறமுன் னேன்முருகே சா. (௪)

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறதிநினைப்
போவ வலிக்குந ருணனையிகந—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுனல் வாநீலேத் தோய்ப்பவெழுந
தளமைபோ லாம்பொறிககந தா. (௫)

தாவின் முகரிமைச் சாகரப்பொன் ஞாங்கருளாய்
மாவ்ல லகத்தேக வாளவிரும்பு—சீவ
ருறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத தான்விடுகை
யுறழு மயிட்த் துளே. (௬)

உள்ளும் புறனு மொருதெளிவா யோங்குகுக
வள்ளா லுனையயர்த்த மாழையினேன்—ஞெள்ள
லிகந்தபுன் னெஞ்சுடைமை யெறகியறகை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல புகல். (௭)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோ
சிகலில் விதுப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோ
யுன்றகைக் கீரமியல் புள்ளதனற் றேம்பொறுத்துன்
னுன்றடிக்கீழ் வைத்தா ணயந்து. (௮)

நயங்கெழு வாக்கததி னம்பாவென் றோதா
தயங்காண டலைச்சததிச் சாமீ—முயங்குமணிக
குன்ஞர் குயமின்னா கூர்மால பொலாதென்று
நன்றுயென க்கேட்கண்டே னன். (௯)

நானீயா யாஞசெவவி நானேது நீயேது
நானீ யெனறகுமோர் நாவேது—தேனீ
நுகரா வளிநுகரு நுனைபய மறறுா
பகர்வார் பலவேற பரா. (௧0)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்க்கும் பரிந்துநீ மேறு
ணிராதர சரத நீபபறு நிலையைக
கருணை கூராது கரககுறி யைநதா
னருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றே
வததத்தி யததிக் கிததகைமத தெனறு
சித்தலுந துய்ததன ரததிபோ னல்லார்
பாழதத நெஞ்சினேன் சூழ்ச்சி விளிநத
மூழ்தத குறுஙகதுப் போட்டை யுறழ்நதத்
தீஙகழை நீததுமே லோஙகிலே யுண்குப்
வீங்குறழ் வுடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழிற
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வெனறுன்
பரிபுரா லங்கிர்த பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திருஞான் றிறைஞசெனைத தழீஇ
முரண்படாத் தருக்கினைப் புரநதருளா புரிதி
சூர்மிகை ஞவப்பச் சுபச்சீ
ரூர்மகன் மிதாப்ப வுள்சே யவனே. (௧௧)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

அவனி பரக ஞற்பினு மென்கொல்
உவணை மன்ஞ யுயரினு மென்கொலு
ஆசு மதுரம்வித தாரஞ் சித்திர,
மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு சதுவுஞ் சாததிர மாறு
மூதத தந்திர மூவே ழேமு
மேனைய வெவையுங் கெழுமுவ ஞயினென்
தான மிட்டி தவமுள ஞயினென்
தேர்நதவெண் சித்தி சார்நதுள ஞயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
தாழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கெக்க முதத
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்ப்பி னலதா
ரல்ல கண்ட மாமுதிப் புலபபுத
தொல்லை யிறுங்கொ ளாய்நறு வரதத்த
தொங்கள் மொய்ம்பு துளங்கொ தாயுன
தங்கட் கருணை யனுகிலுய் குவலே. (கஉ)

நேரிசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிளாய்
துணியவி ரினன்பாம் பணிமுத லைய
வெட்டுத் திருக்கிளை குட்டிய கைய
விமைமிசை திரிதரு வமரர் முதல்வ
செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர காந்த வெந்தாய்

றனக்கோர் தோறறம் பினுற்ற புராண
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவூர்ந்தர
சிட்டிவாய் * முன்கிளர் சித்தத்து ணின்று
வந்த கதழ்வும் வரூதுள மிழறறு
மாதரொட் டடைமறை தீயளி யாமுன்
ணியறகை யேவ ரிசைபபவல் லாரொவ
வுயிாகருழு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்று முழுமுத லெனநீ
நினறதா லன்றே பொன்றுக் குகவயி
தானமுற்றற தகையினைக் கறரா
தெளிதிற றேர்ந்துன் னெள்ள லந்தாள
சேர்நத வழிததே சேர்த றுணிபென்
றீண்டுச சிறியேன் பூண்ட விரததி
காண்டாய் கருணைக் கடியீர்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே. (கரு)

நிலமண்டில வகவற்பா.

கமிசை சரிததிடு திமிலமஞ் சன்ன
மாறின் றன்பார் மாட்டருள் வானே
மாழைக் கருனைப் போழ்வின் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற கீழைக் கிறையே
புராண விருககுப் பிராமண மதினு
மேத்திய வுருதர சூக்த மதினு

* இத்தை மகேசுரருடைய மகாசிருஷ்டி காலத்தென்றுசொல்லப்படும்.

மேருவை யசுரி ஞரு ணத்தினு
மாரண பிரக தாரண்ய கத்தினுஞ்
சாமச் சாந்தோக் கியமோர் சடுவினு
மெய்யா கமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினு
மங்கல் சூத சங்கிதை யதினு
முகரிமை யன்றென் முதறியன் றென்று
வலியுறுத் திவலத் திடன்மா மான்புச
சான்றே யதறகோர் சான்ருய் நுகைதக
கதிர்த்த தார வததமு முளவா
லவ்வத ரன்றீண் டெவ்வத ரும்பற
றேனுன் றகவா னினியினி தர்யிவ
வெளியேற கெளிவந் தெனுட்டோய்ந தருளே. (௧௪)

இணைக்குற ளாகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருககே
கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
நானீ துறந்துநாப்பண் டலேயே
வானோர் குராங்கொள வேணு யகமே
தகும்பி யோனிக் கிசைந்த பதியே
விசும்பியச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
யெல்மனு ரின்னுச் சனமமே னுறுவர்
கின்மயச் செருக்க துறதே
தமியேன் முனமுற் தமனுசால வினைபுரீஇ
திமிரில் வாக சேர்ந்த தெளினு

மலவினை சடமற றெனையஃ தனுகற
கெவவுறழ வும்மிலே யத்தொ லிகலுள்
திருவருட பரிவே மருவிட வாறறுப
புராநதது மதுவே நிரந்தர மென்றொ
வயிர்பபற வோர்ந்தே னைய முறறினு
மயிர்பபறு பயபபுழி
கிறீஇ மரீஇ நிகராறு
மறிஞ ருககனுன் பொறிககணி யாமே. (கரு)

நிலமண்டில வகவற்பா.

ஆமய மணவா வாமோத வோதம
படிநதிடற குளகு பசுக்காள கேண்மின
சிதடன் கோறறுணை யதுகொடு திரிதரல
கடுப்பக் கருவி யடுததுயு நீவிர
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடததும்
வீர மிறறென வோரி னலஙகிளா
மெய்க்க ணிகைததுப் பொய்க்கண் புதைததரு
டிருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடு
மௌனமே தாவிய ரிசைததுண் டதாஅன
ரூட்சிசா லிச்சுர சாட்சாத் கார
மதனால் விடென் றதர்வணத் துச்சியு
மந்திர நெறியு மலைவிலக் காகக்
கூறு மிவற்றைக் கூர்த்தறிஞ சிலிகள
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றறறு

நாமபிர மமெனு மகம்பிரம நாவாற்
பயிலவெஉற றுண்ணின் பயனென் மாட்டு
முற்றுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மீனே கட்டின் புருது
விமல சித்த குமர குருபர
வமல பதத ரமுதவா ரிதியே. (கசு)

நேரிசை யகவற்பா.

வாரிதி வளை இய மாக்கூ முகத்துஞ்
சாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற நின்ற பரமசற குரவ
முருகுற நின்ற சரவணக் குமர
நின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
நிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்பபு
களிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியறகை
கிளருளங் கெக்கம் பொழிவிழி கடுப்ப
வுளனுட் குழறி யுயிர்நிலை யுணங்க
லுணர்த்தத தன்றனை யுள்ளித்தி விரமுற
லெனுமெண் டிறனு நனிவந் தெழுபோழ
தீடின் முதுக்குறை விகைக்குவா னருணுன்
பெருந்தக வுகலிப் பேயேன்
பொருந்துவா னின்யிப் போற்றுமா றென்னே. (கஎ)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்று
மின்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வெளிமே,

கருளிய வோர்கீ ரதர்மறந் தழுங்கென்
மருளுள மோவிண் டுந்கமு முலப்புங
கெழுமிய சகல கேவல நீபயின்
முழுமுத லாமுணக் களியூ ஞுததனை
யாக்கம யததுமுன் யோக்கிய மாக
னோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத
தோன்றலி ஞறறினை தோனரு நீமையு
னோன்றவவ வியான்டு நுங்கிரு வினைசசம
ஞுறலா னவறறை யொண்வயிந தவததினின
றிறைபிரோ ரிததிடையும் பணியோ டிசைததுள.
வயிந்தவ மலமும் விலங்கிடு நீமையுங
குயின்றவவ வினைகளின் பயன்றா லருளொளுச
சுட்டற வவவருட் கட்புதைந தப்பயன்
சுதத வருளாற றுய்த்தலி ஞலாங
குரிய கன்ம மொருவு நீமையு
மரியவவ் வேலை யாம்பூரா போகத
தாக்னகநா னனறென் றகறரங் தன்ஞ
லூக்கிய மாயை யொருங்கு நீர்மையு
மக்க ஞைங் தாஞு பூதி
மிக்குறப் புன்மைத் தறபோ தந்துவன்
றிடுதலி ஞன்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
வடிவுடை யூாணவ மலமுமாய் நீர்மையு
மொரு முஞற்று முறுபே றுறுமெஞ்
சீரயி லிறைவ செய்தருள கெனதே. (கஅ)

நேரிசை யகவற்பா.

எனாது தூரத்தைநீங்கி கெண்ணி யாய்கத்
தனாதுள விளைஇத் தளியா னவக்கருட்
கண்மின் மினிபோற காணு சிலருளே
னெண்மையம் மின்மினிக் கிராசியத தொடுமிா
லாமற வினைப்பு மாணவத திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிபனை
விளக்குவா னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங
களிபபொடு கூவக் காண்டகங கடிதர
வங்கம்பூ ரிப்ப வனுக்ரகம் புரிதியே
விஙகடா கருவி யெனுமுறவி ரூசி
யிரிகருங்கூழா யிருக்கு மெளியேன்
கரிப்பிக தன்னுட் கலநதுயு மாக்க
வசிபத மோகக மடைகுவல
கசிவுகூர்ா தருளுதி கருணைப் பிரானே. (கக)

நிலமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவா
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்று
மிருனே யின்ன லுருனே யேசின்
ஞுரவம் புன்மீ நடாவெம் மானே
யிருதலைக் காம மொருதலைக் காம
மெனுமுக ளத்தே முனைய தேறற
மகிழுற தேனு மகிழ்கிய கைக்கினை
வெகிழ்கலை யேனும் வேட்டல் கொளலுள

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

வன்னணம் விடயா நந்த மக...
மன்னு சொரூபா நந்த முற்றுவா...
னுதத சுததா வததையி னிறபா
ரதமதையந திக்கா ராயினு மதனை
விழைநது பறறல வியனிலை யீதே
விழுப்ப விரததி யென்மனார் மிககோ
ரிதனதை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனு
திழிநதவி வேறே மொழிநததும் வறிதோ
தருசமென் பாரபா லஞ்சுவர நீதந
தானுண் டுகொலோ தன்னா தணணளி
யினுஞான் றுறுமே லெனுஞான்று முயவே
னுஞான றதிாதத வறைநிறை வேறறே. (௨௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பஃ றேறறமெ லாமனம் வீவுறிறபின்
றேறறுஙகொ லோவிந்தச் சூதினை யோர்ந்தியன் சொறறிடுமிம்
மாறறமற றூறறு மதுகை யிலாதது மதுனையெனி
றூறற லுளார்கட்கன் றேகிட்டு மாரயி லாண்டகையே (௨க)

ஆண்டவன் டெனுதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னன
வேண்டுறு மாறு புவியாதி நாத மிதமுணர்நது
தாண்டிய சாருள வாணவத தோடுதற போததையு
மாண்டிட வாறறுவை யென்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிகால் வாக்கிறந் தாறபோத மீன்றுமிலை
வைகவுரக் காணும்பின் னண்டது மாழ்கிற் கனத்தவருட்

உய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழுங் கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே (உ௩)

கருதந்த நன்றருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரோ
யுரைதந்த போதமென் னந்தர மேறு மூலவொழிந்த
பரையென்ற யோகமதென் றுணர் வேறும்படியுடையா[ளே.
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்ப்பகை ஞாவெனைக் கொண்டரு

கொண்ட பரையோ டினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிற
கண்ட சுகம்பரை போக மதனைக் கடந்தகளன்
வண்டில சுகாதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகம்
தண்ட னிடுங்கும ரேசவெற கோஙகுரன் றந்தருளே. (உ௫)

தந்தத் தக்கன் கடக்களிற றின்கரந் தந்திரஞ்சா
லிந்திவி லோசனம் போன்றுயிா முததரு மென்மறைந்த
வந்திமே னேக்காக் கருமபிளளை போறபர மாநதரு
நந்தநீர்ந் துறற கிலேகின் றயாவளளி நாயகமே. (உ௬)

நாயக நீயென்றுந் தானென்று நீத்த நடுநிலையா
ஞேயதத்திற றேயத் துடனழூந தான்றவர் கிறகுநிலே
வாயவே ரிக்கரை மாதிர மேறிவை மானுமத்தைத்
தாயைய ஞ நனே யனறியோ வேற்பவென் சண்முகனே. (உ௭)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
யண்மைசே யின்றகண் டாநந்த மாகிற்கு மாற்றலைநல்
லுண்மையென் ரேத்தந்த மோதின மெய்தற் குறுறநத்துன்
னொண்மைமின் றுன்னிரொய்ப்போதஞ் சிகாதத்தவெய்திலமோ.

காதர் ஒலியலந்தாதி.

எய்யாமை கோறி யிருமிரு மாப்பினை யெயதுதிறகுன்
பொயயா வருட்டிறம பெறறனு மன்றிடு புகன்றவப்போன்
மெயயாக முறறும பெருதது மன்றி வெதுமழிபணுளேன்
றுயயேறற மெய்தறி கருண்முரு கோனெனுந் தூயவனே .()

தூயவெநு கோனன லாசலப் போவள ரேுததிரதத்
நாயக வெறகுக் குமார குருதாச நாமமொன்றிங
கேயில கும்வணம் பாலிதத தண்ணளி யெம்பெருமா
னேயுனை யேசர ணென்றடைந தேனரு ளெஃகரசே. (௱)

கதா ஒலியலந்தாதி முற்றிறறு.

குமரகுருகோமான் திருவடி வாழ்க

கலியுகம சகூகூஅ-ல் ஐபபசிமதிக கநதசஷடி.

3237

உ

ஓம்தஹப்பிரம்மணே நம:

குகப்பிரமவருட்பத்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளங்கனி,

இருநூற்றெட்டக்கர வண்ணச்சந்தம்.

சொலாலுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு
சுபாலய விபூதிவிமலா
தொலாதிப கவானரு ளுதாரகு மாரவதி
சுகேசுரி கணைமுருகா
வலாரிம களாவல சூலாவெயி னசாதலி
மனோரத மணாளகுழகா
வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி
மதூகமொய் கரோடிமுடியா
கலாபீவி மையேறிவி ளையாடெழி லுலாசஜ
கநாதக ருணாலயமணா
கஜானன சகோதர வபேதசு குணாகர
கணாளணை கமோடுயர்வினோ
ரொலாரும ருளாள்வ யிலாளவ ழியாதக
யிலாயகு கனேயருளோனா
வொணாளும டிமீதுமு டிதாழ்கதழ் வுளாயிடை
யிலாதெனை யனாவியருளே. (க)

பணுமுக வராவணி பொனுரித ழியாரணி
பலாகவி றையாமைநிணமீன்
பருவிழி களைபரம் விடாணமு டியாலிகை
பலாசறு துரோணமலர்பூக்
கணுமணிநீறணி யுமாபதி முனோநல
கணுள்கண வமுரைவரிதாங்
கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ ணவோதிய
கலாவல சதாரியசதா
வணுமலை யுணுமுலை தனுதும தலாயெனு
ளனுரத முலாவுமமலா
வபேதநி லைசேரறி வுளாரொவ் ருமாவலொ
டணுவரு ளணுவருளனுத்
தனுரலர் தமாலமி மெதுவடி யுளாயொரு
சமானர கிதாவமின்மனு
சடாநந குகாவெனை விடாதவ ஞர்துரி
தமோட்டவு ளளாவியருளோ. (உ)

சராசர மெல்லாம்வினை பிரானுன துதேசவா
தனோரயி லெனுலுளதெனுத்
தகாதம றைகூறவி னிநீயக றராதல
மதேகுதி யெனுவறையுமா
நிராதய னமாதியொ ருமூவகை யுநேமிய
விலாதொழி யவேகியவநா
ளிருவினை தனுநிய ருளேணிலுய் சராசரா
மெலாமம ரவாவிண் புரிமாப்

பராபர கராசன முவாவுரி தராவணி
பராசன புராரிகுமரா
பராசரன் மகார்பணி பிராமண புராதன
பராமல முராரிமருகா
நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ னையாளகுருபரா
நிசாசரர் நிசாரண புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே. (௯)

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாசுரன
சடாரிபொ டியாக்கவரிமாச
சமாலம சைதோகைகு டைதாலம ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீகமெய
கபாலம கடாகமிறவே
கதாயுதம் விலாழிச ரபேதியெ றிவேறுபு
கடாவசி குடாரமதர்போ
லெடாவணம் விஙாசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபே
யிராகமொ டொடலு டுடியு ணவாசுர
விராயனு யிரோகவனைவேல்
கடாவிய நிதேன சடாநந விடாவினை
களோடூவ டியார்பரவுமாக்
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதசக
கணுவெனை யளாவியருளே. (௧௦)

விமானவ ராமய மிலாவடி கடானவர்
விணோர்பகைஞ் ராதிமறையோர்
விரோதமி விராசர றவாணிபர் கடாசியர்
விவேகம துளாரெவருமே,
யமாவரு ளமாவரு ளெனுறுவ னுநாவுட
னுரைதம் வழாதுதொழுமா
வமானவி மயாசல குமாரிகு மாரசிவ
னுதிவ டிவானமுருகா
குமாரகு ருதாசனே பொநாளும கலாதசு
குணலய விலாசவெளியே
குருபச விகாரம லமேதும ணவாதவெ
குசோபித வதீதவொளியே
சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
சதாசிவ மதானதனியே
தகாதநெ றிநாடியு ழலாதுறு திசேர்பரி
சதாயெறு ளளாவியருளே. (ரு)

கணம்பல நெருங்கிமு ழவர்திரி கைபம்பைப
டகந்துடி பெரும்பறைமுழாக்
கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்கடு
களன்புடை நடம்புரிபிரான்
வணங்கிட கிரந்தா வுரன்சொலி யுபுங்கவ
வரன்றெழில் கவுர்ந்தனிறவோய்
மறம்பல வயர்ந்திடி லுமன்பளை யுவுந்துள
மலங்கெட விளங்குபெரியோய்

பணம்பண மெனுங்கொடி யுவன்பிணி யடைந்தனர்
படுந்தொழி லினுநதொடர்வழுக்
பதம்பத மெனும்பெரு மிதநதின மடைந்தருள்
பதிந்தெனை யறிநதவிர்வனோ
வணஙகுடை டடாநதம யனஞ்சென விகழ்ந்தனே
யிடைநதுனை யடைநதிடுவனோ
வணஙகுழை யுணஙகியு மனெஞ்சுள னறிந்தில
னிணைநதெனு ணிரம்பியருளே. (௬)

பருப்பொடு புழுக்கறு வைபசசடி பொரிக்கறி
பழக்குவை யுழுதனுவடைபால
பரப்படை முறுகக்தி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
படைதநெனு வருக்குமெளிதாய்
விருப்புறு வரத்தைய ருளறபுத வருட்குக
• விளர்ததக மலததவிசிலார்
விதிப்பிரி யைபொறறிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
விழுப்பவ லவாக்குறுகணே
பெருததிட வமைதநெதி ரியறறா சிழைததனள
பிறக்கன தணிக்குழுவிலே
பிறப்பில லருக்குலம் விடுததிரு கரபபிடி
பிடித்தனை கொடுத்துதிரவார்ச்
செருக்கள நடுககுற வுதைததுவ னமறபமொய்
சிவைககுல முவுப்பொடுனுவான்
றிடக்குடர் வெடிக்கென விழுததிட் வதைத்தவர்
திறததலை வவெற்குமருளே. (௭)

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
பொலாதென் வழுத்தியலவோ
புராடம நிழைப்பது ளவாகலின் மறத்ததர்
புகாமலை மையுத்தமமெனச்
சதாவதி னடப்பவ ரொலாரும ருளுறறனர்
தகாதசெ யலுறறதமியேன்
றனைாரு ளோ கச்சிய தெனுதுசெ யலறவெருளிர்
சமாதியி னிறுத்துமருளார்
பிதாவுடை யருட்டிற மதாமென மதிக்கவொா
பிரீதியை யெனக்குதவினேய்
பிராமண ரொமக்கருள் செயாயென வழுததிடு
பிரானென விருக்குமுதல்வா
விதாரவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
துறுதருள் புரக்குமுருகா
வுரோகமில் வெறுக்கையி னேயேபரு ளிசிததது
முனேடென விருக்கவிநனே. (அ)

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
வழாதசை வமிஞ்சியெழவே
மகாமரு ளடைந்தச மணுள்வலி குலைந்திட
மனேலைய முவந்தவடியார்
பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
பொருடபுகலியெங்குமிகவே
பொறாமைமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவர்தவொர்
புந்தம விசண்பைமுனியே

வியாதமில சுயம்பர மநேஜசு பொலிந்தொளிா
　　வியோமமெ னநின்றபொருளே
விலாசச வைரியன்றசி வ * ஞானவெளிமன்றுளி
　　விநோதந டனம்புரிகுகா
இயாதமி லிளம்பிடி யயாவற நலங்கிளர்
　　இயானவெ றிகொண்டெனகமே
செழீஇவ ழியின்பிர தமேறுக ரவன்பரு
　　கிடாவரு டுலங்கவருளே. (௯)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்
　　சிவனெறி நிலாதசிதடன்
செலலவர வெனுதவன் கொலைவினை விடாதவன்
　　றினுமுடை மருதபுலைஞன்
குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறாதவன்
　　குணநல னிலாதவஞ்ஞன்
குகநம வெனுதவன் றுறவற முறாதவன்
　　குடிவெறி யறாதமுருடன்
முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்
　　முசுமன நையாதவிரதன்
முடிவுடை மகாபதம் பெறுவழி லையாகலின்
　　மொழிகறை நனுமலருடன்

---

* இந்ஞானவெளியினுண்மையை, இந்நூலாசிரியரருளியதசராலயரகசியத்தில் விசதமாயறிக.

தருணம ருணாசலந் தணிமணி முகமொன்
றழகொடு நிலாவினிதன்
படிமல ரீயெயுளம் பணிவ ணைய வணங்
கணாயமெ னுளாடியருளே! (௧௦)

குகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிற்று.

சகலகலா வல்லபன் சரணம் வாழ்க.

கலியுகம் ௪௯௯௮-ல் கார்த்திகைமதிக் கார்த்திகை.